

ดิฉันรักชายหนุ่มคนหนึ่ง

ดิฉันรักชายหนุ่มคนหนึ่ง

แปลจาก

I Love a Young Man

By

Walter Trobisch

By permission of the author

ได้รับอนุญาตจากศิษยาภิบาล โทรบิช

พิมพ์โดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

201 ซอยศึกษาวิทยา ถนนสาทรเหนือ พระนคร

ศ.ค. 1966

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ เป็นเรื่องจริงและสืบเนื่องมาจากเล่มแรก ที่พิมพ์แล้วชื่อ “ผมรักหญิงคนหนึ่ง”

เมื่อได้พิมพ์หนังสือเล่มแรกนี้แล้ว มีหลายคนได้เขียนจดหมายบอกถึงปัญหายุ่งยากซึ่งเขามีอยู่ คล้าย ๆ กับเรื่องนี้ มีผู้อ่านหลายคนได้เขียนทักท้วงมา ซึ่งเท่ากับคนเหล่านั้นได้ร่วมมือเป็นคนช่วยแต่งหนังสือเล่มที่สองนี้ขึ้นโดยปริยาย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้ที่เขียนมาอย่างมาก หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้อ่านเป็นแน่ เพราะได้คัดเลือกเอาเฉพาะตอนที่มีสาระสำคัญ ๆ ทั้งสิ้นมา บันทึกไว้

ฉะนั้นผู้อ่านก็ควรจะได้เห็นแง่คิดทั้งสองด้าน เมื่ออ่านแล้วควรคิดใคร่ครวญดูอีกชั้นหนึ่งให้ มากสักหน่อย ไม่มีใครจะตัดสินใจแทนกันได้ ทุก ๆ คนต้องตัดสินใจด้วยตนเอง เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

วอลเตอร์ โทริบิช

หมายเหตุ

ผู้อ่านควรจำบุคคลสำคัญในเรื่อง คือ

นายเฟรนซิส

นางสาวเซซิล

ศิษยาภิบาล วอลเตอร์ โทริบิช

นางอินกริด โทริบิช

ศิษยาภิบาลอาโมส

นายเฮนรี

“การเป็นคริสเตียนนั้นไม่เพียงแต่มองดูเหตุการณ์เท่านั้น แต่จะต้องลงมือช่วยคนที่กำลังรับความทุกข์ เพราะว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงรับเอาความทุกข์ของเราทั้งหลายไปแล้ว”

เมือง ว.....

2 กรกฎาคม ค.ศ.

เรียนอาจารย์ที่เคารพ

ดิฉันเขียนจดหมายนี้เพราะดิฉันกลัวใจที่สุดค่ะ ดิฉันไม่ได้รับข่าวจากแฟนซิสตั้งสี่สัปดาห์มาแล้ว

เขาเคยพูดถึงและเขียนเรื่องเกี่ยวกับอาจารย์อยู่มาก โดยเหตุนี้เองดิฉันจึงกล้าเขียนจดหมายฉบับนี้มาถึงอาจารย์

อาจารย์คงทราบเรื่องราวของเราทั้งสองแล้วว่า เราทั้งสองรู้จักและชอบพอกันอย่างไร เหตุการณ์เกิดขึ้นในรถประจำทาง คุณป้าของดิฉันขณะนั้นยังป่วยอยู่ในโรงพยาบาล และดิฉันกำลังนำลูกของคุณป้าไปส่งบ้าน แต่คนขับรถประจำทางรีบออกรถไปโดยไม่ได้เอาสัมภาระของดิฉันลงจากรถ นายแฟนซิสคนนี้แหละที่นำเอาสัมภาระกลับมาให้ดิฉัน และเขาได้ค้างคืนที่บ้านของเรา

รุ่งขึ้นแฟนซิสก็เดินทางต่อไปเพื่อไปเยี่ยมคุณแม่ของเขาตามที่ท่านอาจารย์ก็ทราบแล้วว่าแฟนซิสได้ถูกไล่ออกจากการเป็นครูเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่ง

ตั้งแต่ดิฉันไปเรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครูในเมือง เราเคยมีจดหมายโต้ตอบกันเกือบทุกวัน แต่เดี๋ยวนี้เขาไม่ตอบจดหมายของดิฉันเลยตั้งแต่เดือนมิถุนายนเป็นต้นมา

ดิฉันเป็นห่วงเขามาก ดิฉันจะอย่างไรดี ท่านอาจารย์จะช่วยดิฉันได้ไหมคะ?

ด้วยความเคารพ

เซซิล

เมือง บ.....

10 กรกฎาคม ค.ศ.....

เซซิลที่รักในพระคริสต์

ฉันดีใจมากที่เธอเขียนจดหมายถึงฉัน ฉันรู้สึกเหมือนกันว่าเรารู้จักคุ้นเคยกันดีทั้ง ๆ ที่เราไม่เคยเห็นหน้าค่าตากันมาก่อนเลย บางครั้งทำให้ฉันรู้สึกประหนึ่งว่า ฉันรู้จักตัวเธอดีกว่าบางคนที่คุณเห็นอยู่ทุก ๆ วันเสียด้วยซ้ำไป เพราะแฟรนซิสเคยบรรยายภาพของเธอให้คุณฟังอย่างแจ่มแจ้ง

แฟรนซิสเป็นเด็กที่ฉันรักและสนิทสนมแน่นแฟ้นกันมาตั้งแต่เขายังเป็นนักเรียน

เธอพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับแฟรนซิสเกี่ยวข้องกับหญิงคนหนึ่งจนถึงกับต้องถูกขับไล่ออกจากงาน การที่เขาถูกลงโทษเช่นนั้นทำให้เขาจนพูดอะไรไม่ออก แต่ยังมีดีหน่อยที่เขาเขียนจดหมายถึงฉันโดยเร็วเราจึงมีโอกาสได้ตอบกันอย่างมากมาย

เหนือสิ่งอื่นใดแฟรนซิสรู้สึกเสียใจในการผิดหวังต่อคริสตจักรของเขา ซึ่งห้ามมิให้เขาร่วมพิธีศีลมหาสนิท เขารู้สึกว่าเขาถูกทอดทิ้งอยู่ตามลำพัง เขารู้สึกขมขื่นมาก และฉันเกรงว่าเขาอาจหมดความศรัทธาในพระเจ้า

แต่แน่นอนว่าในทางตรงกันข้าม ความเชื่อของเขากลับแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เขารู้ว่าพระเจ้าทรงอภัยโทษให้เขาแล้วเมื่อพระเจ้าทรงกระทำงาน การนั้นก็ใหญ่กว่างานของมนุษย์เขาสำนึกได้ว่าตัวของเขานั้นเล็กน้อย เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าโดยเหตุนี้เองพระเจ้าจึงใหญ่โตมากสำหรับเขา เขายอมให้ตัวของเขาเองอยู่ในอ้อมพระหัตถ์ของพระเจ้า

นั่นเป็นเหตุการณ์ใหญ่หลวงในชีวิตของเขา เธอควรจะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับข้อนี้ให้มาก เพราะเธอได้สามีที่ได้ยอมตัดจิตใจเชื่อฟังพระเจ้าจริง ๆ

แฟรนซิสได้พบเธอหลังจากที่เขาได้พบพระเจ้าแล้วจริง ๆ นี่เป็นโชคดีของเธอเท่านั้นหรือ หรือว่าเป็นโดยบังเอิญ เปล่าเลย เรื่องนี้แฟรนซิสได้รับหมายสำคัญจากพระเจ้าใหญ่หลวงยิ่งนัก คือเขารู้แน่ ๆ ว่าพระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งเขาเลย และรู้อย่างแน่นอนอีกว่าพระเจ้ายังทรงรักเขา เหตุการณ์ครั้งนั้นเพิ่มความเชื่อของเขาให้มั่นคงมากขึ้น เพราะเขาได้พบเธอนั่นเอง

ถูกแล้ว แฟรนซิสเหมือนถูกทุบหัวในเมื่อคุณพ่อของเธอเรียกเอาสินสอดถึงแก่พันบาทจากเขาครวินี้แหละทำให้ศรัทธาของเขาแกว่งไกวไปมา แฟรนซิสได้เขียนจดหมายถึงฉันฉบับหนึ่งแสดงถึงความโกรธแค้นมาก นี่แหละเป็นลักษณะของแฟรนซิสเธอก็รู้จักนิสัยของเขาดีแล้วมิใช่หรือ? ถ้าทุกสิ่งเป็นปกติราบรื่นดีเขาก็สบายใจ แต่พอเขาพบอุปสรรคเข้าเท่านั้นแหละเขาจะโยนทุกสิ่งหมดไม่ว่า ความศรัทธา ความรัก พระเจ้า คริสตจักร รัฐบาล ตัวฉัน แม้กระทั่งตัวเธอเองด้วย

ฉันจะยกตัวอย่างบางประโยคในจดหมายของเขา ที่เขาเขียนมาให้ฉันดังนี้

“ผมขอประณามทุกคนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประเพณีที่น่าชังในประเทศของเรา ซึ่งรังแต่จะกินเงินของคนยากจน แทนที่จะช่วยกันทำลายกลับช่วยให้คนมีเงินที่พวกบ้านผูกขาด ชื่อผู้หญิงไว้เป็นเมียใครมีเงินจึงจะได้เมีย ใครไม่มีก็ปล่อยให้มันฆ่าใจตายโดยไม่ต้องมีเมียที่ตนรัก

“ผมขอประณามสังคมที่รวบอำนาจผูกขาดแต่ผู้เดียว ผมขอประณามลัทธิเผด็จการของหัวหน้าครอบครัว ซึ่งยื่นคำขาดว่า ต้องการขายลูกสาวด้วยราคาเท่านั้นเท่านั้น หากใครจะแต่งงานกับลูกสาวของตนเขาจะต้องมีเงินมาก ๆ พอที่จะประกันหลักเศรษฐกิจในครอบครัวไม่ให้ล่มจมได้”

“ผมขอประณามบรรดาบิดา ที่พยายามจะปลดเปลื้องหนี้ของตนโดยการขายลูกสาว เพราะตัวเองร่ำรวยที่จะออกแรงทำงานให้มากกว่านี้

“ผมขอประณามคริสตจักรที่มุ่งแต่จะลงโทษแทนการช่วยเหลือ”

“เหตุไรหนอพระเจ้าจึงไม่ทรงโปรดสำแดงหนทางชีวิตของผมพอที่ผมสามารถจะเดินในทางนั้นได้โดยสะดวกกว่านี้? ถ้าการสมรสมีไว้เฉพาะคนรวย ๆ เท่านั้น เหตุไรพระเจ้าจึงไม่ส่งเงินแก้พันธบาทลงมาจากท้องฟ้าให้ผมไปหมั้นหญิงที่ผมรักได้

แฟรนซิสได้เขียนจดหมายฉบับนี้ เมื่อวันที่ 3 มิถุนายนและตั้งแต่นั้นมาก็ไม่ได้เขียนอีกเลย นี้แน่เชซิสฉันจะบอกเธอว่า ฉันเองได้อ่านจดหมายฉบับนี้ของเขาหลายหน ทุก ๆ ครั้งทีอ่านจดหมายของเขาทำให้ฉันรู้สึกว่าเป็นจดหมายซึ่งทำให้ฉันต้องคิดมาก เพราะแฟรนซิสโกรธอย่างจริงจังทีเดียวเขาปรักปำทุก ๆ สิ่งและทุก ๆ คน เว้นแต่ตัวของเขาเอง เขาแสดงตัวออกมาดูประหนึ่งว่าเขาเป็นชายคนแรกในประเทศนี้ ที่ถูกเรียกค่าสินสอด แต่นั่นเป็นนิสัยของเขา ตราบใจที่มีอะไรบกรวนคนอื่นเขาจะไม่แยะเลย แต่พอสิ่งเดียวกันนั้นมากระทบเขาเข้า เขาจะลุกเป็นไฟเป็นไฟขึ้นมาทีเดียว

จดหมายฉบับนี้ควรได้รับคำตอบ เพราะแฟรนซิสได้เขียนออกมาอย่างที่หลาย ๆ คนรู้สึก เมื่อนั้นอ่านจดหมายของเขาฉบับนี้ ครั้งแรกฉันพูดไม่ออกเลย ฉันไม่อยากจะตอบจดหมายของเขาชนิดตอบอย่างปากหวาน เพราะจะไม่ช่วยให้เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาในภายหน้า

ฉันกำลังคิดว่าจะตอบจดหมายของเขาอย่างไรดี ก็พอดีได้รับจดหมายของเธอ

เซซิล ฉันอยากจะขอร้องให้เธอช่วยฉันทำอะไรสักอย่างหนึ่ง คือขอให้เธอตอบจดหมายฉบับนี้ให้แฟรนซิสแทนฉันที เพราะเธอจะเป็นคน ๆ เดียวที่จะช่วยแฟรนซิสมากกว่าฉันเสียอีกให้เราร่วมกันต่อสู้อุปสรรคของการสมรสของเธอครั้งนี้ เธอควรแสดงให้แฟรนซิสเห็นว่า ใครจะรักใครก็ได้ ไม่มีพรมแดนกัน

ปัญหานี้ไม่ใช่ปัญหาเรื่องเงิน แต่เป็นปัญหาเกี่ยวกับหลักศรัทธา เธอจงช่วยชี้แจงให้แฟรนซิสเห็นว่าความรักเท่านั้นไม่มีการเป็นโจทก์ฟ้องกล่าวโทษใครและไม่ปรักปรำใครด้วย แต่ความรักจะต้องต่อสู้อุปสรรคนานาชนิด

มีอีกตอนหนึ่งในจดหมายของเขาที่ฉันยังไม่ได้บอกเธอคือ “ผมขอประณามบรรดาหญิงที่มองดู การตั้งกองทุนสินเดิมในการสมรส ด้วยอาการเฉยเมย และไม่เห็นว่า การตั้งกองทุนนั้นเป็นของชั่วร้าย แต่ประการใด เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับบรรดาหญิงเหล่านั้นอนุญาตให้พ่อแม่ของตนจัดการได้ตามใจชอบ แต่ภายหลังการสมรสแล้วตัวเองก็รู้สึก ว่า ถูกขังอยู่ในกำแพงประเพณี หรืออยู่ภายในรั้วลวดหนามแห่ง หนึ่งสินซึ่งตัวเองก็ยากที่จะหลุดออกมาได้”

เธอเท่านั้นที่จะตอบหรือแก้ข้อตำหนินี้ได้ เธอควรชี้แจงให้เฟรนซิสทราบ ว่า ผู้หญิงนั้นไม่ เหมือนกันทุกคน

ฉันเชื่อว่าเธอคงทำได้และต้องขอให้เธอตอบจดหมายของเขาฉบับนี้

โดยความรักในพระคริสต์

วอลเตอร์ โทริบิช

เมือง ว.....

20 กรกฎาคม ค.ศ.

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ

เมื่อวานนี้ดิฉันได้ทำตามที่ท่านอาจารย์ได้ขอร้องให้ดิฉันทำ คือดิฉันได้ตอบจดหมายของคุณ แฟรนซิสแล้วค่ะ ดิฉันต้องต่อสู้กับใจตัวเองอยู่นาน ตอนแรก ๆ ดิฉันไม่สู้เต็มใจนักที่จะตอบจดหมายของเขา แต่เดี๋ยวนี้ดิฉันได้พยายามทำแล้วค่ะ และดิฉันได้สอดจดหมายนั้นมาให้ท่านอาจารย์อ่าน แล้วช่วยส่งไปให้เขาด้วยนะคะ

แฮมจดหมายฉบับนี้เขียนยากจริง ๆ ค่ะ ดิฉันไม่กล้าส่งด้วยตนเองเลย

ตลอดคืนดิฉันคิดไม่ตกว่า จะจัดการกับจดหมายฉบับนี้อย่างไรดี แล้วในที่สุดดิฉันก็ออกกว่า ควรส่งจดหมายตอบฉบับนี้มาให้ท่านอาจารย์ก่อน และกรุณาให้ภรรยาของท่านอาจารย์อ่านด้วยอีกคนนะคะ ถ้าภรรยาของอาจารย์เห็นด้วย ดิฉันจะยอมส่งไปให้เขา

ยากอยู่นะคะที่จะพูดความจริงโดยไม่ให้แฟรนซิสเจ็บใจบางทีคำพูดประโยคสุดท้ายควรจะตัดออกดีไหมคะ? ดิฉันเกรงว่าจะรุนแรงเกินไป

ด้วยความเคารพ

เซซิล

เมือง ว.....

19 กรกฎาคม ค.ศ.....

คุณแฟรนซิสที่รักของดิฉัน

ดิฉันรักชายหนุ่มคนหนึ่งค่ะ และชายหนุ่มคนนั้นชื่อแฟรนซิสด้วยค่ะ ขณะที่คุณกำลังอ่านจดหมายฉบับนี้อยู่ ขอคุณอย่าได้สงสัยเลยว่าผู้เขียนไม่ได้รักคุณ

ดิฉันเริ่มนึกชอบคุณตั้งแต่เราพบกันบนรถประจำทางวันนั้นเป็นครั้งแรก และคุณยังช่วยดิฉันหอบหิ้วสัมภาระของดิฉันมาจนถึงบ้าน ยิ่งกว่านั้นดิฉันนึกเคารพและนับถือคุณมากขึ้นซึ่งคุณไม่ได้เข้าไปหาดิฉันคืนวันนั้น ดิฉันรู้แล้วว่าคุณไม่ต้องการเฉพาะร่างกายของดิฉันเท่านั้น แต่คุณสนใจในตัวดิฉัน คุณไม่ใช่ต้องการดิฉันเพียงชั่วครู่ชั่วยามในเมื่อความใคร่ของคุณเร่งเร้าเท่านั้น แต่คุณต้องการดิฉันเพื่อเป็นเพื่อนคู่ชีวิต

เพราะดิฉันรักคุณมากกว่าชายใดในโลก ดิฉันจึงต้องกล้าเขียนบอกคุณมาตรง ๆ

อาจารย์โทริบิชได้บอกดิฉันเรื่องจดหมายของคุณที่เขียนถึงอาจารย์เมื่อวันที่ 3 มิถุนายนนี้ ท่านอาจารย์ได้ขอร้องให้ดิฉันเขียนและบอกคุณว่า ดิฉันคิดอย่างไรในเรื่องจดหมายฉบับนั้น

เมื่อดิฉันอ่านครั้งแรก ดิฉันรู้สึกอึดอัดใจจนบอกไม่ถูกว่าจะพู่อะไรดีเกี่ยวกับตัวคุณ แต่เดี๋ยวนี้อย่างน้อยดิฉันก็พอจะเข้าใจได้ว่า เหตุไรดิฉันจึงไม่ได้รับข่าวคราวจากคุณเลยเป็นเวลานาน

คุณแฟรนซิสค่ะ ดิฉันเข้าใจคุณดีแล้วค่ะ ดิฉันได้เก็บจดหมายของคุณไว้อย่างดีทุกฉบับ เมื่อดิฉันอ่านทบทวนไปทวนมาหลาย ๆ ครั้ง ดิฉันจึงรู้ว่าข้อเรียกร้องของคุณพ่อของดิฉันที่ยื่นต่อคุณนั้นมันกระทบกระเทือนจิตใจคุณเพียงไร ดิฉันก็ทราบแล้วค่ะว่าคุณไม่ใช่มีฐานะร่ำรวยอะไรนัก และดิฉันก็ทราบด้วยว่าคุณไม่มีงานทำ ดิฉันจึงทราบได้อย่างดีว่าคุณรักดิฉันมากเพียงไร

บางทีคุณอาจเป็นฝ่ายถูกนะค่ะว่า คริสตจักรได้ทำหน้าที่ล้มเหลว แน่นนอนในประเทศของเราเองก็ยังมีสิ่งที่อยู่ศีลธรรมอยู่หลายประการ เมื่อประเพณีโบราณและประเพณีสมัยใหม่มาเจอกันเข้าก็ย่อมกระทบกระทั่งกันอย่างรุนแรง ซึ่งยากที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้ แต่ขอคุณได้กรุณานึกทบทวนให้คิดว่า การปฏิบัติเปลี่ยนแปลงในทวีปยุโรปซึ่งเกิดขึ้นเมื่อหลาย ๆ ศตวรรษมาแล้ว แต่ได้เกิดขึ้นในประเทศของเราเพียงชั่วอายุคนเดียวเท่านั้น โดยเหตุนี้เองประเพณีอันดีงามของเราจึงได้ถูกประเพณีของประเทศอื่นเข้ามากรุกรานให้เสียหาย ดังที่ท่านอาจารย์โทริบิชได้เคยปรารภให้เราฟังแล้วในจดหมายของท่านที่เขียนถึงคุณ แต่เราจะโทษชาวยุโรปฝ่ายเดียวก็ไม่ได้ เพราะเราเองก็มีส่วนทำผิดเหมือนกัน

ถ้าจะพูดไปแล้วประเพณีการมีสินสอดทองหมั้นนี้เป็นของดีซ่อนอยู่ด้วยเหมือนกัน คือแสดงว่าเราผู้เป็นหญิงนี้มีค่าสำหรับผู้ชายจริง ๆ และเราก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ด้วย เรารักคนที่ยอมเสียสละอะไร ๆ

บางอย่างเพื่อจะได้ตัวเราไป และเรานิยมบุรุษที่ยอมต่อสู้บากบั่นเพื่อจะได้ตัวเราเป็นสมบัติของเขาอย่างแท้จริง

เมื่อเริ่มจดหมายฉบับนี้ ดิฉันเริ่มต้นด้วยว่า “ดิฉันรักชายหนุ่มคนหนึ่ง” คือชายที่ไม่ใช่แต่เพียงประณามปรักปรำและกล่าวโทษผู้อื่นเท่านั้น แต่ดิฉันรักคนที่มีเลือดเป็นนักสู้ การประณามพระเจ้าและลงโทษคนทั้งโลกนั้น ไม่ได้ทำอะไรให้เปลี่ยนแปลงดีขึ้นมาเลย ดิฉันเคารพคุณเมื่อคุณเป็นนักสู้ และดิฉันสามารถรักคุณได้จริง ๆ ถ้าหากดิฉันเคารพคุณ โดยเหตุนี้เองดิฉันจึงขอร้องให้คุณต่อสู้เพื่อจะได้ตัวดิฉัน ให้คุณและดิฉันร่วมกันลงมือต่อสู้ เพื่อการสมรสของเราทั้งสอง ดิฉันไม่มีความประสงค์ที่จะปล่อยคุณให้ต่อสู้อยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง ดิฉันอยากจะรวมสู้รบเคียงบ่าเคียงไหล่กับคุณ เพื่อการแต่งงานของเราจะได้บรรลุผลสำเร็จ ถูกของคุณที่คุณพูดว่า หญิงโดยมากยอมขายตัวเองด้วย ราคาสินสอด ที่แพงลิ่ว จนตัวเอง กลายเป็นสินค้าชนิดหนึ่ง แต่ดิฉันก็ไม่อยากเป็นสินค้าอย่างนั้น เพราะเป็นคนละคนกับหญิงอื่น

ยิ่งเราร่วมกันรบ ร่วมกันต่อสู้มากเพียงไร การสมรสของเราก็ย่อมมีคุณค่าประเสริฐมากขึ้นเพียงนั้น ถ้าการสมรสของเราเป็นของง่ายขายเงินไปเหมือนการปกอกกล้วยเข้าปาก การสมรสของเราก็ไร้ความหมาย และการสมรสที่ง่ายขายเงินไปนั้นไม่สามารถผูกมัดดวงใจของเราได้นานนัก

ดิฉันทราบว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เราทั้งสองอยู่ร่วมเรียงเคียงหมอนด้วยกันจริง ๆ ดิฉันรู้ความจริงข้อนี้แน่นอน แต่ดิฉันอธิบายไม่ถูกค่ะว่าดิฉันทราบได้อย่างไร และดิฉันทราบแน่จริง ๆ ค่ะ แต่ดิฉันบอกให้คุณทราบไม่ได้ว่าคุณจะไปหาเงินก้อนใหญ่ขึ้นมาได้อย่างไร หรือดิฉันทราบไม่ได้ว่าคุณพ่อของคุณจะเปลี่ยนความคิดเรื่องสินสอดนี้หรือไม่ คิดไม่ถูกค่ะว่า คุณจะหางานใหม่ทำได้อย่างไร? แต่ดิฉันซาบซึ้งลึกกลงไปในห้วงหัวใจว่าคุณจะต้องหาหนทางจนได้ แล้วสักวันหนึ่งเราทั้งสองก็จะเป็นของกันและกันแน่ ๆ

พระเจ้าไม่ทรงช่วยเรา โดยโยนถุงเงินถุงทองลงมาจากสวรรค์ว่างไว้บนตักของเรา แต่พระเจ้าทรงช่วยเราให้ผ่านความยากลำบากที่ละขั้นทีละขั้น สิ่งที่เราต้องการนั้นไม่ใช่เงินแต่เป็นความศรัทธา โดยไว้วางใจพระเจ้า ก่อนจบดิฉันขอย้ำอีกครั้งนะคะว่าดิฉันรักคุณ แต่ดิฉันรักคุณผู้มีความเข้มแข็งเป็นเลือดนักสู้ ไม่ใช่ผู้ชายชนิดที่จิตใจอ่อนแอ

จากเชซิลของคุณคนเดียวเท่านั้น

เมือง บ.....

20 กรกฎาคม ค.ศ.....

คุณเซซิลที่รัก

สามีของฉันได้อ่านจดหมายของคุณที่เขียนไปถึงคุณแฟรนซิสแล้ว คำพูดของคุณนั้นพูดตรง ๆ ถูกเป้าหมายทีเดียวและฉันแน่ใจว่า ที่คุณพูดนั้นเป็นคำพูด ที่กล่าวออกมา ด้วยความรักอย่างแท้จริง

ฉันไม่นึกเลยว่าหญิงสาวอายุขนาดคุณนี้จะเก่งกล้าสามารถเขียนจดหมายได้คืออย่างนี้ ฉันขอขอบพระคุณพระเจ้าที่คุณมีความกล้าเช่นนี้ ฉันหวังว่าเราจะรู้จักตัวกันในเร็ว ๆ นี้

ถูกแล้วคุณเซซิล เป็นการยากมากที่เราจะช่วยจิตใจคนโดยไม่ให้กระทบกระเทือนเลย นายแพทย์ไม่สามารถบำบัดโรคทุก ๆ ชนิดได้โดยเพียงเอาน้ำมันชโลมให้ชื่นใจแต่เพียงภายนอกเท่านั้น เพราะบางครั้งต้องการผ่าตัดเอาเนื้อร้ายออกมา ฉะนั้นบางครั้งคุณสมรสจะต้องบำเพ็ญตนเป็นแพทย์ตัดเนื้อร้าย ออกให้แก่มันละกัน

ผู้ที่ช่วยที่แท้จริงย่อมมีสิทธิ์ที่จะคิดเขียนได้ โดยเหตุนี้เองความรักเท่านั้นที่ทำให้รู้สึกเจ็บใจ ความรักแท้ไม่ผูกใจเจ็บและแสดงความอ่อนแอ แต่ความรักแท้ นั้นมั่นคงหนักแน่นและกล้าหาญ

ฉันรู้สึกปลื้มใจมากที่คุณเห็นความเคารพ และความรักนั้นเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ในพระบัญญัติเขียนไว้ว่า “อย่าล่วงประเวณี” มาร์ตินลูเตอร์ได้พูดเสริมว่า “พระบัญญัติข้อนี้ หมายความว่าอะไรสำหรับเรา นั่นหมายความว่าหากเราเกรงกลัวและรักพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้วไซริ์ ก็ หมายความว่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศของเรา ๆ จะต้องรักษาตัวให้บริสุทธิ์ทั้งในด้านวาจาและการประพฤติ และ สามีกับภรรยาจำต้องรักและเคารพซึ่งกันและกัน”

สังขรณ์ข้อนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด คือเราต้องเคารพและรักซึ่งกันและกัน ฉันคิดว่า หญิงที่ดีจะรักสามีของเขาแม้สามีของเขาจะลี้มเหลว อ่อนแอ และพ่ายแพ้แก่ตัวเองสักเพียงไรก็ตาม เขาก็ตาม เขาก็ยังรักสามีของเขาเสมอ แม้ในยามที่สามีต้องยากจนลง ภรรยาก็ยังจงรักภักดีต่อสามีของเขาอยู่ เสมอ เพราะเขาเคารพคู่สมรสของเขาไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ฉันสนับสนุนให้เธอส่งจดหมายฉบับที่เธอเขียนแล้วไปให้แฟรนซิสได้ทันที เพราะจดหมาย ฉบับนั้นเป็นจดหมายที่ดีมากพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่คนที่กล้าหาญและสุจริตเสมอ เธอไม่ต้องกลัว หากแฟรนซิสจะโกรธเธอจนหน้าดำหน้าแดงก็ตาม แต่ฉันเชื่อว่า สามีของเธอก็คงรู้จักวิธีที่จะช่วยให้ แฟรนซิส ผ่อนคลายความตึงเครียดลงได้เป็นแน่ โปรดอย่าลืมว่า “เมื่อมีความรักก็ปราศจากความกลัว

โดยความรักในพระคริสต์

อินกริด โทรบิช

ตำบล อ.....

27 กรกฎาคม ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์

ผมขอมแพ้ครับ ที่อาจารย์ทำให้ผมต้องโผล่หน้าออกมาจากที่ซ่อน และต้องเขียนจดหมายมาถึงอาจารย์จนได้

ผมเพิ่งได้รับจดหมายจากเซซิล ซึ่งท่านอาจารย์ได้กรุณาส่งต่อมาให้ผม อาจารย์ฉลาดมากที่รู้จักใช้มือของเซซิลทำร้ายผม อาจารย์รู้จักผม ได้คิดว่าจะทำให้ผมเจ็บตรงไหนมากที่สุด

แต่จดหมายฉบับนั้นแทนที่จะแสดงความรัก แต่มีผลตรงกันข้าม คือคำหิเดียนและดูถูกผม ตอนแรกผมคิดว่าเซซิลคงเป็นเทพธิดา แต่เดี๋ยวนี้เธอแสดงออกมาให้ผมเห็นว่าเธอเป็นนางยักษ์ แต่ก็ดีแล้วนี่ครับ ก็อย่างน้อยทำให้ผมรู้จักตัวของผมเองว่า ผมเป็นใคร โดยเหตุนี้เองผมจึงยินดีที่เซซิลเขียนจดหมายถึงผม เดี๋ยวนี้ผมไม่มีสิ่งใดมาหลอกหลอนดวงตาผมอีกต่อไปแล้วจดหมายนี้ทำให้ผมทนต่อความผิดหวัง

ผมได้ร่วมรบกับหญิงคนนั้นเป็นคนแรก ก็เพราะหญิงคนนั้นประมาทหน้าผมว่า ผมไม่ใช่ลูกผู้ชาย และหญิงคนที่สองนี้ผมต้องหนีก็เพราะเธอประมาทผมเช่นเดียวกันว่า ผมไม่ใช่ลูกผู้ชายเหมือนกัน ครั้งหนึ่งอาจารย์เขียนถึงผมว่า “ความกล้าหาญที่แท้จริงนั้นคือรู้จักการหนี” ดังนั้นผมจึงหนี

พระคริสตธรรมใหม่สอนเราว่าอย่างไร? เอเฟซัส 5: 22-24 ขอประทานโทษ ผมขอคัดข้อพระคัมภีร์ตอนนี้มาให้ท่านอาจารย์อ่านเพื่อไม่ต้องเสียเวลาเปิดพระคัมภีร์

ข้อ 22 ว่าดังนี้ “ฝ่ายภรรยา จงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า”

23 “เพราะว่าสามีนั้นเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร...”

24 คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยา ก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น”

เชื่อฟังในทุกสิ่ง นี่ยังไม่ได้แต่งงานกัน เซซิลก็ยังไม่ “แข็งข้อ” กับผมถึงเพียงนี้ ถ้าหากผมแต่งงานกับเธอ เธอมีเล่นงานผมบอบช้ำไปหรือครับ? ผมก็เหมือนผู้ชายทั่ว ๆ ไปที่อยากได้ภรรยาชนิดที่ยอมเชื่อฟังสามี คือเชื่อฟังสามีในทุก ๆ กรณีนี้เป็นคำสั่งสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ คือภรรยาต้องยอมฟังสามี คุณคงคริสตจักรเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ นี่เป็นข้อความที่แจ่มแจ้งโดยไม่ต้องอธิบาย

ผมยอมรับคำตักเตือนนี้ ขอขอบคุณ

แฟรนซิส

เมือง บ.....

3 สิงหาคม ค.ศ.....

แฟรนซิสที่ยังรัก

ฉันคิดแล้วไม่ผิดเลยว่ หลังจากที่เธอได้รับจดหมายนี้แล้วเธอจะต้อง “ศอกกลับ” ด้วยวิธีนี้แน่ ๆ แฟรนซิส เธอโง่มาก ขอให้ฉันย้ำอีกสักหน่อยเถอะว่า เธอโง่จริง ๆ หนอ

ฉันได้อ่านจดหมายของเซซิลก่อนที่จะส่งมาให้เธอด้วยซ้ำไป และเซซิลได้ร้องขอให้ภรรยาของฉันอ่านด้วย เราทั้งสองหวังว่าบรรดาคุณพ่อคุณแม่และลูกสาวลูกชายทั่วไป ควรได้อ่านจดหมายฉบับนี้ เพราะเป็นจดหมายที่ศิลปะเป็นพิเศษจริง ๆ เราเองยังซาบซึ้งตรึงใจในจดหมายฉบับนี้อย่างมาก

แฟรนซิสที่รัก ขอให้ฟังฉันหน่อย แม่เซซิลคู่รักของเธอคนนี้ ไม่ใช่เด็กกอมมือ และเขาก็ไม่ใช่ควายที่เธอจะจูงมูกได้ทุกเวลา และเขาไม่ใช่หญิงประเภทคนใจ แต่เป็นหญิงที่เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ฉันขอแสดงความยินดีด้วยที่เธอพบผู้หญิงที่ดีเช่นนี้ เธอไม่เข้าใจว่าความรักใหญ่อย่างนี้ประเสริฐเท่าไร

เธอเขียนจดหมายถึงฉันขณะที่ จิตใจของเธอยังโกรธอยู่หลังจากที่เธออ่านจดหมายฉบับนั้นเพียงครั้งเดียว ซึ่งเธอไม่ควรทำเช่นนั้น แต่ทางที่ถูกเธอควรกลับเสียตลอดคืนให้คลายอารมณ์เครียดแล้วเธอจะได้มีเวลาคิด เธอควรอ่านจดหมายนั้นอีกครั้งหนึ่งและอ่านซ้ำ ๆ อ่านเงียบ ๆ ด้วยอารมณ์เย็น ๆ เธอไม่เข้าใจหรือว่า จดหมายฉบับนั้นเซซิลต้องเขียนขึ้นมาด้วยความยากลำบากเพียงไร? และที่เขียนได้ยากเพราะเขารักเธอไม่ใช่หรือ?

เธอไม่ทราบดอกหรือว่าความรักแท้ไม่ใช่ตาบอด? ความรักแท้ย่อมมองเห็นอะไร ๆ ได้อย่างแจ่มแจ้งทะลุปรุโปร่ง ความรักมองเห็นจุดอ่อนแอและมองเห็นความผิดของคนที่คุณรัก แต่อย่างไรก็ตามแม้คนรักจะผิดพลาดและอ่อนแอสักเพียงไร คนรักกันก็อภัยได้เสมอ

ครั้งหนึ่งเธอถามฉันว่า เธอจะรู้ได้อย่างไร เมื่อมีความรักจริง ๆ และฉันได้ตอบว่า คือไม่จดจำความผิดพลาดของผู้หญิง จริงอยู่ เขาไม่ชอบความผิดพลาดนั้น แต่เขาก็ยังรักหญิงคนนั้นทั้งให้อภัยความผิดพลาดนั้นด้วย

เซซิลรักเธอด้วยวิธีนี้แหละ แต่แทนที่เธอจะขบใจเซซิล เธอกลับโกรธ หรือว่าเธอเป็นผู้ปราศจากความผิด? บางทีอาจเป็นการเหลือวิสัยที่จะรักใคร่สักคนหนึ่ง ที่ปราศจากความผิด

เธอจงสัจซื่อต่อตนเอง ทุกอย่างที่คุณพูดกับเธอนั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น อุปนิสัยของเธอ นั่นคือยอมแพ้อย่างง่ายดาย

ถูกแล้ว ฉันทราบว่าคำทำนายนั้นก็ทำให้คนเจ็บใจมาก ไม่มีผู้ใดชอบคำดิเคียน และยังผู้ชายถูกผู้หญิงตำหนิก็ยิ่งกระเทือนใจมากขึ้น ในประเทศที่หญิงยังไม่ได้รับการยกฐานะขึ้นเทียมบ่าเทียมไหล่กับ

ผู้ชาย ก็ยากที่ผู้ชายจะรับความคิดเห็นจากหญิง โดยเหตุนี้เองการสมรสของหญิงชายหลายคู่จึงจัดซื้อไว้ ความหมายและอยู่กัน ไปอย่างแกน ๆ

ก่อนที่เพื่อนของฉันคนหนึ่งจะแต่งงาน เขาได้เขียนจดหมายถึงคู่รักของเขา และวาดมโนภาพไว้อย่างสวยสดงดงามว่าภรรยาของเขาควรจะเป็นอย่างไร ฉันจะยกเอาบางตอนมาเล่าให้เธอฟังดังนี้

“คำตักเตือนอันสุจริตของภรรยาควรทำให้ผมร้อนใจที่จะให้ผมทำดีที่สุด และเมื่อภรรยาของผมผิดหวังในตัวของผมเธอจะไม่เลิกล้มการไว้ใจผมเลย และนอกจากนั้นภรรยาของผมจะไม่ยอมทอดทิ้งในการที่จะช่วยให้ผม ขณะจุดอ่อนแอของผมให้ได้” “เธอจะบอกผมตรง ๆ โดยไม่อ้อมค้อมในเมื่อผมทำให้เธอต้องเจ็บใจ” เธอเข้าใจไหม? ชายคนนี้ไม่ต้องการหญิงคนไหนมาเป็นภรรยา แต่เขาต้องการคู่เคียงคู่คิด คู่แอกคู่ใจ ซึ่งพระเจ้าประทานมาให้ และคู่เคียงนี้แหละจะกลายเป็น “เลือดเนื้ออันเดียวกัน” ซึ่งจะมีความหมายใหม่อย่างลึกซึ้ง และจะเป็นชีวิตใหม่ร่วมกัน และคู่ชีวิตต่างฝ่ายต่างมีสิทธิ์ที่จะดำเนินความคิดของกันและกันได้

คราวนี้ให้วกกลับมาถึงข้อพระธรรมเอเฟซัสบทที่ 5 ถ้าเราเลือกพระคัมภีร์บางข้อที่พิสูจน์ว่าเราเป็นฝ่ายถูก เราจะต้องระมัดระวังในการใช้ข้อพระธรรมนั้น ข้อพระคัมภีร์ของพระเจ้าไม่ใช่ดวงตราประทับชีวิตของเราให้คนทั้งโลกเห็นว่า “ดูซิพระเจ้าก็ยังทรงเห็นพ้องด้วยกับฉันนะ”

พระคำรัสของพระเจ้าเปรียบเสมือน “ก้อน” ซึ่งสามารถทุบศิลาให้แตกละเอียดได้ หรือพระวจนะของพระเจ้าเปรียบดุจดาบสองคมที่สามารถเชือดเฉือนดวงใจของเราได้ สามารถทำให้เราเจ็บก็ได้ ทำให้เปลี่ยนแปลงและกลายเป็นคนมีคุณลักษณะดีขึ้นก็ได้ ดังนั้นพระคำรัสของพระเจ้าจึงเป็นสิ่งที่ทำลายชีวิตของเราอย่างสูงสุดยิ่งนัก

เธออ้างพระธรรม เอเฟซัส บท 5 ข้อ 22-24 เพราะว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นสมกับเรื่องราวของเธอและชอบใจเธอมากที่ได้คัดลอกข้อความมาให้ฉันอ่าน ถึงอย่างนั้นก็ดี ฉันได้เปิดพระคัมภีร์อ่านข้อ 21 และข้อ 25 ด้วย

ในข้อ 21 นั้น เน้นถึงการยอมเป็นของกันและกันว่าดังนี้ “จงยอมฟังซึ่งกันและกันด้วยเกรงกลัวพระคริสต์”

แล้วจึงมาถึงข้อ 22 ซึ่งเธออ้างมา นั้นเป็นส่วนของภรรยาที่ภรรยาฟังเชื่อฟังสามีของตน แต่ในข้อ 25 บอกถึงหน้าที่ของสามีที่ฟังทำแก่ภรรยาของตน แต่เธอก็ค้นคว้าข้อนี้ซึ่งบอกว่า “สามีจงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างพระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักรด้วย และได้ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักรนั้น”

ข้อนี้เป็นประโยชน์ที่มีคุณค่ามหาศาล ตลอดชีวิตเราไม่สามารถเข้าใจความหมายอันลึกซึ้งนี้ได้เลย

พระเยซูคริสต์ทรงรักคริสตจักรของพระองค์อย่างไร พระเยซูทรงรับใช้คริสตจักร พระเยซูทรงทำงานและทรงช่วยเหลือคริสตจักรจริง ๆ และพระเยซูทรงชำระคริสตจักรของพระองค์ให้สะอาด พระเยซูทรงทะนุถนอมและทรงบำบัดเยียวยาคริสตจักรเป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับพระเยซู และพระเยซูทรงมอบทุกอย่างของพระองค์ให้แก่คริสตจักร จนกระทั่งยอมสิ้นพระชนม์

เธอเห็นหรือยังว่า พระคำรัสของพระเจ้าเป็นเสมือนดาบคมที่ตัดเชือดเนื้อมันและทำให้บาดเจ็บได้ พระเยซูไม่ทรงเป็นอย่างที่มนุษย์อื่น ๆ อยากเป็น คืออยากเป็นเจ้าของคนนายคน แต่ตรงกันข้ามพระเยซูเสด็จมารับใช้คริสตจักร พระเยซูทรงยอมเป็นทาสของคริสตจักร การใช้คำว่า “ทาส” อาจเป็นคำที่ระคายเคืองแก่หูของเธออยู่บ้าง แต่นั่นแหละการเป็นทาสของคริสตจักรทำให้พระองค์เป็นประมุขของคริสตจักร ดังนั้นเธอจะเป็นประมุขหรือเป็นศิษย์ของภรรยาของเธอได้ก็ต่อเมื่อเธอได้ยอมตนเป็นทาสของภรรยา

ถึงกระนั้นคริสตจักรในเวลานั้นไม่เคยเชื่อฟังพระเยซูคริสต์เลย คริสตจักรพากันทอดทิ้งพระเยซูและยังทอดทิ้งพระองค์อยู่จนกระทั่งปัจจุบันนี้ เธอมีเรื่องที่จะดำเนินคริสตจักรได้มากมายและฉันก็มีอยู่เหมือนกัน ในคริสตจักรมีสิ่งที่ไม่สวยไม่งามอยู่หลายอย่าง เช่นการทะเลาะวิวาท และความเคร่งเครียดที่มีอยู่ในคริสตจักร แต่นี่แหละเป็นคริสตจักรที่พระเยซูทรงรักและได้ทรงยอมพลีพระชนม์เพื่อคริสตจักร โดยความรักของพระเยซูคริสต์ก็ได้ทำให้คริสตจักรนั้นน่ารักมากขึ้น

หากคริสตจักรเชื่อฟังพระเยซูจริง ๆ ก็ไม่ใช่ถูกบังคับให้เชื่อฟัง แต่ยินดีเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ด้วยความสมัครใจคริสตจักรจะดำรงอยู่ไม่ได้โดยปราศจากพระคริสต์ เสมือนร่างกายจะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากศีรษะหาได้ไม

เธอไม่ทราบดอกหรือว่า เซซิลต้องการเพียงสิ่งเดียวนั่นคือการยอมตัวเป็นสมบัติของเธอผู้เดียวเหมือน ๆ กับที่ร่างกายต้องการศีรษะ และการที่เซซิลดำเนินเธอก็เพราะเขาต้องการสิ่งเดียว นั่นคือเธอเป็นศิษย์ซึ่งเขายินดียอมปฏิบัติตาม

โดยเหตุนี้เองเขาจึงได้ขอร้องให้เธอต่อสู้เพื่อเขา ตามทำนองเดียวกันกับที่พระเยซูคริสต์ทรงต่อสู้เพื่อจะได้คริสตจักรของพระองค์ การต่อสู้ของเธอที่จะได้ตัวเซซิลมานั้นเป็นความรับผิดชอบของเธอ

ความกล้าหาญที่แท้จริงไม่ใช่การวิ่งหนีไป แต่เป็นการต่อสู้

ขอแนะนำว่า เธอควรรีบไปหาเซซิลให้เร็วที่สุด เท่าที่สามารถจะทำได้ และทำความเข้าใจซึ่งกันและกันให้เรียบร้อย

โทรมิช

ตำบล อ.....

14 สิงหาคม ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์

โธ่อาจารย์ครับ หากผมไม่รู้จักตัวอาจารย์ดี ผมคงนึกจดหมายของท่านอาจารย์เป็นฝอย ๆ ไปแล้ว ผมไม่ทราบจะพูดอะไรต่อไป จดหมายนี้เป็นแต่คำเทศนาที่ไพเราะมากครับ

คำพูดของอาจารย์ดีเกินไปสำหรับผมครับ คือผมจะนำเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์หาได้ไม่

ข้อแนะนำที่เกิดประโยชน์ข้อเดียวที่อยู่ในบรรทัดสุดท้ายจดหมายของอาจารย์ แต่ถึงกระนั้นผมก็ปฏิบัติตามไม่ได้ ท่านอาจารย์ตรองดูสิครับว่าผมจะไปพบกับเซซิลได้อย่างไร? หากผมไปพบเซซิลภายหลังโรงเรียนเลิก ข่าวนั้นก็จะกระจายไปทั่วเมืองภายในไม่กี่ชั่วโมง และเสียงซุบซิบก็จะตามมาให้รำคาญใจ เซซิลพักอยู่กับลุงของเธอ ผมเองก็ไม่กล้าไปหาที่บ้านหรอกครับ แก้อีสวนสาธารณะก็ไม่มีในเมืองนี้ และผมก็ไม่มีรถยนต์จะพาเธอไปเที่ยว ถ้าผมมีรถยนต์ได้ก็คงมีเงินพอและสามารถแต่งงานกับเธอไปแล้ว

ท่านอาจารย์ไม่พูดเกี่ยวกับเรื่องเงินเลย อาจารย์พูดแต่เรื่องความรัก แต่ว่าความรักกับเงินนั้นมันแยกกันไม่ออกครับ คนที่มีเงินเท่านั้นเขาจึงแต่งงานกันได้ในประเทศนี้

โดยเหตุนี้เองที่ผมต้องการเงิน และผมจะมีเงินได้ก็เมื่อผมทำงาน ผมเคยเป็นครูในโรงเรียนของคริสตจักร แต่คริสตจักรนั้นก็ไล่มผมออกจากตำแหน่งครู

นอกจากนั้น หากว่าพระคริสต์เป็นศิรัษะของคริสตจักรและคริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ เมื่อทั้งคริสตจักรและพระคริสต์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แล้วทำไมพระเยซูอภัยโทษให้ผม แต่คริสตจักรไม่ยอมอภัยให้แก่ผมเลย

อีกประการหนึ่งเวลานี้ผมต้องอยู่ตามลำพังเหมือนหัวเดียวกระเทียมลีบ ชายหนุ่มคนอื่นยังมีพ่อแม่หรือครอบครัวคอยอุปถัมภ์ค้ำจุน นี่แหละครับเป็นเรื่องชีวิตของผม

คุณปู่ของผมมีลูกชายสามคนคือนายทอนเย่ นายมัวเซ่และนายอ็อตโต้ นายทอนเย่เป็นลูกชายคนแรก แต่เขาเป็นคริสเตียนไม่ได้เพราะเขามีเมียสองคน มัวเซ่ลูกชายคนกลางเป็นคริสเตียน เขามีเมียคนเดียว และมีลูกสี่คน ชายสองหญิงสองนายอ็อตโต้เป็นลูกสุดท้อง มีภรรยาคนเดียวชื่อนางมาร์ธา และมีลูกคนเดียวคือนายแจ็ก

ต่อมานายอ็อตโต้ก็ตาย นางมาร์ธาก็ต้องเป็นม่าย การเป็นม่ายในเมืองเรานี้นับว่าร้ายกาจที่สุด

เมื่อภรรยาตายสามีก็ไม่สู้เดือดร้อนอะไรมากนัก เพราะเขาเสียภรรยาไปคนหนึ่ง เขาอาจหาภรรยาคนใหม่ได้ แต่เป็นการยากที่หญิงม่ายจะหาสามีใหม่

นางมาร์ธาเป็นม่ายพร้อมกับลูกชาย ตามธรรมดาลุงมัวเซ่ควรจะแต่งงานกับนางมาร์ธา แต่จะทำอย่างนั้นไม่ได้ เพราะเป็นคริสเตียน และเป็นระเบียบข้อบังคับของคริสตจักร

ลุงมัวเซ่ได้อุปการะเจ็ทหลานชายอายุ 10 ปี ให้เข้ามาอยู่ในบ้าน และให้ไปโรงเรียน ซึ่งเขาช่วยได้เพียงเท่านั้น

แล้วใครจะรับอุปการะแม่ม่ายมาร์ธา ตกลงนางมาร์ธาก็ต้องตกเป็นเมียคนที่สามของนายทอนเฮ้ แต่สามีใหม่ของนางมาร์ธาเกลียดนางมาร์ธาเพราะเป็นคริสเตียน ผู้รับเคราะห์หนักที่สุดคือนางมาร์ธา เพราะสามีไม่เอาใจใส่ และแสดงความรังเกียจจนออกนอกหน้า ซึ่งเป็นการทรมานหัวใจของนางอย่างยิ่ง สามีใหม่ไม่เคยหาเสื้อผ้าให้ แม้กระทั่งรองเท้าก็ไม่เคยซื้อให้จนคู่เดียว กระตือรือร้นสำหรับทำครัวก็ไม่มี แม้กระทั่งสบู่อะไรก็ไม่มี ถึงกระนั้นก็ยังให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่นาง และบุตรนั้นก็คือตัวผมเอง

นายทอนเฮ้มีลูกชายอีกคนหนึ่งกับเมียคนที่สองของเขาซึ่งเป็นเมียคนที่เขาโปรดปรานมากที่สุด แต่บิดาของผมไม่เคยแสดงเลยว่า ผมเป็นบุตร

มารดาของผมเท่านั้นที่รักและเอาใจใส่ตัวผม ผมเป็นเด็กที่พ่อแม่ไม่รัก ฉะนั้นจึงเป็นเด็กสกปรก ผมต้องเป็นโรคผิวหนังตลอดเวลาเพราะไม่มีสบู่อะไรใช้ ผมเกือบจะไม่มีเสื้อผ้าใส่ ผมรู้สึกอายเหลือเกินที่จะไปโรงเรียน ผมหนีออกไปจากบ้านท่องเที่ยวไปตามที่ต่าง ๆ จนกระทั่งผมมาถึงโรงเรียนคณะมิชชัน และจากนั้นมาท่านอาจารย์ก็รู้จักตัวผมและทราบเรื่องราวของผม

ท่านอาจารย์คงจะทราบกระมังครับว่า เหตุไรผมจึงหันหน้าไปพึ่งอาศัยครอบครัวของผมไม่ได้ บิดาไม่ได้นับว่าผมเป็นลูกและยิ่งผมมาเป็นคริสเตียน บิดาก็ยิ่งเกลียดน้ำหน้าผมมากขึ้น ลุงมัวเซ่มีลูกถึงสี่คน และเลี้ยงเจ็ทด้วย ผมมีแต่มารดาคุณแม่ทำสวนได้เงินบ้างเล็กน้อย

ผมไม่มีโอกาสรับมรดกอะไร หากลูกคุณพ่อของผมตายแต่เจ็ทและลูกของลุงมัวเซ่ก็มีโอกาสรับมรดกของคุณพ่อก่อนตัวผม

แต่ท่านอาจารย์สั่งให้ผมไปหาเซซิล ไปด้วยมือเปล่าอย่างนั้นหรือ? ขอทีเถอะครับผมไปไม่ได้

จากศิษย์ของอาจารย์

แฟรนซิส

เมือง บ.....

20 สิงหาคม ค.ศ.....

แฟรนซิสที่รัก

ขอบใจเธอมากที่อุตสาหะเขียนประวัติของเธอมาให้ฉันทราบโดยละเอียด แม้เรารู้จักกันมาเกือบสิบปีแล้ว แต่ฉันไม่ทราบประวัติทางครอบครัวของเธอละเอียดนัก ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

จดหมายของเธอแสดงว่า เรามิซซันนารี เป็นราชทูตของพระเจ้าชนิดที่ไม่สู้จะดีนัก เมื่อเธอได้มารู้จักกับเราเมื่อสิบปีมานี้เธอได้เล่าให้ฉันฟังว่า คุณพ่อของเธอไม่เอาธุระและสนใจอะไรกับเธอหรือคุณแม่ของเธอเลย นี่เป็นความจริง แต่ฉันนึกไม่ถึงเลยว่าสิ่งเหล่านั้นจะนำความปวดร้าวอย่างแสนสาหัสมาสู่ตัวเธอ ฉันรับเธอเข้าอยู่ในความอุปการะ โดยฉันไม่ได้ถามอะไรเธออีกเลยเกี่ยวกับปัญหาในครอบครัวของเธอ

เราทำผิดในเรื่องนี้บ่อย ๆ เราไม่ยอมถามปัญหาอื่น ๆ เราไม่ต้องการทราบอะไรมากนัก เราารู้สึกว่าภาระเหล่านั้นจะทับถมลงบนความรับผิดชอบของเรามากเกินไปจนเราอาจทนไม่ได้

ถ้าเราได้ออกมาตั้งสอน คนในต่างประเทศให้รู้จักเรื่องพระเยซูก็ดูเหมือนจะเป็นอันใช้ได้แล้ว เป็นความจริงที่เราเห็นตัวเธอทุก ๆ วันในที่ประชุมและในโรงเรียน แต่ก็ดูเหมือนมีอะไรระหว่างเรากับเธอค้างกลางอยู่ทำให้ยังไม่สนิทกันนัก

เรารู้สึกว่าเราไม่อยากจะเข้าไปยุ่ง อะไรกับเรื่องส่วนตัวของพวกเขาเกินไปนัก แทนที่เราจะรับผิดชอบอะไรมากกว่านั้นเราก็หลับตาเทศนาเรื่องพระเยซูให้พวกเขาฟังอย่างเป็นกฎหมาย

พระเยซูคริสต์คงรู้สึกอายต่อพวกมิซซันนารีของพระองค์ที่มีน้ำใจเช่นนั้น ขณะที่ฉันอ่านจดหมายของเธอทำให้ฉันรู้สึกอายใจตัวเองที่ไม่กล้าจ้องพระพักตร์พระเยซูจริง ๆ เพราะฉันแสดงความไร้เมตตาออกมา และคร้านที่จะคิดถึงเรื่องของคนอื่น ชายคนหนึ่งมีภรรยาคนเดียวเราก็รับไว้เป็นคริสตศมาชิก แต่พี่ของเขาซึ่งมีภรรยาสองคน เราห้ามเขาไม่ให้เข้าเป็นสมาชิก

ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรตายตัวที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์เหมาะสมกับคนทุกคนได้ เราจะบอกว่าเป็นผิดหรือถูกสำหรับคนทุก ๆ คนนั้นย่อมเป็นไปได้ ความรักไม่เกียจคร้าน ถ้าเรารักจริง ๆ เราจะค้นหา น้ำพระทัยของพระเจ้าแต่ละคน

ขอโทษ ฉันไม่ได้สนใจอะไรถามอะไรเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของเธอ แต่อย่างไรก็ดีจดหมายของเธอทำให้ฉันทราบความจริงสองอย่างคือ

1. การมีภรรยามากกว่าหนึ่งไม่ได้ช่วยแก้ปัญหายุ่งยากในครอบครัวเลย ความจริงข้อนี้เธอได้ลืมนรสมาแล้ว

เธอถามฉันว่า เธอจะรักเมียหลาย ๆ คนในเวลาเดียวกันได้หรือไม่? คำตอบข้อนี้เธอก็เห็นและรู้อยู่ด้วยตนเองแล้วว่า มันเป็นไปได้ ถ้าเขารักเมียคนนี้ เขาจะไม่มีเวลาเอาใจใส่เมียคนโน้น ไม่ว่าจะ เป็นเมียน้อยหรือเมียหลวง ก็ต้องมีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขาดความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสามี แล้วต้องเกิด มีความว่าเหว่ว่างเปล่า ความหึงษาพยายามเกลียดชังติดตามมา แม้เรื่องราวที่ปรากฏในพระคัมภีร์ก็บอก ให้เราเห็นชัดเจนถึงเรื่องการมีภรรยา

2. ในจดหมายของเธอทำให้ฉันมองเห็น ความจริงอีกข้อหนึ่งคือ พระเจ้าทรงมีแผนการในชีวิต ของเธอ ทั้ง ๆ ที่ชีวิตของเธอต้องประสบกับความยุ่งยาก ร้อยแปดพันประการ ภายในครอบครัวของเธอเอง แต่ถึงกระนั้นพระเจ้าก็ยังทรงนำชีวิตของเธอให้เข้าในพระราชอาณาจักรของพระองค์ฉันได้

พระเจ้าสถิตอยู่ในทุก ๆ สิ่ง แม้ในความทุกข์ทรมานของคุณแม่ของเธอ ในระหว่างที่บิดาของ เธอไม่เอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรก็ตาม พระเจ้าก็ยังสถิตอยู่กับมารดาของเธอและเธอด้วย

พระเจ้าทรงนำเราให้มารู้จักและสนิทสนมกัน พระเจ้าประทานความรอดแก่เธอ พระเจ้าทรงกุม แขนของเธอไว้และทรงนำชีวิตของเธอ ทั้ง ๆ ที่เธอขัดขืนพระเจ้าและทั้ง ๆ ที่ฉันทำผิด พระเจ้าก็ยังทรง นำเธอให้มารู้จักกับเซซิล นั่นแหละคืองานของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยทรงเกียจคร้านในการทำงานเลย แม้ว่าเราเหลวไหลแต่พระองค์ไม่เคยทรงเหลวไหลเลย

เธอบอกว่าจดหมายของฉันนำเอามาใช้ ในภาคปฏิบัติไม่ได้ ฉันก็ไม่ทราบจะพูดอย่างไรต่อไป อีกให้เธอเข้าใจ เพราะพระเจ้าบอกฉันให้บอกเธอทราบเพียงเท่านั้น มีบ่อยครั้งพระเจ้าไม่ทรงสำแดงให้ เราเห็นคำตอบในตอนสุดท้ายทั้งหมด แต่ทรงแสดงให้เราเห็นทีละก้าวเท่านั้น

ในพระธรรม สดุดีบท 119 บอกว่า “พระวณะของพระองค์เป็น โคมสำหรับเท้าของข้าพเจ้า และเป็นแสงสว่างตามทางของข้าพเจ้า” พระเจ้าไม่ได้สัญญาเลยว่าจะประทานแสงสว่างส่องให้เห็นทุก ทางรอบด้าน แต่สัญญาว่าเป็นตะเกียงส่องทางเดินให้เดินทีละก้าวเท่านั้น ตะเกียงไม่ได้ส่องแสงสว่างไป ไกล ๆ เหมือนโคมรถยนต์ แต่ส่องให้เห็นเพียงระยะสั้น ๆ เท่านั้น

ฉะนั้นก้าวแรกที่เธอจะทำต่อไปคือหางานใหม่ทำ ฉันดีใจที่เธอนึกถึงการทำงานด้วยความคิด ของเธอเอง ฉันขอแนะนำให้เธอไปหาศิษยาภิบาลอาโมส และขอร้องให้เขาบรรจุเธอเข้าทำงานใหม่อีก สักครั้ง ฉันจะเขียนจดหมายถึงอาจารย์อาโมสด้วยและขอให้ท่านไปหาบิดาของเซซิล คราวนี้คงเป็น ประโยชน์แก่ตัวเธอบ้างสินะ

ฉันขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เธอจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพูดจากับเซซิลให้ตกลงกัน เธอไม่ต้องกังวล ถึงวิธีที่จะพบกับเซซิลอย่างไร หลีกเลี่ยงอะไรด้วยหัวใจ ไม่ใช่จากสมอง และมีบ่อยครั้ง ผู้หญิงมักมี ความคิดดี ๆ ก่อนผู้ชาย เธอจงวางใจเซซิล ความรักนั้นมีมโนภาพ

จากโทรบิช

เมือง บ.....

20 สิงหาคม ค.ศ.....

เซซิลที่รัก

เฟรนซิสได้เขียนจดหมายถึงฉันอีกครั้งหนึ่ง ในที่สุดเขาก็ต้องโผล่ออกมาจากที่ซ่อน จดหมาย
ของเธอฉบับนั้นช่างวิเศษนัก เพราะช่วยดึงตัวเขาให้ออกมาได้

คราวนี้แหละที่เธอจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม บางทีเขาอาจมาคอยดักรบเธอเวลาเลิกเรียนแล้วก็ได้ เธอควรจะเตรียมนี้กวาดภาพไว้ให้ดีกว่า เธอควรจะแนะนำเขาให้พาเธอไปคุยกันที่แห่งหนึ่งแห่งใด
เพื่อจะได้เจรจากันโดยไม่มีการรบกวน

จาก

โทรมิช

เมือง บ.....

29 สิงหาคม ค.ศ.....

คำนำบอจารย์อามอสที่เคารพในพระคริสต์

วันนี้ผมเขียนจดหมายมาถึงท่านอาจารย์เกี่ยวกับแฟรนซิสอาจารย์ที่คงทราบเรื่องราวของเขาคือแล้ว ผมเองเป็นคนทำพิธีบัพติศมาให้เขา และท่านรับเขาเข้าเป็นคริสต์สมาชิก แล้วเขาก็ได้รับการบรรจุเข้าเป็นครู และผมเข้าใจว่าเขาได้ทำหน้าที่ครูของเขาอย่างดีเป็นเวลาถึงสามปี

แล้วเขาก็มีเรื่องยุ่ง ๆ เกี่ยวกับหญิงคนหนึ่ง และเรื่องนั้นใคร ๆ ก็ทราบกันทั้งเมือง แล้วเขาก็ถูกไล่ออกจากการเป็นครู และห้ามมิให้ถือศีลมหาสนิทหกเดือน ผมสงสัยว่าจะมีคนวางแผนการแกล้งจับผิดเขา

ผมได้มีจดหมายโต้ตอบกับแฟรนซิสหลายฉบับ ผมได้สอดคล้องจดหมายบางฉบับของเขาให้ท่านอาจารย์อ่านเพื่อจะได้ทราบถึงเบื้องหลังของเรื่องราวทั้งหมดโดยละเอียด ในที่เมื่อเขาได้มาพบผม ผมมีโอกาช่วยชี้แจงให้เขารู้สึกตัว และผมได้ให้ข้อแนะนำบางประการเพื่อให้แฟรนซิสปฏิบัติ และคำรับสารภาพของเขานั้นออกมาจากดวงใจ แต่ผมจะบอกรายละเอียดมากกว่านี้ไม่ได้ เพราะคำรับสารภาพนั้นเป็นเรื่องลับเฉพาะส่วนตัวแต่ผมขอเป็นพยานได้ว่า เขาแสดงความจริงใจในการกลับใจของเขา เขารู้ว่าเขาได้รับการอภัยโทษบาปจากองค์พระเยซูคริสต์แล้ว และเขาพร้อมที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่

เราควรสนับสนุนและอยู่ข้างเคียงเขาในการเริ่มต้นชีวิตใหม่นี้ อาจารย์คงทราบดีแล้วนะครับ หลังจากที่คนได้หันหลังทิ้งความบาปความชั่วแล้วอย่างจริงจัง ก็มักจะมีการงูใจให้หวนกลับไปทำผิดแบบเดิมอีก มารอดูเหมือนจะใช้เกณฑ์เหลี่ยมทุกอย่างเป็นพิเศษเพื่อจะขย้ำใจคนที่จริงใจกับชีวิตใหม่ โดยเหตุนี้เราควรแสดงความรักอย่างพี่น้องในวาระแรก ๆ ที่เขาหันกลับตั้งต้นชีวิตใหม่ในทางที่ดี

ประการแรก ผมอยากจะขอร้องให้อาจารย์อนุญาตให้เขาร่วมพิธีมหาสนิทในครั้งต่อไป ในพระคัมภีร์บอกเราว่าศีลมหาสนิทนี้ห้ามเฉพาะคนที่คือดั่งไม่ฟังคำตักเตือนของคริสตจักรซึ่งตักเตือนซ้ำแล้วซ้ำอีกโดยเปิดเผย คนที่กลับใจใหม่สารภาพผิดอย่างจริงใจแล้วเราก็ควรให้เขามีโอกาสร่วมพิธีมหาสนิท

ในฐานะที่ผมเป็นผู้แนะนำเขา ผมอยากเห็นเขาร่วมพิธีศีลมหาสนิท ในคราวหน้าที่จะมีพิธีศีลมหาสนิท หลังจากที่เขาฟายแพ้แก่ตัวเองมาแล้วครั้งแรก คราวนี้คงจะทำให้เขาได้สำนึกตัว และรู้สึกว่าเขาได้มาเฝ้าพระองค์ได้อย่างสนิทสนม

หากเราห้ามคนบาปที่กลับใจเสียใหม่แล้วก็เท่ากับเราเป็นคนที่อ้างตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม ซึ่งแท้จริงเราก็เป็นคนบาปซึ่งยังไม่มีใครจับได้ไล่ทันเท่านั้น

เมื่อบุตรเสเพลเดินทางกลับบ้าน หลังจากที่เขาได้กระทำผิดล่วงประเวณี คุณพ่อไม่ได้รอคอยอีกหกเดือนจึงจะรับเข้าบ้าน คุณพ่อของเขาต้อนรับเป็นบุตรทันที และกอดจูบเขา และได้ร่วมโต๊ะรับประทานอาหารกับเขาซึ่งแสดงว่า คุณพ่อได้ให้อภัยโทษทุก ๆ อย่างแล้ว

โดยเหตุนี้เองจึงทำให้ชาวยูดาเป็นโกรธเป็นแค้นมาในการที่พระเยซูทรงมีวสันตกับคนบาป พระเยซูคริสต์ร่วมโต๊ะเสวยกับเขา การที่พระเยซูทรงกระทำเช่นนั้น เขาถือว่าเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าโดยตรง โดยเหตุนี้แหละชาวยูดาจึงจับกุมพระเยซู แล้วตรึงไว้ที่ไม้กางเขน ผมก็ถามตัวเองว่า เราโกรธคนบาปในทำนองเดียวกันเช่นนั้นด้วยหรือ? เราจะตรึงพระเยซูอีกครั้งหรือ ในเมื่อเราห้ามคนที่กลับใจใหม่ไม่ให้เข้าส่วนใจพิธีศีลมหาสนิท

นี่แหละเป็นปัญหาใหญ่ยิ่งสำหรับตัวเฟรนซิส เขาเขียนจดหมายมาถึงผมบอกว่า “พระเยซูทรงอภัยโทษแก่ผมแล้ว แต่คริสตจักรไม่ยอมอภัยให้ผมเลย” เมื่อเป็นเช่นนี้พระเยซูกับคริสตจักรจะแยกกันเป็นสองแล้วหรือ?

อีกประการหนึ่ง อาจารย์จะมีหนทางช่วยเหลือบรรจู่เฟรนซิสเข้าเป็นครูอีกครั้งหนึ่งจะได้หรือไม่ นั่นจะแสดงว่าคริสตจักรให้อภัยโทษให้เขาแล้ว ผมขอรับรองอย่างนี้เพราะว่าเฟรนซิสรักหญิงคนหนึ่ง และหญิงคนนั้นก็รักเฟรนซิสด้วย แต่ยังขัดข้องเรื่องเงินสินสอด คุณออกจะมากเกินไปจนเฟรนซิสไม่สามารถจะหามาให้ตามที่บิดาของหญิงเรียกร้อง เฟรนซิสไม่มีญาติพี่น้องที่จะช่วยออกทุนให้ได้ ซึ่งอาจารย์ก็ทราบอยู่แล้ว บิดาของฝ่ายหญิงเรียกเอาเงินสินสอดถึงเก้าพันบาททันที มิใช่แต่เท่านั้น เฟรนซิสจะต้องจ่ายเงินต่อไปอีกโดยไม่มีกำหนดว่าจะหมดเมื่อไร

หากอาจารย์จะกรุณาไปเยี่ยมบิดาของหญิงสาวผู้นี้ก็จะดีมาก เพราะอาจารย์คงเข้าใจเรื่องราวได้ดีกว่าผมและอาจตัดสินได้ดีกว่าผม ถึงอย่างไรก็ตามผมก็อยากทราบความคิดเห็นของอาจารย์ในเรื่องนี้ด้วย

วอลเตอร์ โทริบิช

ตำบล อ.....

16 กันยายน ค.ศ.

เรียนอาจารย์ที่เคารพ

ในที่สุดเราทั้งสองก็พบกันอีกครั้งหนึ่งครับ ทุก ๆ อย่างก็เปลี่ยนไปอีกวาระหนึ่ง

หลายสัปดาห์มาแล้วผมพักอยู่กับคุณแม่ของผมในตำบลเล็ก ๆ ทุก ๆ วันผมนั่งดูฝาผนังอยู่ในกระท่อมที่มีแสงสว่างสลัว ๆ ความคิดของผมก็ต้องลอยไปทั่วทุกทิศ และโดยมากคิดไปรอบฝาผนังนั่นเอง ผมมักจ้องดูรูปที่ตัดมาจากหนังสือรายสัปดาห์ซึ่งติดเอาไว้ตามฝาผนัง อยากให้รูปเหล่านั้นพูดกับผม และให้คำแนะนำแก่ผม แต่ในที่สุดก็มีแต่ความเงียบ ผมมองดูรูปเหล่านั้นอีกไม่ได้ ผมติดตารางที่ผมสร้างมันขึ้นมาเอง

เดี๋ยวนั้นฝาผนังเหล่านั้นพังทะลายหมดแล้ว รู้สึกว่ามีอิสระทุก ๆ ด้าน ทั้ง ๆ ที่ภายนอกไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ผมก็ยังยากจนอยู่เหมือนเดิม แต่มีสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น สิ่งนั้นคือผมได้พบเซซิลอีกครั้งหนึ่ง

มีเพื่อนของผมคนหนึ่งเอารถยนต์มารับผมไป และเขาบอกว่าเราต้องรีบกลับเย็นวันนั้น ซึ่งเขามีเวลาให้ผมเพียง 2-3 ชั่วโมงเท่านั้น

ผมคอยอยู่ที่หน้าประตูโรงเรียน นักเรียนหญิงชายกำลังเดินออกมาจากโรงเรียน แต่ไม่เห็นเซซิลเลย ผมซัดใจไม่ดี รู้สึกกระวนกระวายมาก

ในที่สุดเซซิลก็ปรากฏตัวเป็นคนสุดท้าย เขางงเห็นผมก่อน ฉะนั้นเขาจึงรอจนใคร ๆ ออกไปจากโรงเรียนหมดแล้วเขาจึงออกมาพบผม เขาไม่มองหน้าผมเลย เพียงแต่ยื่นมือเท่านั้น ผมยื่นมือออกไปจนสุดเอื้อมและแตะที่ปลายนิ้วของเขา ผมทำอย่างปกติเหมือนกับคนรู้จักกันแสดงการระตอกันเท่านั้น

ดูเหมือนเขาจะรู้ว่าผมจะคอย แล้วเขาพูดว่า “มีสถานที่ที่จะคุยกันสองแห่ง คือหนึ่งร้านอาหารหรือสองเข้าไปคุยในคริสตจักร

ผมเลือกไปคุยกันที่คริสตจักรเพราะว่าไม่มีเงินซื้อเครื่องดื่ม เราต้องเดินไปที่คริสตจักรประมาณครึ่งชั่วโมงจึงจะถึง ผมเดินนำหน้าและเขาเดินตามผมไปห่าง ๆ เพื่อไม่ให้คนสังเกตเห็นว่าเราเดินตามกันไป

ผมไม่นึกเลยว่าเราจะไปคุยกันที่คริสตจักรนั้น เราเข้าไปข้างใน และนั่งลงบนม้านั่งแถวหลังสุด เราไม่ได้มองหน้ากันเลย แต่จ้องมองไปข้างหน้า

อาจารย์ถามว่า เราได้พูดกันเรื่องอะไรบ้าง? ผมบอกไม่ได้ครับ เพราะตลอดเวลาเราทั้งสองนั่งนิ่งเหมือนกับเป็นใบ้และเขาบอกผมว่า “ดิฉันดีใจมากที่คุณมาพบดิฉัน” และผมบอก “ขอบคุณมากที่คุณเขียนจดหมาย”

ผมอยากจะพูดบออะไรบางอย่าง ผมอยากจะพูดคำนิยามให้หน้าใจ และจะแก้ตัวอย่างดีที่สุด
แต่ว่าเมื่อผมนั่งอยู่กับเขาผมพูดอะไรไม่ออกสักคำเดียว

เราต่างคนต่างนั่ง ผมไม่ทราบครับว่าเรานั่งกันอยู่นานเท่าไร เวลาผ่านไปเร็วเหลือเกิน ท่าน
อาจารย์คงทราบ คือเราไม่ได้อยู่นิ่งเพราะความดันทุรังของเรา แต่เราตั้งใจพากันนั่ง แต่การนั่งเช่นนั้น
คล้าย ๆ กับถูกเชื่อมให้เป็นเนื้อเดียวกัน

เมื่อก่อนผมมักปากเปราะพูดพล่อย ๆ กับผู้หญิงว่า “ผมรักคุณ” เพื่อความสนุกเท่านั้น แต่ครั้งนี้
ควรที่ผมจะพูดว่า “ผมรักคุณ” แต่ผมพูดไม่ออก ดูเหมือนว่าคำพูดนั้นมีความหมายน้อยกว่าความคิดใน
ใจของผม

แม้เราไม่ได้พูดกันเลย แต่ในเราก็พูดกันขณะที่ต่างคนต่างนั่ง ภาษาที่เรารู้จักก็คือเรารักซึ่งกัน
และกันมาก และแน่นอนความรักนั้นเป็นรอยจารึกซึ่งลงในใจมากขึ้น ๆ ทุกที

ชั่วโมงนั้นเป็นชั่วโมงที่ผมมีความสุขที่สุดในชีวิต ใครที่ไม่มีความรักจริง ๆ ชนิดอย่างที่ผมได้
พบแล้วก็ไม่ควรพูดคำว่า “รัก” ออกมาจากปากเลย ในขณะที่นั้นเหมือนว่าเราเข้าใจซึ่งกันและกันและเป็น
ของกันและกันเสมอ ดูเหมือนว่าในขณะที่นั้นเราเป็นบุคคลเดียวกันจริง ๆ คือ ผมเป็นส่วนหนึ่งของเขา
และเขาเป็นส่วนหนึ่งของผม

ทันใดนั้นผมเกิดความแน่ใจว่า ไม่มีอะไรที่จะแยกเราได้ ไม่ว่าจะเป็กฎหมายหรือลัทธิธรรม
นิยมประเพณี ไม่มีพ่อแม่หรือญาติพี่น้องจะแยกเราได้

แล้วผมก็จำได้ว่า เรานั่งอยู่ในคริสตจักรแห่งหนึ่ง ผมจึงคิดได้ว่า เราทั้งสอง กำลังยืนอยู่เฉพาะ
พระพักตร์พระเจ้าและเป็นเจ้าและทำสัญญาว่าจะซื่อสัตย์ต่อกันตลอดชีวิต ผมจับมือของเขาและมือของเราทั้ง
สองกุมอยู่เงียบ ๆ

เดี๋ยวนี้ผมมีบางสิ่งที่จะอยากจะเรียนถามว่า นั่งยังขาดอะไรอีก? นั่นไม่ใช่รวมทุก ๆ อย่างไว้
ด้วยกันหรือ? เราไม่แต่งงานกันแล้วหรือ? เมื่อไรการสมรสเริ่มต้น เริ่มเมื่อเข้าพิธีแต่งงานอย่างนั้นหรือ?
เราไม่ได้เริ่มแต่งงานกันเมื่อเราหมั้นกันดอกหรือ? เพราะวันนั้นเราสัญญาว่า เราจะเป็ของกันและกัน
ตลอดชีวิต และเราได้สัญญาต่อกันเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า การสมรสของเราเริ่มต้นแล้วหรือ

ผมจำไม่ได้ว่าเราพูดลากันเมื่อไรและอย่างไร เพราะขณะนั้นดูเหมือนผมฝันไปเท่านั้นเอง เซซิล
ขอร้องให้ผมไปพบอีกโดยเร็ว และผมบอกว่าผมกำลังหางานทำ แล้วเราต่างคนต่างออกมาจาก
คริสตจักรแห่งนั้น แต่ไปคนละทาง

จากศิษย์ที่เคารพ

แฟรนซิส

เมือง ว.....

16 กันยายน ค.ศ.....

คุณแฟนซิสที่รัก

ดิฉันนอนไม่หลับตลอดคืนและดิฉันต้องร้องไห้ ดิฉันต้องต่อว่าตัวเองว่า เหตุไรจึงไม่พูดกับคุณเอง ใจของดิฉันมีความรักเปี่ยมล้นอยู่ ดิฉันอยากบอกคุณหลายอย่าง แต่ดิฉันก็ไม่อาจบอกได้ บางทีคุณคงคิดว่าดิฉันเฉยเมยไม่รักคุณ

ขอให้คุณเข้าใจว่า สิ่งที่ดิฉันพูดไม่ออกนั้นก็เพราะดิฉันดีใจจนเกินไป ดิฉันดีใจที่คุณมาพบดิฉัน ดิฉันไม่มีใครนอกจากคุณคนเดียวเท่านั้น

จากเซซิลคนเดียวของคุณ

เซซิล

ตำบล อ.....

18 กันยายน ค.ศ.....

เซซิลที่รัก

คุณไม่ต้องร้องไห้ดอกครับ และผมขอรับรองว่าคุณไม่ต้องร้องไห้อีกให้เสียน้ำตา ผมเข้าใจคุณ และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง คุณไม่จำเป็นต้องกลัวและคุณก็ไม่ควรกลัวเมื่อผมอยู่ใกล้ ๆ คุณ

เป็นความผิดของผมเองทั้งหมดที่ผมไม่ได้พูดกับคุณ ผมควรจะถามอะไรบางอย่างจากคุณ แต่ผมก็พูดอะไรไม่ออก เท่า ๆ กับคุณเหมือนกัน เพราะกำลังตื่นเต้นและดีใจจนบอกไม่ถูก

สิ่งที่ผมแปลกใจมากก็คือวิธีการที่คุณต้อนรับผม และคุณได้เตรียมแผนการไว้ล่วงหน้าอย่างไร จึงดีเรียบร้อยเช่นนั้น

คุณนั่งอยู่ใกล้ ๆ ผมและนั่งอยู่เพื่อผมคนเดียว กิริยาที่แสดงต่อผมเช่นนั้นก็พิเศษยิ่งกว่าคำพูดใด ๆ ทั้งสิ้น

คุณทำให้เกิดมีความหวัง วันนี้ผมช่วยคุณแม่ทำสวนแทนที่ผมจะนั่งมองดูแต่หลังคา คุณแม่ มองผมด้วยความประหลาดใจ

จากเฟรนช์ซิสของคุณ

เมือง บ.....

18 กันยายน ค.ศ.....

แฟรนซิสคิชย์ที่รัก

ฉันบอกแล้วใช่ไหมว่า เซซิลจะมีแผนการที่ดีหาสถานที่พบกับเธอได้เสมอ คริสตจักรควรจะช่วยให้ชายหนุ่มและหญิงสาวได้พบปะสนทนากัน ฉันขอขอบพระคุณพระเจ้าที่เธอทั้งสองได้รับประสบการณ์ในช่วงเวลานั้น

ปัญหาที่เธอถามมาช่างยากเสียจริง ๆ เธอช่างมีสติปัญญา สำหรับถามปัญหาเสียเหลือเกิน ปัญหาของเธอนั้นดูออกจะเป็นปัญหาที่ยากขึ้นทุกที ฉันต้องคิดอยู่นานกว่าจะตอบปัญหาของเธอได้ถูกต้อง

การสมรสตั้งต้นตั้งแต่เมื่อไร? พระคัมภีร์บอกว่าการสมรสนั้นเป็นสิ่งลึกลับมาก เราอธิบายไม่ได้ว่าความลึกลับนั้นคืออะไร แต่อาจหยั่งดูความลึกลับนั้น ๆ ด้วยการพิจารณา และก็จะไม่พบจุดหมายปลายทางของความลึกลับนั้นเลย การเริ่มต้นของการสมรสก็เป็นการลึกลับอยู่ไม่น้อย เท่าที่เธอเขียนมาบอกฉันว่า “ผมรู้สึกที่เราทั้งสองเป็นบุคคลคนเดียวกัน” แต่การเป็นบุคคลคนเดียวกันนั้นเขาตั้งต้นกันเมื่อไร? ตามความเห็นของคนทั่ว ๆ ไปก็เข้าใจกันว่า คนจะเป็นตัวตนหรือเป็นบุคคลได้ก็นับแต่วันคลอดออกจากครรภ์มารดา แต่ความจริงชีวิตมีอยู่ก่อนการคลอดจากครรภ์ และชีวิตเริ่มต้นเมื่อไร? นักชีววิทยายกชีวิตเริ่มต้นเมื่อปฏิสนธิอยู่ในครรภ์

จากวาระนั้นมาชีวิตก็กำเนิดอยู่ที่นั่นแล้ว คือมีคนใหม่เกิดขึ้นแล้ว แต่คน ๆ นั้นยังไม่ปรากฏออกมาให้เห็นร่าง แต่ยังอยู่ในครรภ์ของมารดาจนกว่าจะถึงกำหนดคลอด

นี่แหละเป็นภาพพจน์ของการหมั้นและการสมรส ถูกแล้ว ชีวิตของเธอทั้งสองได้เริ่มต้นด้วยกันแล้ว แต่เริ่มต้นเฉพาะในเมื่อเวลาที่เธอทั้งสองอยู่ด้วยกันภายในคริสตจักรนั้นหรือ? เธอไม่ได้มีใจร่วมกันก่อนนั้นดอกหรือ? หรือเริ่มต้นเมื่อเธอทั้งสองพบกันครั้งแรกในรถประจำทาง? หรือว่าเริ่มต้นเมื่อสัปดาห์แรก ๆ ในเวลาต่อมา ๆ มาในคราวที่เธอทั้งสองเขียนจดหมายโต้ตอบกัน ใครจะบอกได้ว่า การเริ่มเป็นบุคคลคนเดียวกันเริ่มต้นแต่เมื่อไร? ข้อนี้ยังเป็นความลึกลับอยู่

การเดินทางนี้ต้องกินเวลานาน บุคคลใหม่ที่ต้องการความเจริญเติบโตช้า ๆ เหมือนกับทารกที่กำลังเจริญเติบโตอยู่ในครรภ์มารดา การเจริญเติบโตที่เธอทั้งสองช่วยกันทำนี้จะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่หมั้นกันอยู่ ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดที่เธอผ่านมากำลังนำไปสู่ความเติบโต ไม่ว่าจะความมั่งคั่งและความยุ่งยากความชื่นชมยินดีที่ได้พบกันอีกครั้ง และเกิดความปวศรัวเมื่อถูกแยก การพูดและการนิ่งเฉย ความหวัง และความหมองหวัง ทุกสิ่งทุกอย่างที่กล่าวมานี้ล้วนแล้วแต่ช่วยให้ความรักเจริญเติบโตใหญ่ขึ้นทั้งสิ้น

แต่ว่าความเจริญเติบโตนี้กำลังเจริญขึ้นอย่างเป็นความลับ ไม่มีใครทราบเว้นแต่เธอสองคนกับพระเจ้าเท่านั้น

ตั้งนั้นการสมรสของเธอก็ได้เริ่มต้นแล้ว แต่ยังไม่ปรากฏตัวตนออกมาให้ใคร ๆ เห็นเท่านั้น คล้าย ๆ กับทารกที่กำลังอยู่ในครรภ์มารดา อยู่ระหว่างการเติบโตภายในกับการคลอดออกมา ทำนองเดียวกันพิธีแต่งงานของเธอซึ่งกระทำในอนาคตกำลังเดินทางมา แต่ยังไม่ถึงเท่านั้น

วันที่ทำพิธีแต่งงาน จะเป็นเสมือนวันเกิดของการสมรสของเธอ ทำนองเดียวกันมนุษย์คนใหม่ ได้เกิดมาคู่โลก ทุก ๆ คนก็เห็นว่าเด็กเกิดแล้ว แล้วจึงมีการฉลองแสดงความยินดี และทุก ๆ คนก็ทราบ

วันนั้น เธอทั้งสองพูดกันว่า “เราจะลองพยายามดูว่า เราจะอยู่ด้วยกันได้อย่างไรหรือไม่” แล้วในวันทำพิธีสมรสเธอประกาศออกมาอย่างชัดเจนให้แขกผู้มาในพิธีทราบว่า “เราทั้งสองพร้อมและได้ทดสอบแล้ว”

ตามปกตินั้นการสมรสมิได้เกิดขึ้นด้วยเฉพาะทะเบียนสมรสมากไปกว่าเมื่อเด็กที่เกิดมาจะต้องมีใบสูติบัตร การลงทะเบียนสมรสก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแต่งงานของเธอทั้งสอง การสมรสจะสมบูรณ์ตามกฎหมาย ในเมื่อ ทางราชการ รับรอง และมี ผู้รู้เห็นจะนั้นทางราชการก็มีส่วนช่วยป้องกันการสมรสของทุกคนให้ปลอดภัย มาร์ตินลูเธอร์บอกว่า “การสมรสลับ ๆ หาใช่การสมรสไม่” โดยมากการสมรสจึงมีการเลี้ยงฉลองกัน และทำกันมาทุกชาติทุกยุคทุกสมัย

ฉันไม่อยากคอยให้เวลา สมรสของ เธอยืดออกไปอีกเลย ฉันอยากให้เธอแต่งงานเร็วได้ทำอะไรยิ่งดี โดยเหตุนี้เมื่อเร็ว ๆ นี้เองฉันเขียนจดหมายไปให้อาจารย์อามีโมส แต่นั่นยังไม่ได้รับคำตอบจากอาจารย์อามีโมส ฉันยินดีที่จะช่วยเธอทุกอย่าง

จาก
โทรบิช

เมือง ค.....

20 กันยายน ค.ศ.....

เรียนท่านศิษยาภิบาล โทรบิช

จดหมายของท่านทำให้ผมแปลกใจหลายประการ คณะมิชชันนารีเป็นผู้นำเอากฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนการปกครองของคริสตจักรเข้ามาในประเทศของเรา กฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผนที่ดีงามเหล่านั้น แม้คริสตจักรหลายแห่งในยุโรปและอเมริกาก็ยังปฏิบัติไม่ได้ครบถ้วน

ตราบใจที่บรรดามิชชันนารีเหล่านั้นยังถือรักษากฎเกณฑ์เหล่านั้นคืออยู่ ก็ไม่มีใครจะพูดขัดแย้งแต่ประการใด ตั้งแต่ศิษยาภิบาลพื้นเมืองได้ถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์นั้น พวกมิชชันนารีที่ติดใจเรา แท้จริงเราทำตามที่มีชชันนารีได้สั่งสอนพวกเรามาเท่านั้น

ผมสงสัยแฟรนซิสจะไม่มารับสารภาพผิดบาปกับท่านถ้าหากว่าไม่ถูกจับได้ ถ้าเขามารับสารภาพก่อนที่มีใครรู้เรื่อง ผมก็คิดว่าความเห็นของท่านเป็นการถูกต้อง

แต่ปรากฏว่าแฟรนซิสกลับใจใหม่ต่อเมื่อเราจับได้ว่าเขาทำผิด โดยเหตุนี้เองเราจึงต้องการพิสูจน์ว่า การกลับใจใหม่ของแฟรนซิสนั้นออกมาจากความจริงใจแน่หรือไม่? การที่เราห้ามไม่ยอมให้แฟรนซิสรับศีลมหาสนิทเป็นเวลาหกเดือนนั้น ก็เพื่อจะเป็นเวลาทดสอบว่าเขารู้สึกสำนึกในความผิดของเขา ไม่ใช่ที่เราไม่ยอมยกโทษ การลงโทษเช่นนี้เป็นการเตือนบรรดาคริสต์สมาชิก จากตัวอย่างการลงโทษเช่นนี้เป็นการทำให้คริสต์สมาชิกได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าเพื่อจะทนต่อการทดลอง หากผมไม่ลงโทษแฟรนซิสทางวินัยของคริสตจักรแล้วไซ้ ผมคิดว่าคงจะมีชายหนุ่มอีกหลายคนอยากจะทำชั่วเช่นนั้นก็ได้ ผมจึงไม่กล้าที่จะปล่อยให้เรื่องเลยตามเลยเช่นนั้น ผมมีความรับผิดชอบที่จะต้องรักษาคริสตจักรให้บริสุทธิ์ ใน 1 โครินธ์ 11: 27 “เหตุฉะนั้นถ้าคนใดมากินขนมปังนี้และดื่มจากจอกขององค์พระผู้เป็นเจ้าตามอย่าง ไม่สมควร คนนั้นก็ผิดต่อพระกายและต่อพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า” ความบาปเช่นนี้ไม่ได้กระทบกระเทือนเป็นเรื่องส่วนตัว แต่เกี่ยวข้องกับคนทั้งคริสตจักร

โดยเหตุนี้เองจึงมีความจำเป็นที่คริสตจักร จะต้องมิบลงโทษคนทำผิดบาปต่อหน้าที่ประชุมของคริสตจักร แม้ในพระคัมภีร์ก็บอกไว้ว่าพระเจ้าทรงลงโทษคนทำผิด กษัตริย์ดาวิดทรงถูกพระเจ้าลงโทษ หลังจากได้สารภาพว่าได้ล่วงประเวณีกับภรรยาของอูรียา โอรสที่เกิดจากหญิงนั้นได้ถึงแก่ความตาย และดูตัวอย่างจากอะนาเนียและนางสัปไฟเร ก็ล้มลงขาดใจตายเพราะมุสาต่อคริสตจักร (กิจการ 5: 1-11)

ผมรู้จักนิสัยใจคอของคนหนุ่ม ๆ เหล่านี้ดีกว่าท่าน เขานึกว่าถ้าเราได้รับสารภาพบาปแล้วเขาจะพ้นจากการถูกลงโทษ ผมเห็นว่าวิธีการของท่านนั้นเป็นวิธีที่น่ากลัวที่จะเกิดอันตราย ถ้าการอภัยบาปเป็น

ของง่ายเกินไป และคนนั้นจะมาหาเพียงแต่พูดขอโทษ แล้วก็เสร็จเรื่อง เป็นสิ่งง่ายที่จะทำให้ผิดอีก แทนที่จะเลิกกระทำผิดและต่อสู้กับความชั่ว

ตรงกันข้ามการถูกลงโทษเป็นการนำให้มาถึงการกลับตัวสำนึกบาปได้อย่างแท้จริง หากเราไม่ได้ลงโทษแฟรนซิสเลย บางทีเขาอาจจะไม่รู้จักรักการกลับใจใหม่ก็ได้

โดยเหตุนี้เองครับ ผมจึงไม่อาจบรรจุแฟรนซิสเข้าเป็นครูในโรงเรียนของเรา ครูและนักเรียนทุกคนก็ทราบเรื่องของเขามาก หากไม่ได้เขาออกจากการเป็นครู ก็จะเป็นการทำลายระเบียบการปกครองของโรงเรียนอย่างแน่นอน

แท้จริงเรื่องการทำผิดประเวณีในสังคมของเราในสมัยก่อน ไม่มีมากเท่าใด หากใครทำผิดประเวณีจะถูกลงโทษอย่างสาหัส บางทีถึงตาย บรรดามิชชันนารีเองก็เทศนาปรักปรำการล่วงประเวณี เพราะถือว่าเป็นการทำบาปอย่างใหญ่หลวงจนบางคนอยากกลับทำบาป เดียวนี้ไม่อยากให้เราลงโทษคนที่ทำผิดประเวณี การที่เป็นเช่นนี้จะให้เราปฏิบัติอย่างไร?

ผมยินดีปฏิบัติตามคำร้องขอของอาจารย์ครับ และผมจะไปเยี่ยมครอบครัวของเซซิล ทั้ง ๆ ที่ผมรู้ล่วงหน้าว่าคุณพ่อของเซซิลมีอะไรจะโต้ตอบกับผม ผมเองอยากพาตัวแฟรนซิสไปกับผมของท่าน กรุณาบอกให้แฟรนซิสมาเยี่ยมผมสักครั้งจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ศิษยาภิบาลอาโมส

เมือง ว.....

22 กันยายน ค.ศ.....

คุณแฟนซิสที่รัก

จดหมายของคุณเป็นสิ่งที่ล้ำค่าดวงใจของดิฉันจริง ๆ ดิฉันสุขใจมากที่คุณไม่โกรธดิฉัน ดิฉัน
อยากจะเขียนถึงคุณก่อนด้วยซ้ำไป แต่ดิฉันมีการบ้านมากที่จะต้องทำ

ดิฉันมีข่าวดีที่จะบอกคุณ เบร์ธาเพื่อนสาวของดิฉันมีลุงอยู่คนหนึ่งรับราชการอยู่ใน
กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนคนนั้นบอกว่าลุงของเขาอยากให้คุณเข้าเป็นครูในโรงเรียนประชาบาลแห่ง
หนึ่งในเมืองนี้แหละ

ดิฉันขอให้คุณตกลงรับหน้าที่นี้ แล้วคุณจะมีเงินเดือนและเราอาจได้พบกันทุก ๆ วัน

จากเซซิลของคุณ

ตำบล อ.....

24 กันยายน ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพอย่างสูง

ผมขอกราบขอบพระคุณสำหรับจดหมายลงวันที่ 19 กันยายน ซึ่งทำให้ผมคิดอยู่เป็นเวลานานทีเดียวครับ การเปรียบเทียบเรื่องเวลาการหมั้นกับระยะตั้งครรถ์นั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากครับ แต่เมื่อเด็กเริ่มปฏิสนธิก็เป็นการง่ายที่จะคำนวณได้ว่า วันเกิดของเด็กจะตกประมาณวันและเดือนอะไร แต่ผมคำนวณไม่ถูกครับว่าเราควรแต่งงานกันเมื่อไร จึงทำให้การคอยเป็นการยากมาก

จดหมายของท่านอาจารย์มาถึงเมลล์เดียวกับที่มาจากเซซิลซึ่งผมสอดฝักมาให้ท่านอาจารย์แล้ว ท่านอาจารย์จะมีความคิดเห็นอย่างไรครับในเรื่องนี้ ผมเป็นคริสเตียนจะไปเป็นครูโรงเรียนประชาบาลจะขัดข้องไหมครับ

ท่านอาจารย์คิดเห็นอย่างไรที่จะอยู่เมืองเดียวกันเช่นนี้? ผมก็อยากให้เป็นอย่างนั้น แต่น่าเสียดายที่เราจะไม่ได้ติดต่อกันทางจดหมาย

จากศิษย์ของอาจารย์

แฟรนซิส

เมือง บ.....

27 กันยายน ค.ศ.

แฟรนซิสที่รัก

ไม่เห็นมีอะไรขัดข้องที่เธอจะเป็นครูในโรงเรียนประชาบาล ถ้าหากคริสตจักรเสนองานให้เธอ ก็ควรรับไว้ แต่ศิษยาภิบาลอาโมสบอกฉันว่า ในเหตุการณ์เหล่านี้ศิษยาภิบาลไม่สามารถหางานให้เธอทำได้ เราจะต้องฟังเหตุผลของท่านศิษยาภิบาลด้วยเหมือนกัน และท่านศิษยาภิบาลบอกว่าได้ไต่ตรงและตัดสินใจภายหลังจากได้อธิษฐานอย่างมากมายแล้ว

สำหรับเธอก็หมายความว่าเธอมีสิทธิเสรีที่จะทำงานอะไร ๆ ก็ได้ตามใจ พระเจ้าทรงนำหน้าเราทีละก้าว ๆ เหมือนกับที่ประทานอาหารให้เราแต่ละวัน ไม่ใช่ให้อาหารมาคราวเดียวสำหรับตลอดชีวิต

ตามคำแนะนำของฉัน ฉันอยากให้เธอรับหน้าที่ครูประชาบาล บางทีการที่เธอเป็นครูประชาบาลจะทำให้อีกหลายคนรู้จักพระเจ้าดีขึ้น เพราะเธออยู่ท่ามกลางคนที่ไม่เป็นคริสเตียนจนหาโอกาสที่จะเป็นพยาน

อีกประการหนึ่งการที่เธอทั้งสองจะพบเห็นกันอยู่บ่อย ๆ ก็เป็นการดีที่จะรู้จักใจกันก่อนสมรสฉันเขียนมาถึงเธอก่อนที่เธอจะทำพิธีหมั้นก็เพื่อจะให้เธอมีเวลาเตรียมตัวไว้นาน ๆ ชีวิตของเธอทั้งสองได้เริ่มต้นแล้ว แต่ในปัจจุบันเป็นเพียงเวลาทดสอบนี้ไม่หมายความว่าเธอจะต้องพิสูจน์เซซิล หรือเซซิลจะต้องพิสูจน์เธอ แต่เธอทั้งสองจะต้องค้นวิธีว่าพระเจ้าจะให้เธอทั้งสองอยู่เป็นใจเดียวกันได้อย่างไร

ถูกแล้ว การเขียนจดหมายถึงกันช่วยให้เกิดประโยชน์หลายอย่าง เพราะมีหลายสิ่งที่คุณเขียนบอกกันและกันได้ทางจดหมายซึ่งจะบอกด้วยปากมักจะพูดยาก แต่เธอจะรู้จักกันด้วยจดหมายอย่างเดียวเท่านั้นไม่พอ เธอจะต้องพบกับตัวเองและพร้อมที่จะพูดกันไม่ว่าในขณะที่มีอารมณ์ดีหรืออารมณ์ร้ายเพื่อจะรู้จักใจกันอย่างดี

การนั่งนิ่งเฉย ๆ เป็นส่วนหนึ่งของการสนทนา และเธอทั้งสองก็ได้ผ่านประสบการณ์เช่นนั้นมาแล้ว แต่นั่นเป็นเพียงส่วนเดียวเท่านั้น ต่อไปเธอจะต้องหาคำพูดให้เหมาะกับเวลาที่พบกัน ทั้งสองคนจะต้องหัดพูดและหัดฟังด้วยกัน การสมรสที่ปราศจากการพูดจากันมาก ๆ ก็อุปมาเหมือนปลุกต้นไม้ที่ปราศจากน้ำเลี้ยง ในไม่ช้ามันก็จะเหี่ยวแห้งตาย

ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องมีความคิดเห็นอย่างเดียวกันเสมอไป แต่เธอจะต้องรักกันให้มากพอที่จะฟังข้อคิดเห็นที่แตกต่างของคนรัก

สิ่งหนึ่งที่เธอควรระมัดระวังถ้าตัวเธอทั้งสองพบกันทุกวัน คือการที่เธอจะต้องรู้จักบังคับตัวต่อผู้การทดลอง เมื่อเธออยู่กับหญิงสาวตามลำพังสองต่อสอง เธอจงคิดเสมอว่ามารดาของเธอก็เป็นหญิงสาวเช่นนี้มาก่อน

ฉันเคยเตือนเธอเมื่อต้นปีว่า การเป็นผู้ชายควรรู้จักเหนียวรั้งใจของตนเองอย่างไรและเพียงไร การรู้จักบังคับใจตนเองเป็นยอดแห่งความสุขในชีวิตสมรส ถ้าฝึกหัดบังคับใจของตนก่อนสมรสได้แล้ว จะมีความสุขแท้ใจชีวิตสมรส

มีอีกอย่างหนึ่ง ศิษยาภิบาลอาโมสได้เขียนจดหมายมาบอกว่า ท่านจะไปเยี่ยมคุณพ่อของเซซิล และอาจารย์อาโมสอยากให้เธอไปบ้านนั้นด้วยพร้อมกันกับอาจารย์ เมื่อเธอไปรับหน้าที่สอน ขอแวะที่บ้านอาจารย์อาโมส และกำหนดวันไป ฉันจะอธิษฐานและระลึกถึงเธอในวันนั้นเป็นพิเศษทีเดียว

โทรบิช

เมือง บ

28 กันยายน ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์อามอสที่รักในพระคริสต์

อาจารย์ครับ ผมขอขอบคุณอาจารย์ด้วยใจจริงที่เขียนตอบผมอย่างตรงไปตรงมา ผมทราบแล้วว่าจดหมายของผมคงทำให้อาจารย์อึดอัดและยากที่จะตอบ

ถูกแล้วครับ เราผู้เป็นมิชชันนารีก็ทำผิดหลายประการเราก็ต้องเสียใจในสิ่งที่เราทำไปแล้ว และผมได้เขียนข้อความทำนองเดียวกันนั้น ไปให้เฟรนซิสทราบเหมือนกันว่า เรื่องความเป็นไปได้ในชีวิตของเขาที่บกร่องอยู่นั้น คณะมิชชันนารีควรได้รับการติเตียนด้วย

แต่ก็น่าอัศจรรย์ทั้ง ๆ ที่เราทำผิดพลาดนี้แหละ พระเจ้าก็สร้างคริสตจักรของเขาขึ้น แต่เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ก็เป็นกรวดายพระเกียรติยศแด่พระเจ้าทั้งสิ้น

ผมจะไม่พูดโต้แย้งป้องกันตัวของผมเองเลย แต่เพื่อเห็นแก่เฟรนซิส และเพื่อเห็นแก่ชายหนุ่ม ๆ อีกหลายคนที่อยู่ในสถานะอย่างเฟรนซิส เราจึงจำเป็นต้องค้นคว้าหาสิ่งที่พระเจ้าพึงมีพระประสงค์ เหตุฉะนั้นผมจึงขอถามอาจารย์ว่า

มีทางใดบ้างที่มนุษย์สามารถทราบได้ว่า ใครเป็นคนกลับใจใหม่จริง ๆ จะพิสูจน์ได้หรือว่าคน ๆ นั้นกลับใจใหม่แล้ว การกำหนดเวลาไว้หกเดือนจะพิสูจน์ได้ว่า คนนั้นได้กลับใจใหม่จริง ๆ หรือพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงมีทิพย์เนตรเห็นดวงใจของมนุษย์

ท่านอาจารย์ได้อ้าง 1 โครินธ์ บทที่ 11 ข้อ 27 นั้นแต่ข้อ 28 “จงให้ทุกคนพิณิจดูใจของตนเสียก่อน” แต่ตรงกันข้าม ในคริสตจักรของเรา ศิษยาภิบาลและผู้ปกครองพิณิจดูคริสต์สมาชิก ถ้านั้นเป็นความจริง ควรจะพิณิจดูศิษยาภิบาลและมิชชันนารีด้วยหรือ? ใครเล่าเป็นผู้ “สมควร” จะนั่งที่โต๊ะบริสุทธ์ของพระเจ้า? ผมหรือ? คุณหรือ? ถ้าคนที่สมควรเท่านั้น ใครเล่าที่จะเข้าส่วนได้ คนที่สำนึกตัวว่าตนเป็นคนไม่สมควรเท่านั้นจึงควรไปนั่งร่วมโต๊ะกับพระเยซู

เฟรนซิสได้ค้นพบความจริงเช่นนั้น และเดี๋ยวนี้ก็รู้สึกซาบซึ้งว่าเขาต้องการความสามัคคีกับพระเยซูคริสต์ เรามีสิทธิ์ที่จะห้ามเขาถือศีลมหาสนิทได้หรือ?

ถูกแล้ว พระเจ้าทรงลงโทษผู้ทำผิดแน่ ๆ แต่ตัวอย่างที่ท่านอาจารย์อ้างจากข้อพระคัมภีร์นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นการลงโทษที่พระเจ้าทรงทำเองทั้งสิ้น ไม่ใช่มนุษย์และไม่ใช่คริสตจักร ศาสดาพยากรณ์นาธานไม่ได้ลงโทษกษัตริย์ดาวิด นอกจากนั้นอย่าลืมว่าดาวิดมีชีวิตอยู่ก่อนสมัยพระเยซู เราซึ่งอยู่ในยุคหลังจากสมัยของพระเยซูก็ได้รับสิทธิตามสัญญาในอิสยาห์ 53:5 “เขาผู้นั้นถูกบาดเจ็บเป็นบาดแผลก็เพราะการล่วงละเมิดของพวกเรา และถูกฟกช้ำก็เพราะความอัสถุ์ธรรมของพวกเรา การลงโทษเพื่อให้ความสุขแก่พวกเราไปตกอยู่กับเขาผู้นั้นและที่พวกเราหายเป็นปกติได้ก็เพราะรอยแผลเข็ญของเขาผู้นั้น”

พระเยซูทรงรับโทษทัณฑ์แทนเราซึ่งโทษอันนั้นเราควรรับเอง และเราควรรับทุกข์ทรมานให้สมกับที่เราได้ทำบาปเพราะเหตุนี้เองเมื่อเราสารภาพสำนึกผิดบาปของเราต่อพระเจ้าและเชื่อวางใจในองค์พระเยซูคริสต์ เราจึงรอดพ้นบาปเป็นอิสระ

นี่เป็นข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้คริสตจักรเป็นผู้ประกาศ และเราได้รับพระราชทานอภัยโทษโดยเราไม่ได้ลงทุนลงแรงอะไรเลย แน่แน่นอนพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้าซึ่งประทานให้เรานี้ไม่ใช่ราคาที่ถูก ๆ เลย แต่ราคาแพงมากและแพงจนพระเยซูคริสต์ต้องเอาชีวิตเป็นค่าไถ่ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องลึกลับเกินที่เราจะเข้าใจได้เราทราบเพียงแต่ว่า พระมหากษัตริย์คุณอันล้ำค่านี้เป็นของประทานให้แก่เราเปล่า ๆ

อาจารย์บอกว่านั้นเป็นคำสั่งสอนที่น่ากลัวอันตรายและอาจถูกใช้ในทางที่ผิด ๆ ได้ ข้อนี้ท่านอาจารย์พูดถูกครับ เพราะมีคนนำไปใช้ผิด ๆ เสมอ แต่พระเจ้าเป็นผู้ประทานพระคุณอันนี้แก่เรา ถ้าพระเจ้ายังทรงยอมที่จะประทานพระคุณให้แก่เราเปล่า ๆ เราควรห้ามคนรับพระคุณหรือ

ยกตัวอย่างเรื่องอะนาเนียและสะปไฟเร ซึ่งท่านอาจารย์นำขึ้นมาอ้างก็เป็นบทพิสูจน์ได้โดยว่าพระเจ้าเองทรงเป็นผู้จัดการลงโทษ เพราะทั้งสองคนชั่วร้ายไม่ยอมรับสารภาพบาปของตนเขาทั้งสองคนพุดมูสา และทั้งสองคนตายทันที พระเจ้าทรงลงโทษรุนแรงที่สุดในครั้งนั้น แต่เปโตรไม่ได้เป็นผู้ลงโทษ เป็นพระเจ้าต่างหาก และสมัยปัจจุบันนี้พระเจ้าก็ยังทรงลงโทษอยู่

แล้วถึงปัญหาสุดท้าย ท่านอาจารย์นี่ถือว่าเป็นการง่ายหรือที่จะรับสารภาพบาป คนที่ไม่เคยรับสารภาพบาปก็คิดว่าเป็นการง่าย สำหรับผมเองเป็นเรื่องยากมากที่สุดที่จะสำนึกตัวและรับสารภาพผิด แพรนซิสก็คงเป็นเช่นเดียวกัน เขาต้องทำศึกต่อสู้กับใจของตัวเอง ผมซึ่งเป็นผู้ปรึกษาหารือกับเขาจึงรู้ใจของเขาดี

ผมเข้าใจครับเกี่ยวกับระเบียบวินัยการปกครองของโรงเรียน ถูกแล้วโรงเรียนไม่ใช่คริสตจักร และผมคิดว่าเป็นการไม่เหมาะสมนักที่จะให้แพรนซิสกลับไปสอนในโรงเรียนเดิมอีกแต่เราเชื่อว่าคงจะมีทางช่วยเขาได้ดีกว่านั้น

ผมได้เขียนจดหมายบอกแพรนซิสให้ไปหาท่านอาจารย์แล้วครับ ขอบคุณท่านอาจารย์มากที่ยินดีและพร้อมที่จะไปเยี่ยมคุณพ่อของเซซิล ขอพระเจ้าได้ประทานปัญญาให้แก่ท่านอาจารย์ในการไปเยี่ยมเยียนครั้งนี้ ผมจะอธิษฐานเพื่อท่านอาจารย์เป็นพิเศษในวันนั้น

วอลเตอร์ โทรบิช

เมือง ว.....

17 ตุลาคม ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์ที่เคารพ

เดี๋ยวนี้ผมได้มาอยู่ที่เมืองนี้ได้เกือบสามสัปดาห์ แหมเวลาช่างล่องไปเร็วเหลือเกิน

ผมได้ไปแวะเยี่ยมศิษยาภิบาลอาโมสแล้ว อาจารย์อาโมสแสดงตนเป็นเพื่อนกับผมจนผมรู้สึกแปลกใจมาก พຽນนี้ท่านศิษยาภิบาลจะพาผมไปเยี่ยมคุณพ่อของเซซิล และที่ต่างบิดาของผมจะไปด้วย เพื่อเป็นผู้แทนครอบครัวของผม ดังนั้นการไปเยี่ยมพຽນนี้จะต้องเป็นการเยี่ยมชมตาม “ทางการ”

ก่อนที่ผมจะไปบ้านคุณพ่อเซซิล ผมอยากให้อาจารย์ทราบว่า เซซิลได้หางานให้ผมทำ ทุกเช้าเมื่อผมไปทำงาน ผมรู้สึกขอบคุณเซซิล แต่ผมรู้สึกขอบคุณเขามากขึ้น เมื่อผมพบเขาทุกเย็นเวลาโรงเรียนเลิก

เซซิลช่างฉลาดจริง เขามีความคิดใหม่ ๆ เสมอ เขาได้ยืมรถจักรยานสองคันสำหรับจะได้ใช้เป็นพาหนะเพื่อออกไปคุยกันได้ไกล ๆ แล้วเรากลับบ้านเกือบค่ำ และเซซิลกลับไปพักที่บ้านของลุงตามปกติ

จริงครับ เวลานี้เราทั้งสองกำลังรู้จักกันดีขึ้น อย่างที่อาจารย์ได้แนะนำผมไว้แล้วในจดหมายฉบับก่อน ทุก ๆ วันเราได้พบของใหม่จากจิตใจของกันและกัน แหมเรื่องของผู้หญิงนี้ช่างลึกซึ้งจริง ๆ ครับ เรียนไม่รู้จักหมด ผมยอมรับสารภาพว่าเมื่อก่อนผมตาบอดจริง ๆ มองดูผู้หญิงไม่รู้จกว่าเป็นผู้หญิง ผมนึกว่าผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุสำหรับผู้ชายจะเอาไว้ใช้ คล้าย ๆ กับแปรงสีฟัน เมื่อก่อนผมอยากจะ “ใช้” ผู้หญิงเท่านั้น แทนที่จะรู้จักผู้หญิงอย่างแท้จริง

เดี๋ยวนี้ผมอยากรู้จักผู้หญิงเพียงคนเดียวเท่านั้น และหญิงคนนั้นก็ชื่อเซซิลและคุณประหนึ่งว่าในโลกนี้ไม่มีหญิงอื่นอีกนอกจากเซซิลคนเดียวเท่านั้น

ผมปล่อยให้เขาจักรยานออกนำหน้าเพื่อผมจะได้ดูเขาผมชอบดูผมที่เกล้าสวย ๆ ของเขา และดูคอกลมที่ระหงของเขา ผมชอบดูเขาไม่รู้จกเมื่อ ในเวลากลางคืนผมจะได้ฝันถึงเขา

แล้วเราลงจากรถจักรยานนั่งลงบนหญ้าข้างทาง คุยเรื่องต่าง ๆ เขาเข้าใจดีเพราะมีการศึกษาทันสมัย ผมไม่คิดว่าผู้หญิงก็มีความคิดเห็นที่ดี ผมชอบฟังเสียงพูดของเขา และกิริยาท่าทาง และตาของเขา ผมอยากจับต้องตัวเขา แต่อาจารย์เขียนบอกผมว่า การกอดแสดงความรักใคร่นั้น ควรจะใช้สำหรับคู่หมั้นเท่านั้น ผมควรแสดงความรักใคร่กันอย่างมีขอบเขตมากน้อยเพียงไร ตามที่ท่านอาจารย์ได้แนะนำ

ทุกวันเมื่อเราพบกัน เราเป็นเหมือนคนที่เพิ่งรู้จักกันเมื่อเราคุยกัน เราจับมือกัน แล้วผมเอามือจับศีรษะของเขาฟังไว้ที่บ่าของผม เขายิ้มและนิ่ง แสดงว่าเขาพอใจ แล้วเราจึงจูบกัน

ผมไม่ทราบว่าการจูบซึ่งกันและกันนี้จะเลย ขอบเขต หรือไม่? และคนเป็นคริสเตียนจะทำได้ โดยไม่ผิดประเพณีใช่หรือไม่ หากผู้ปกครองของคริสตจักรเห็นเราจูบกัน เขาจะว่าอย่างไร

แต่ผมต้องสารภาพว่า เมื่อผมจูบเขา ผมมีความปรารถนาอยากได้ตัวทั้งหมดของเขาเป็นสิทธิของผม และผมไม่สามารถห้ามใจไม่ให้คิดเช่นนั้นได้

หากท่านอาจารย์ไม่เตือนผมไว้ว่า หญิงสาวก็มีความเป็นผู้หญิงเหมือนกับครั้งที่คุณแม่ของผมยังเป็นสาว และหากเซซิลไม่ได้เขียนจดหมายบอกผมครั้งหนึ่งว่า “ดิฉันรักและนับถือคุณมากขึ้น เพราะแสดงว่าคุณเป็นลูกผู้ชายแท้” ไม่ได้ “เข้าหา” ดิฉันในเวลากลางคืน” อาจจะมีเรื่องเกิดขึ้น ผมอาจจะประหลาดใจเล็กน้อยก็ว่าได้

ในคืนวันนั้นเมื่อผมได้อุทิศตัวของผมที่บ้านของอาจารย์ไว้กับพระเยซูคริสต์แล้ว ผมคิดว่าผมหลุดและเป็นอิสระพ้นจากบาปจริง ๆ เพราะพระเยซูคริสต์ทรงมีฤทธิ์ทำให้ผมสามารถเอาชนะชนะการจูงใจให้ทำชั่วได้

ครั้งแรก ๆ ก็ดูเหมือนผมจะเอาชนะชนะตนเองได้ แต่ต่อมาผมชักจะไม่ไว้ใจตัวเองเสียแล้ว ความต้องการทางเพศทำให้ผมอยากจะได้เซซิลเป็นของผม ชักจะทวีความรุนแรงมากขึ้นหลักความศรัทธาของผมไม่ได้ช่วยตัวผมเสียแล้ว พระเยซูคริสต์ไม่ทรงสดับคำทูลอธิษฐานของผม ความใคร่ของผมก็มีอำนาจมากกว่าความต้องการพระเยซู เหตุไรพระเยซูไม่ทรงช่วยผมเพื่อจะไม่ต้องมีความรู้สึกอยากได้ในทางที่ผิดต่อไป

ประสบการณ์ของความรักได้ทำลายความศรัทธาของผมเสียแล้ว หรือว่าคนที่เชื่อพระเจ้าจะโดดหนีออกไปให้ไกลจากความรัก

ผมเกรงเหลือเกินว่า ผมจะอดใจไว้อีกไม่ได้นาน เจ้า “สัตว์ร้าย” ที่นอนหลับอยู่ในตัวผมกำลังจะตื่นขึ้น

อาจารย์คงทราบนะครับว่า จดหมายของผมฉบับนี้กำลังขอร้องความช่วยเหลือ ฟรุ้งนี้ผมจะเดินทางไปเยี่ยมคุณพ่อเซซิลอีกสองสามวันผมจะกลับมา และหวังว่าคงมีจดหมายจากท่านอาจารย์มาคอยผมอยู่แล้ว ถ้าไม่มีคงทำให้ผมผิดหวังเป็นแน่

ด้วยความเคารพอย่างสูง

แฟรนซิส

เมือง บ.....

18 ตุลาคม ค.ศ.....

แฟรนซิสที่รัก

นี่เกือบเที่ยงคืนแล้ว แต่ฉันอยากจะตอบจดหมายของเธอทันที

เธอเขียนบอกมาว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้ทรงฟังคำอธิษฐานของเธอเสียแล้ว แต่ฉันอยากถามว่าเธออธิษฐานขออะไร? เธอขอให้พระเจ้าช่วยไม่ให้เธอเห็นผู้ชายอย่างนั้นหรือ? เธอต้องการอะไร? เธอต้องการเป็นคนไม่มีเพศหรือ? เธออยากเป็นคนที่ไม่มีความอยากได้หรือ?

ไม่มีคนชนิดนั้นหรอก ทุกคนแสดงว่าตนเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เพศของเธอก็เป็นตัวเธอทั้งเวลาหลับและเวลาตื่น ความเป็นเพศของเธอก็อยู่กับเธอทั้งเวลาที่เธอจะทำงานและเมื่อเธอเล่นเพศของเธอก็อยู่กับเธอ เวลาที่เธอรู้สึกใจบริสุทธิ์ที่สุดและในขณะที่เธอกำลังอธิษฐาน

ถ้าเธอเชื่อพระเยซูจริง ๆ เธอก็จะรู้ว่าร่างกายของเธอนั้นเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าเธออธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงทำลายพระวิหารนั้น พระเยซูคริสต์จะไม่ทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเธอเลย เพราะพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เธอสามารถเป็นผู้ชาย

คนที่เชื่อพระเจ้าจะต้องหนีไปจากความรักด้วยหรือ? ฉันรู้จักคริสเตียนบางคนพยายามหันหลังให้ความรัก และพยายามที่จะไม่เกี่ยวข้องกับความรักเสียเลยไม่ว่าในกรณีใด ๆ เขาไม่ยอมพบหรือเกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามเสียเลย และหากทำเช่นนั้นได้สำเร็จ เขาก็นึกว่าเขาเป็นคริสเตียนบริสุทธิ์ คนพวกนี้หลอกตัวเอง คนที่เชื่อและวางใจพระเจ้าจริง ๆ เขาไม่ได้คิดจะหนีจากสิ่งเหล่านี้เลย

พระเยซูคริสต์ก็ไม่ได้ทรงหลีกเลี่ยงจากการเป็นเพศชายพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกนี้ พระเยซูทรงเป็นชายแท้ พระเยซูทรงใช้พระหัตถ์และต้องมือของหญิง และได้รับการจูบที่พระบาทจากหญิงและทรงรับน้ำตาของหญิง

พระเยซูเสด็จไปที่เตียงของคนเจ็บหญิง และทรงใช้พระหัตถ์จับร่างกายของหญิง หญิงคนหนึ่งเอามือมาถูกต้องชายฉลองพระองค์ มีหญิงสองคนคือมาเรียและมารธาที่รักพระองค์ ครั้งหนึ่งพระเยซูทรงสนทนากับหญิงตามลำพังที่ปากบ่อน้ำ และอีกครั้งหนึ่งดื่มน้ำกับหญิงคนหนึ่งขณะที่เอาพระหัตถ์เขียนบนทรายหญิงที่จูบพระบาทของพระเยซูเคยเป็นหญิงชั่ว ทุกคนที่เห็นเหตุการณ์วันนั้นต่างพากันไม่พอใจ แต่พระเยซูทรงยกโทษหญิงคนนั้น

พระเยซูคริสต์ทรงมีชัยชนะเหนือความใคร่ และบังคับความอยากไว้ได้ เพราะพระเยซูทรงเป็นมนุษย์และมีชีวิตอย่างมนุษย์ พระเยซูทรงความสามารถให้เราชัยชนะความชั่วได้เพราะพระองค์เองทรงอยู่ในโลกอย่างเป็นมนุษย์

เธอจะวิงหนีจากการเป็นมนุษย์ผู้ชายของเธอเองนั้น ไม่ได้เพราะความเป็นชายเป็นส่วนหนึ่งของตัวเธอ

มันจะเล่าเรื่องให้ฟังสักเรื่องหนึ่ง คือมีเสือตัวหนึ่งถูกขังไว้ในกรง คนเลี้ยงจะต้องให้อาหารและคอยเฝ้ามัน แต่คนเลี้ยงเสื่ออยากจะทำให้เสือเป็นเพื่อน เขาจึงพูดกับเสือด้วยเสียงและภาษาที่เป็นมิตรทุก ๆ ครั้งที่มาใกล้กรงเสื่อ แต่เสือดัวนั้นจะคำรามและมองคนเฝ้าด้วยตาเขียว แสดงว่าไม่เป็นมิตรด้วยเลยทุก ๆ อิริยาบถที่คนเลี้ยงเคลื่อนไหวมันจะหันมาและพร้อมที่จะตะครุบตัวคนเลี้ยง

คนเลี้ยงคนนั้นกลัวเสื่อมาก จึงอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยทำให้เสือดัวนั้นเชื่อง

คืนวันหนึ่งคนเลี้ยงเข้านอนแล้ว มีเด็กหญิงคนหนึ่งหลงเข้าไปใกล้กรงเสื่อ เสือดัวนั้นเอาอุ้งเล็บของมันลอดซี่กรงออกมา และมีเสียงร้องกรี๊ดของเด็กคนนั้น เมื่อคนเลี้ยงเสื่อออกมาดู ก็พบว่าเด็กคนนั้นถูกฉีกเนื้อเป็นศพไปแล้ว

แล้วคนเลี้ยงเสื่อคนนั้นจึงรู้ว่า พระเจ้ายังไม่ได้ทำให้เสือดัวนั้นเชื่องแต่ประการใด เขายังกลัวเสือดัวนั้นมากกว่าเดิม เขาไล่เสือดัวนั้นเข้าห้องมืด และไม่อนุญาตให้ใครมาใกล้มันอีก

เสือดัวนั้นคำรามตลอดคืนตลอดวัน เสียงของมันทำให้คนเลี้ยงรำคาญเหลือเกินจนนอนไม่หลับ เขายังจำภาพเด็กที่ถูกเสื่อฉีกเนื้อได้ มักฝันเห็นภาพเลือดและเนื้อของเด็กคนนั้นเสมอ แล้วคนร้องก็ร้องทูลขอพระเจ้า ขอให้เสือดัวนั้นตายเสียเถอะ

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของชายคนนั้น แต่ทรงตอบด้วยวิธีที่ตรงกันข้ามจากที่คนเลี้ยงเสื่อคิดไว้ พระเจ้าตรัสว่า “จงปล่อยเสือดัวนั้นให้เข้าบ้านของท่านเอง และเข้าไปทุกห้องแม้เป็นห้องที่สวยที่สุด”

คนเลี้ยงเสื่อไม่กลัวตาย เขานึกว่าตายเสียเลยก็ดีกว่าที่จะให้เสียงคำรามของเสื่อรบกวนประสาท ดังนั้นเขาจึงเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า แล้วเปิดประตูกรงเสื่อ พร้อมกับอธิษฐานว่า “ขอให้มันเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า”

เสือดัวนั้นออกนอกกรงและมาขึ้นนั่ง ๆ เสื่อและคนเลี้ยงต่างจ้องดูตากันอยู่เป็นนาน ทันใดเสื่อสังเกตเห็นว่าคนเลี้ยงไม่กลัวมัน มันจึงหายใจซ่า ๆ เฝิบ ๆ แล้วมานอนลงที่เท้าของคนเลี้ยง

เวลากลางคืนเสื่อจะร้องคำรามจนคนเลี้ยงกลัว แล้วคนเลี้ยงก็ยอมให้มันเข้าไปในบ้าน แล้วต่างก็จ้องดูตากันอยู่เป็นนาน ๆ จนเสื่อกลัวคน และต้องทำอย่างนั้นทุก ๆ เช้า

คนเฝ้าไม่เคยชนะเสื่ออย่างเด็ดขาดในครั้งเดียวเลย แต่บังคับเสือด้วยสายตาทุก ๆ ครั้งที่ออกมาจากกรง และต้องกล้าทุกวัน

คนเลี้ยงเสื่อเพียงทำอยู่เช่นนั้นหลายปี จนมันคุ้นกับเขาแม้คนเลี้ยงจะเอามือลูบหัวของมันก็ทำได้ จนกระทั่งคนเลี้ยงเอาแขนสอดในปากของมันก็ทำเล่นกันได้ แต่ว่าสายตาของคนเลี้ยงจะต้องคอย

จ้องคู่อุปการกิจของเสือดำนั้น เมื่อต่างจ้องคูสายตากัน จนเป็นที่สังเกตรู้ได้ว่าเสือดำนับคนเลี้ยงเป็นมิตรกัน

แฟรนซิส เธอจะต้องเรียนรู้จักที่จะอยู่กับเสือดำนับโดยไม่หนีพระคริสต์จะให้เธอเป็นอิสระ

หากเธอเชื่อฟังพระเยซู แล้วเธอจะรู้จักการแสดงความสุภาพต่อกันและกัน มีคริสเตียนหลายคนคิดว่าพระเจ้าคงจะพอพระทัยหากเขาจะหนีไปเสียจากความรัก แต่นั่นเขลาแท้ ๆ คนที่เชื่อพระเจ้าจริง ๆ เท่านั้นที่รู้จักความบริสุทธิ์ที่แท้จริง

ผมควรจะแสดงความรักแก่ไหน? ก็เท่าที่เธอรู้ว่าพระเยซูจะพอพระทัย

เธออย่าทำอะไรเร็วเกินไปจนเป็นการ “ชิงสุกก่อนห่าม” เธอจะต้องรู้จักความหมายของการโอ้โลมปฏิโลมนั้นเหมาะสมกับกาลเทศะเพียงไร ขออย่าคิดว่าหากคนอื่นทำได้เธอก็ทำได้เหมือนกันซึ่งเป็นการรวดเร็วเกินไป มักง่ายเกินไป เธอจะต้องคอยจ้องดู “เสือดำนับ” ตัวนั้นไว้เสมอ และรู้ด้วยว่าจุดอ่อนแอของเธออยู่ที่ใด

แฟรนซิส ฉันกำลังปล่อยให้เธอเดินไปตามถนนที่มีอันตรายมาก แต่ฉันไม่อยากจะเห็นเธอเป็นคนขลาดหลบเสือดำนับไม่กล้าเผชิญอันตราย ขออย่าอีกครั้งหนึ่งว่าคนที่เชื่อและไว้วางใจพระเจ้าจริง ๆ จะไม่ยอมถอยหนีเลย

ฉันจะฝากจดหมายฉบับนี้ไปกับเพื่อนของฉันให้ถึงเธอวันนี้แหละ

โทรบิช

เมือง ค.....

23 ตุลาคม ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์วอลเตอร์ที่เคาเพอ

ผมอยากจะเล่าเรื่องการไปเยี่ยมคุณพ่อของเซซิลให้อาจารย์ทราบ

แต่ก่อนอื่นขอขอบคุณจดหมาย ลงวันที่ 19 กันยายนของท่านอาจารย์มาก ผมรู้สึกชื่นใจมากที่ได้ยินจากปากของมิชชันนารีคนหนึ่งว่า แม้มิชชันนารีเองก็มีความผิดพลาดเหมือนกัน

ข้อความที่ว่าพระเจ้าทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์ขึ้นได้ทั้ง ๆ ที่มีข้อบกพร่องในตัวเรา ข้อความนี้ทำให้ผมเป็นสุขใจมาก

พูดตามวินัยของคริสตจักรแล้วก็มีปัญหาขึ้นว่า มีการอภัยโทษโดยไม่มีการลงโทษหรือไม่? แม้คนที่ไม่เชื่อพระเจ้าก็ยังเชื่อเสมอว่ามีการลงโทษจากพระเจ้า ในเมื่อมนุษย์ทำผิดกฎหมายของพระเจ้า

มิชชันนารีสอนว่า พระเจ้าทรงอภัยโทษ ผลก็คือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ไปไหนก็หมายความว่า ณ ที่นั่น มีการฝ่าฝืนระเบียบวินัยที่ดี คนไม่เป็นคริสเตียนกลัวพระเจ้า แต่คริสเตียนไม่กลัว เพราะเขาบอกว่าพระเจ้าไม่ทรงลงโทษ พระเจ้าทรงอภัยโทษ ดังนั้นผมจะไม่ต้องเสียดายอะไรเลยแม้ผมทำบาป

เราจะทำอะไรได้ผมเองไม่กล้าทำตามคำแนะนำของท่านอาจารย์ครับ บางทีผมอาจขาดความไว้วางใจพระเจ้า บางทีท่านอาจารย์หรือชาวยุโรปอเมริกันอาจมีความเชื่อพระเจ้ามากกว่าพวกเรา คริสต์ศาสนิกในคริสตจักรยุโรปและอเมริกาปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้ามากกว่าพวกเราที่นี่หรือ หรือเพราะท่านอาจารย์อยากจะหลบตาเสียเพราะไม่อยากมองดูความบาป?

สำหรับคริสเตียนเราที่นี่ เวลาเราทำบาปทำชั่วเราไม่เพียงได้รับความเจ็บปวดแต่ลำพังคนเดียวเท่านั้น แต่ยังทำให้พวกเราทั้งหมดทั้งคณะได้รับความสะเทือนใจด้วย ข้อนี้เองทำให้ผมเชื่อว่าพวกเรามีความคิดใกล้ชิดกับแนวพระคัมภีร์ ยิ่งกว่าชาวต่างประเทศหลายคน

และข้อนี้แหละนี่เป็นจุดสำคัญของการที่ต้องมีเงินสินสอดอันเกี่ยวเนื่องกับเซซิล สำหรับคุณพ่อของเซซิลนั้น การแต่งงานลูกสาวของเขาไม่ใช่เป็นเรื่องเฉพาะเซซิลและเฟรนซิส เท่านั้นแต่ต้องเกี่ยวข้องกับคนทั้งครอบครัว คุณพ่อของเฟรนซิสไม่ได้กำหนดค่าสินสอดเลย หากบรรดางานศพอนุญาตทางฝ่ายเซซิลต่างหากเป็นคนตั้งอัตราสินสอด

ว่าด้วยเรื่องส่วนตัวแล้วคุณพ่อเซซิลไม่มีอะไรรังเกียจตัวเฟรนซิสเลย เขาคิดว่าเฟรนซิสเป็นชายหนุ่มที่ซื่อสัตย์และเป็นคนสุภาพที่น่านับถือคนหนึ่ง แต่ประวัติของคุณพ่อเซซิลเป็นอย่างไร

ภรรยาคนแรกของเขาไม่มีบุตร เขาคิดว่าเขาคงต้องมีลูกชายสักหนึ่งคนเป็นอย่างน้อย เขาารู้สึกว่าเขาเป็นหนี้ตระกูลคุณพ่อของเขา ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้มีบุตรเป็นผู้สืบตระกูลของบิดามิฉะนั้นชีวิตของเขาก็ไร้ค่า

ดังนั้นเขาจึงได้ภรรยาคนที่สอง ซึ่งเป็นมารดาของเซซิลแล้วต่อมาก็มีลูกชายสามคน

ลูกแล้ว บิดาของเซซิลไม่ใช่คนที่ยากจนในตำบลนี้ เขาเป็นคนขยันมากและมีสวนมะพร้าวใหญ่โต ตั้งแต่แต่งงานแล้วจนกระทั่งบัดนี้บิดาของเซซิลก็ยังชำระค่าหนี้สินสอดของมารดาเซซิลไม่หมดจนครั้งเดียว ฉะนั้นหนี้ที่เหลืออีกครั้งหนึ่งนี้แหละเป็นเรื่องที่เจ้าบ่าวของเซซิลจะต้องชำระแทน

นอกจากนั้นบิดาของเซซิลยังมีลูกชายอีกสามคนที่จะต้องส่งไปโรงเรียน ค่าเล่าเรียนก็ทวีขึ้นทุกปี และวันหนึ่งข้างหน้าลูกชายทั้งสามคนก็ต้องการแต่งงาน แต่เขามีลูกสาวคนเดียวสำหรับมีค่าตัวใช้หนี้แทนลูกชายสามคน

เขาไม่นึกถึงเรื่องเงินเป็นเรื่องใหญ่ และเขาก็ไม่ใช่คนเกียจคร้าน แต่เขาสำนึกในหน้าที่ที่เป็นบิดา ลูกของเซซิลก็เฝ้าดูเรื่องนี้อย่างสนใจมาก

เราได้สนทนากันเงียบ ๆ เขารู้สึกว่าย่ำแย่ จะเชื่อฟังสามีมากขึ้น หากฝ่ายชายได้เสียสินสอด มิฉะนั้นหญิงจะหนีสามีไปได้ง่าย ๆ ในเมื่อเกิดการทะเลาะวิวาทบาดหมางในครอบครัว นางก็จะว่าแก่สามีได้ว่า “ดิฉัน ไม่ได้เป็นสมบัติของคุณเลย เพราะคุณได้ตัวของดิฉันมาเปล่า ๆ” อีกประการหนึ่งสามีก็จะสตัยซื้อต่อภรรยาเนื่องจากได้มาด้วยราคาแพง ในสมัยโบราณสินสอดที่ชายให้หญิงนั้นเป็นวัว ถ้าการแต่งงานต้องหย่าร้างจะคืนฝูงสัตว์ ดังนั้นการสมรสจะต้องผูกมัดกันไว้ด้วยสินสอด

ชาวยุโรปทำให้ธรรมเนียมดี ๆ ของเราเสียหาย เมื่อได้เปลี่ยนมาใช้เงินแทนวัว นี่เป็นความนึกคิดของบิดาเซซิลนอกจากนั้นบิดาของเซซิลยังตำหนิผม โดยกล่าวหาว่าผมพลอยเป็นฝรั่งไปด้วย แม้เขาไม่พูดกับผมตรง ๆ แต่ผมก็รู้ใจของเขาได้ดี

เงินสดนั้นเขาถือว่าเป็นเกียรติสูง เพราะแสดงว่าลูกเขยมีความเคารพต่อพ่อตาอย่างมาก และในเวลาเดียวกันก็เป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความสามารถเลี้ยงเมียของเขาได้

อีกประการหนึ่งเท่าที่ผมสังเกต การที่เขาเรียกร้องเงินสินสอดสูงเช่นนั้น ก็ดูเหมือนว่าเขากำลังจะคิดมีเมียคนที่สามเขาไม่พูดโดยตรง แต่ผมเดาเอา เพราะลูกชายของเขาเกิดมาติด ๆ กันเกินไป จนทำให้ร่างกายของมารดาเซซิลอ่อนเพลียมาก

เดี๋ยวนี้ท่านอาจารย์ก็พอจะเห็นได้ว่า เรามองปัญหานี้อีกด้านหนึ่งอย่างไร ผมจะพูดเรื่องนี้อย่างไร? ผมเองก็พูดไม่ถูกเหมือนกัน ผมจะเอาเงินที่ไหนให้ลูกชายเรียน ถ้าให้ลูกสาวแต่งงานโดยไม่เรียกเงินสินสอด

บิดาของเซซิลไม่เข้าใจเลยว่าความรักนั้นคืออะไร ผมจะอธิบายให้เขาเข้าใจได้อย่างไร

ท่านอาจารย์คงคิดหวังและอาจคิดว่าผมไม่ได้ทำหน้าที่เต็มความสามารถ ข้อนี้อาจจริงก็ได้ บิดาของเซซิลได้บอกผมหลายอย่างมากกว่าที่จะบอกท่านอาจารย์ได้ แต่ก็มีข้อบกพร่องอยู่บ้าง

บิดาของเซซิลเป็นคนเผ่าเดียวกับผม ดังนั้นเราก็เท่ากับเป็นญาติกันห่าง ๆ การพูดการจานั้นก็รู้สึกว่ามีหลายอย่างที่ทำให้พูดไม่สู้เต็มปากนัก เพราะเกี่ยวข้องกับตัวผมด้วย ในทำนองนี้บางที่ท่านอาจารย์อาจพูดได้เต็มปากมากกว่าผม เพราะอาจารย์เป็นคนกลางจริง ๆ และอาจารย์เป็นคนมาจากภายนอกเผ่าของเรา ฉะนั้นอาจารย์ควรลองพูดทาบตามเรื่องนี้ดูคงจะดี

ผมมีความยินดีมากเกี่ยวกับเฟรนซิส เขาเป็นคนถ่อมตัวมากและไม่พยายามขึ้นตัวเองมากนัก แต่อย่างไรก็ดีเขาก็ต้องคอยอีกนานกว่าเขาจะมีเงินพอ ผมไม่ทราบจะจัดการเรื่องนี้ให้ตกลงได้อย่างไร

ด้วยความเคารพ

ศิษยาภิบาลอาโมส

ถึงเซซิล

ปานนี้แฟรนซิส คงเล่าเรื่องทีไปเยี่ยม คุณพ่อของเธอให้เธอทราบแล้ว ฉันได้รับรายละเอียดในเรื่องเดียวกันนี้จากศิษยาภิบาลอาโมส

ขอเธออย่าเพิ่งท้อใจ เพราะพระเจ้าประทับอยู่กับเราแม้ในยามที่มีคมัว ความเชื่อตั้งต้นที่นั่นซึ่งไม่มีใครแลเห็นเลยเมื่อทุก ๆ คนทอดทิ้งเรา ไม่มีใครที่จะเป็นที่พึ่งที่หวังได้ ความหวังทั้งหมดก็ต้องละลาย แล้วก็มีสิ่งหนึ่งที่เหลืออยู่สำหรับเราที่จะทำต่อไป คือยอมตัวของเราให้อยู่ในความพิทักษ์แห่งพระหัตถ์ของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยสนนิพนมกับเรา ยิ่งไปกว่ายามที่เราเป็นทุกข์โศกเศร้าและเดือดร้อนใจเช่นนี้ พระเยซูตรัสว่า “อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้น”

“เชื่อเท่านั้น” เราต้องเรียนรู้ความจริงข้อนี้ เธอและแฟรนซิสต้องร่วมกันเรียนบทเรียนนี้ด้วยกัน ไม่มีอะไรที่จะเตรียมการสมรสในอนาคตของเธอทั้งสองได้ดีไปกว่านี้ เพราะเหตุนี้เอง พระเจ้าจึงผลักดันเธอเข้ามาสู่มุมมืดเช่นนี้ โดยยกเอาความช่วยเหลือ ซึ่งเธอจะพึงพิงได้ไปเสียหมด ดังนั้นเธอทั้งคู่จะได้เรียนรู้ที่จะไว้ใจพระเจ้าแต่พระองค์เดียวเท่านั้น

เธอจะเรียนรู้ความจริงเรื่องนี้ได้อย่างไร? ประการแรก จงยอมให้พระเจ้าตรัสแก่เธอ แล้วเธอจงฟังพระองค์ เมื่อเธออยู่ด้วยกันทั้งสอง เธอจงเปิดพระคัมภีร์แล้วอ่านด้วยกันเพียงตอนหนึ่งตอนใดก็ได้ จงพูดสนทนากันว่า พระเจ้าตรัสอะไรแก่เธอทั้งสองบ้าง จงให้พระเจ้าเล่าโลมใจเธอ ให้พระเจ้าเป็นที่ปรึกษาของเธอ และให้พระเจ้าทรงนำเธอ

แล้วเธอทั้งสองจงพนมมือไว้ แล้วเสนอความทุกข์ทั้งหมดของเธอต่อพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงทราบทางออกของเธอพระเยซูคริสต์ได้นำเธอทั้งสองให้มารู้จักกันแล้ว พระองค์จะทรงนำเธอต่อไป พระองค์จะทรงขัดขวางมิให้ใครแยกเธอทั้งสองจากกัน จงเชื่อข้อนี้อย่างเต็มใจ

อย่ากระดากอายที่จะอธิษฐานด้วยกัน จงขับไล่ความขวยอายนี้ออกไปเสีย เดียวนี้เป็นโอกาสของเธอที่จะเรียน บัดนี้เป็นโอกาสของเธอทั้งสองที่จะพูดอะไร ๆ ต่อกันได้ทุกอย่างและพูดเกี่ยวกับความศรัทธาของเธอด้วย การมีหลักศรัทธาอย่างเดียวกันเป็นรากฐานที่มั่นคงที่สุดของการสมรส หากเธอสร้างบ้านของเธอไว้บนศิลา พายุจะทำลายบ้านของเธอไม่ได้

เมื่อวานนี้เองฉันได้พูดเรื่องนี้กับภรรยาของฉันเป็นเวลานาน เพื่อจะช่วยหาทางออกให้แก่เธอ ประการแรก ฉันขอแนะนำให้เธอเขียนจดหมายบอกขอพบอาจารย์อาโมส เพราะอาจารย์เป็นผู้ “เลี้ยงแกะ” ที่ดี เราควรขอบคุณศิษยาภิบาลของเราอย่างมาก เพราะผู้รอดสำหรับเดินทางไกลและลำบากเพื่อไปเยี่ยมเขียนคุณพ่อของเธอ ฉันรู้สึกเคารพอาจารย์อาโมสเป็นอย่างยิ่ง

เซซิล ฉันอยากจะขอร้องให้เธอเขียนจดหมาย นี่เป็นเหตุที่ฉันเขียนมาถึงเธอ แต่ขอให้แฟรนซิส อ่านด้วย

จดหมายของเธอลงวันที่ 19 กรกฎาคม ที่เธอเขียนถึงแฟรนซิสนั้นแสดงว่า เธอมีศิลปะในการเขียนจดหมายได้ดีมากฉะนั้นขอให้เธอเขียนจดหมายสักฉบับหนึ่งถึงคุณพ่อของเธอ ที่จริงที่คู่ออกจะชอบกลที่ลูกสาวจะเขียนจดหมายถึงบิดาของตนในเรื่องเช่นนี้

มีอยู่สองสิ่งที่ศิษยาภิบาลอาโมสได้เขียนในจดหมายเกี่ยวกับบิดาของเธอ ประการแรก “คุณพ่อของเธอไม่มีความรังเกียจในตัวแฟรนซิสเลย” และอีกข้อหนึ่งอาจารย์อาโมสบอกว่า “คุณพ่อของเธอไม่เข้าใจเลยว่า ความรักนั้นคืออะไร?” ฉะนั้นขอให้เซซิลช่วยเขียนอธิบายให้คุณพ่อของเธอทราบด้วยว่า เธอรักแฟรนซิสอย่างไร เพื่อจะช่วยให้คุณพ่อของเธอรู้สึกได้ว่า ความรักนั้นคืออะไรแน่ เรามักตำหนิบิดาทั้งหลายเพราะบิดามักไม่พูดกับลูกสาวมากนัก หรือบางทีในทางตรงกันข้ามคือลูกสาวไม่ใคร่พูดกับบิดา ลูกสาวไม่เคยบอกบิดาเลยว่า คิดอะไรหรือคิดอย่างไร หนักใจเรื่องอะไร และมีความหวังอะไรบ้าง

จงเขียนจดหมายฉบับนี้ให้เป็นภาษาพื้นบ้าน พื้นเมือง เขียนบอกด้วยว่าเธอรักคุณพ่อของเธออย่างไร และบอกด้วยว่าเธอเข้าใจความคิดของคุณพ่ออย่างไร และเธอเองก็ไม่มี ความประสงค์ที่จะขัดใจคุณพ่อของเธอ

จงบอกคุณพ่อว่า เธอมีโครงการอย่างไร แฟรนซิสต้องคิดร่วมกับเธอ เพื่อจะช่วยเศรษฐกิจในครอบครัวบิดาของเธอ

เป็นการไม่เพียงพอที่เธอทั้งสองจะเข้าใจกันและกันระยะที่หมั่นกันเท่านั้น และเธอจะอ่อนโยน เข้าหากันและกันได้เพียงไร และเธอจะเชื่อและอธิษฐานด้วยกันได้อย่างไร เธอจะต้องรู้สึกไปในแนวเดียวกันว่า จะตัดสินใจเรื่องการใช้จ่ายอย่างไร ภรรยาควรทราบว่าสามีมีรายได้เท่าไร และเธอจะต้องตกลงกับสามีก่อนจ่ายว่า เธอจะจ่ายเงินนั้นอย่างไร

อีกประการหนึ่ง เซซิล ฉันจะบอกเธอไว้เป็นความลับคือก่อนที่แฟรนซิสจะพบเธอด้วยซ้ำไป ฉันได้บอกกับแฟรนซิสไว้ครั้งหนึ่งว่า “เขาจะต้องสัจย์ซื้อต่อหญิงสาวที่เขา รักเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ตลอดเวลา”

บัดนี้ฉันก็จะพูดแก่เซซิลตามทำนองเดียวกันว่า “เธอเป็นหญิง เธอควรรู้ว่าเธอจะอนุญาตให้แฟรนซิสทำอะไรแก่เธอได้หรือไม่เพียงไร ไม่มีชายหนุ่มคนไหนจะทำอะไรเกินกับหญิงที่ตนรัก นอกจากหญิงจะเต็มใจอนุญาตให้เขาทำ ฉะนั้นเธออย่าสงสารเขา และปล่อยให้เขาทำแก้มร่างกายของเขา ในทางที่ผิด ๆ เมื่อเธอรักผู้ชายจงช่วยทำให้ชายคนนั้นสมเป็นชายจริง ๆ เธอจงทำตนเป็นเหมือนราชินีองค์หนึ่งจาก

โทรบิช

เมือง ว.....

1 พฤศจิกายน ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์และแม่ที่เคารพอย่างสูง

ดิฉันขอขอบพระคุณสำหรับจดหมายของท่านอาจารย์ดิฉันได้อ่านให้แฟนซิสฟังด้วย เราทั้งสองรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอย่างสูงที่ท่านอาจารย์ได้ให้ความเมตตาแก่เรา และท่านอาจารย์ได้เห็นอกเห็นใจเราตลอดมา ทั้งยังรู้สึกดีที่ว่าเรากำลังคิดอะไร

เราไม่ทราบเลยว่า พระเจ้าทรงสนพระทัยต่อตัวเรามากมายเช่นนี้ และไม่นึกเลยว่าความเชื่อจะช่วยให้การหมั่นสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไร หากปราศจากความเชื่อเราคงเลิกล้มความคิดเรื่องการแต่งงานนานแล้ว แต่เนื่องจากเราไม่ทราบว่าภรรยาจะเป็นอย่างไร จึงทำให้เราทั้งสองผูกพันกันสนิทสนมมากขึ้น

เราลองอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน ตอนแรก ๆ ก็รู้สึกแปลกใจอยู่ไม่ใช่น้อย แต่แล้วก็ช่วยให้เราใจสบายและเข้มแข็งมากขึ้นกว่าเดิม เรายังไม่เคยอธิษฐานร่วมใจกันเลย เพราะดิฉันอายุที่จะพูดคำอธิษฐานออกมาดัง ๆ ต่อหน้าแฟนซิส

ดิฉันได้พยายามเขียนจดหมายถึงคุณพ่อแต่ก็ไม่สำเร็จ ดิฉันบอกไม่ถูกว่าการเขียนจดหมายเช่นนั้นถึงคุณพ่อ ช่างยากลำบากใจเพียงไร อาจารย์เป็นฝรั่งคงไม่เข้าใจว่า สำหรับลูกเช่นดิฉันรู้สึกอึดใจอย่างไรบอกไม่ถูกค่ะ เพราะอุปสรรคหนึ่งว่ามีกำแพงกั้นระหว่างดิฉันกับคุณพ่อ

คุณพ่อไม่ชอบให้ลูกสาวพูดกับท่าน เพราะคุณพ่อรู้สึกว่าหากพูดกับลูกสาวแล้วก็จะสิ้นอำนาจการปกครอง ถ้าพูดกับคุณพ่อ ๆ นึกว่าดิฉันไม่เคารพท่าน และทำให้คุณพ่อไม่พอใจ

ดิฉันทราบว่าท่านอาจารย์หวังดีต่อดิฉันจึงจะแนะนำเช่นนั้น ดิฉันเริ่มเขียนจดหมายแล้ว และพยายามจะเขียนให้จบ ทุก ๆ บรรทัดที่เขียนลงไปต้องใช้ความคิดอย่างหนัก และจะเขียนให้ตรงกับความรู้สึกนั้นช่างหาถ้อยคำได้ยากเหลือเกิน

แม้ว่าดิฉันเขียนจบ ดิฉันก็ไม่แน่ใจว่าจะกล้าส่งไปให้คุณพ่อหรือไม่

ด้วยความเคารพ

เซซิล

เมือง ว.....

7 พฤศจิกายน ค.ศ.....

เรียนท่านอาจารย์

ผมขอขอบพระคุณและยินดีมากที่จดหมายของท่านอาจารย์มารอผมอยู่แล้ว เมื่อกลับมาจากบ้านบิดาของเซซิล ผมรู้สึกอ่อนใจเหลือเกิน แต่เมื่อผมเห็นซองจดหมายเป็นลายมือของท่านอาจารย์ก็ทำให้ผมใจชื้นและมีกำลังใจมากขึ้น ดูประหนึ่งว่ามือที่เข้มแข็งและเมตตาได้เข้ามาลูบไล้ดวงใจของผมให้สดชื่นและเกิดมานะ ทั้ง ๆ ที่ก่อนจะเปิดซองจดหมายก็ได้รับกำลังใจอย่างมีความสุขและอบอุ่น

ผมคิดในใจว่า ถ้าหากว่ามีใครสักคนที่มีปัญหาหนักอกและไม่มีใครจะไปปรึกษาหารือ หรือช่วยแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ ได้ เขาจะอย่างไร

เรื่องของเสือเป็นบทเรียนที่มีค่าสำหรับผม มันแสดงให้เห็นว่าคนที่ขังเสือใส่กรง หรือคนที่ปล่อยให้เสือออกมาพ่นพ้าน เป็นผู้ที่ทำไม่ถูกทั้งสองคน คนที่ติดตามโลกเปรียบเสมือนคนขี่ลาดเท่ากับคนที่อ้างว่าตนเองเป็นผู้บริสุทธิ์ เราจะต้องไม่ยอมแพ้ในการต่อสู้ หากเราแพ้ก็ไม่ใช่ความผิดของเสือ ฉะนั้นผมจะต้องเข้าใจและจัดการเองว่า เสือนั้นเป็นมิตรหรือเป็นศัตรู

แต่ยังมีปัญหาอีกข้อหนึ่งที่ผมยังข้องใจคือ “การเอามือใส่ปากเสือนั้นหมายความว่าอย่างไร? หมายความว่าผมทำอะไร ๆ ได้ทุกอย่าง และผมยังเป็นนายตัวเองอยู่หรือ? และอีกอย่างหนึ่งคือ “อย่าชิงสุกก่อนห่าม” หมายความว่าเรายังไม่ควรทำอะไร ๆ กันทางร่างกายก่อนถึงเวลา ใช่ไหมครับ?

ผมเคยถามปัญหานี้ครั้งหนึ่งมาแล้ว เกี่ยวกับผู้หญิงที่ผมเพิ่งรู้จัก และไม่เอาใจใส่เลยที่จะแต่งงานด้วย อาจารย์จำได้ไหมครับ

ผมบอกว่าผมอยากจะเตรียมตัวเพื่อแต่งงาน และอาจารย์บอกว่าไม่ใช่เลย เธอกำลังประพฤติไม่ถูกซึ่งทำให้การแต่งงานแท้เสียไป

ผมบอกว่า ผมจะร่วมรสกับผู้หญิงบางครั้งบางคราว เพื่อร่างกายจะไม่เจ็บป่วย อาจารย์ก็ตอบว่า ไม่ใช่เธออาจจะคิดโรค

ผมบอกว่า ผมอยากพิสูจน์ว่าผมเป็นผู้ชาย อาจารย์ก็ตอบมาครั้งที่สามว่า ไม่ใช่เธอเป็นคนอ่อนแอ

อาจารย์ชี้ความจริงให้ผมทราบ แต่อาจารย์ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องเมื่อเป็นคู่หมั้น

ผมจะร่วมรสทางเพศกับหญิงที่ไปเจอเข้าข้าง ๆ ถนนก็เป็นการผิด แต่ถ้าเป็นหญิงที่ผมเตรียมตัวจะแต่งงานด้วย ถ้าผมจะร่วมรสกับหญิงนั้นก่อนแต่งงานจะเป็นการผิดหรือไม่? เพราะเราก็ตกลงใจว่าจะเป็นของกันและกันโดยเด็ดขาดแน่นอนแล้ว อาจารย์บอกว่าระยะการหมั้นเป็นการทดลอง ถ้าอะไร ๆ ก็

ทดลองได้ ผมจะทดลองเรื่องเพศคนรักไม่ได้หรือครับ? อาจารย์จะบอกว่า นั่นเป็นการ “ล่วงประเวณี” ด้วยหรือ คือถ้าหากว่าผมได้หมั้นกันเรียบร้อยแล้ว

ครั้งหนึ่งผมได้ยินศิษยาภิบาลเทศนาว่า “การสมรสเป็นเสมือนสวนผลไม้ทุกอย่างภายในสวนนั้นกินได้ เมื่อยืนอยู่นอกสวน ห้ามกินผลไม้” ถูกแล้ว แต่ในวันสมรสนั้นผมจะเป็นสามีชนิดที่ไม่มีตำหนิสำหรับภรรยา แต่ผมจะเป็นได้อย่างไร? โปรดเข้าใจผมให้แจ่มแจ้งนะครับว่า การที่ผมพูดนี้ไม่หมายถึงหญิงชั่วข้างถนน แต่ผมพูดถึงเซซิลคูร์กของผมซึ่งกำลังจะขอแต่งงานด้วย

จำเป็นหรือที่เราจะต้องไปจดทะเบียนสมรสกันที่อำเภอ? หรือทำพิธีแต่งงานในคริสตจักร เพื่อเราจะได้เป็นสามีภรรยาฝ่ายร่างกาย แต่ภายในจิตใจของเรา เราารู้สึกว่า เราเป็นสามีภรรยากันแล้ว

ผมรู้สึกว่าเซซิลกำลังคอยเวลานั้นด้วยความร้อนใจ ผมมีเพื่อนคนหนึ่งซึ่งได้ชำระเงินค่าสินสอดไปได้ครั้งหนึ่งแล้ว แต่เขาบอกว่า เขาไม่มีความประสงค์จะร่วมรสกับหญิงคูร์กของเขาก่อนเวลาแต่งงานเลย อยู่มาวันหนึ่งเขาก็ได้รับเงินค่าสินสอดคืนโดยทางญาติของหญิงบอกว่า ต้องให้เลิกสมรส การแต่งงานเสียเพราะพวกเขาเกรงว่าชายหนุ่มดีคนนั้นจะเป็นคน “ไร้สมรรถภาพ” แห่งการเป็นลูกผู้ชาย นี่ผมก็ยังสงสัยอยู่เหมือนกันว่า เซซิลของผมจะนึกหรือไม่ว่าผมหมด “สมรรถภาพ” ในเมื่อผมควรจะแสดง “สมรรถภาพ” ให้เขาเห็นแต่ไม่แสดง บางทีเขาอาจคิดว่าผมไม่รักเขาก็ได้

เมื่อเร็ว ๆ นี้เองเซซิลกับผมไปเที่ยวกันตามปกติ เซซิลนอนลงบนหญ้า ตาเขนมองดูท้องฟ้าอย่างไร้เดียงสา เสื้อที่หน้าอกของเขาก็ตั้ง และกระโปรงที่สวมก็ถลอกเลยหัวเข่าขึ้นมา ผมอดใจต่อไปไม่ไหวครึ่งจึงเข้ากอดร่างของเขาอย่างสุดแรงเกิด แต่เขาสะบัดแล้วลุกขึ้นวิ่งหนีไปขึ้นรถจักรยานกลับบ้าน ขณะที่เดินทางกลับเราไม่พูดจาอะไรกันเลยแม้แต่คำเดียว แล้วในวันรุ่งขึ้นเราก็ไม่เอ่ยถึงเหตุการณ์เมื่อวันก่อน

ผมจะให้เหตุการณ์เช่นนี้เป็นไปอีกนานเท่าไร? เราจะต้องแยกตัวเราออกให้ห่างจากกันอีกนานเท่าไร? ถ้าเรายังมองเห็นจุดหมายปลายทาง แต่นี่ยังมองก็ยิ่งหมดหวัง ให้เราคอยอีกสี่, ห้าปี หรือสิบปีหรือ? ก่อนได้รับอนุญาต

หรือเราจะหนีไปหรือ แต่ไปที่ไหน?

ด้วยความเคารพอย่างสูง

แฟรนซิส

เมือง บ.....

11 พฤศจิกายน ค.ศ.....

แฟรนซิสที่รักในพระคริสต์

คริสเตียนเป็นคนที่คอยได้เสมอ การคอยสำหรับการร่วมรสก็จะชื่นใจตลอดชีวิต ถ้าหากเธอไม่รอ เธอจะไม่ได้กำไรชีวิตขึ้นมาเลย และเธอจะขาดทุนอย่างย่อยยับ ฉันจะบอกสามสิ่งที่คุณจะขาดคือ อิศราภาพ ความยินดี และความสวยงาม

เธอก็จะไร้อิสราภาพ ให้นั่งเล่าเรื่องหญิงชายคู่หนึ่งให้เธอทราบ คนทั้งสองคิดว่าเขาทั้งสองรักกันมาก และในใจของเขาก็รู้สึกว่าเป็นสามีและภรรยาแล้วจริง ๆ แต่หลังจากนั้นอีกหกเดือนทั้งคู่ก็รู้ว่ารักคนผิดเสียแล้ว เขาทั้งสองพูดอย่างเปิดเผยว่าเขาไม่เหมาะที่จะเป็นสามีภรรยาด้วยกัน ดังนั้นเขาก็ประกาศถอนหมั้นซึ่งทั้งคู่ก็จะเป็นสุข สบายใจดีกว่า และไม่มีความซ้ำใจ

หากทั้งคู่เกิดได้เสียกันก่อนพิธีสมรส เขาก็ต้องบังคับตัวเองให้แต่งงานกันทั้ง ๆ ที่เห็นว่าจะอยู่ด้วยกันไม่ยึด ถูกลแล้ว เธออาจนึกรักเซซึลอย่างซาบซึ้ง ผิดกับที่เธอเคยได้เสียกับหญิงคนแรกนี่เองฉันจึงแนะนำให้เธอคอย ถ้าเธอยังรักกันดูดีมีมากขึ้นเท่าไร หากเกิดการแยกทางกันแล้ว เธอจะมีรอยบาดแผลลึกในหัวใจมากขึ้นเท่านั้น

ฉันได้อินชายที่แต่งงานแล้วหลายปีพูดว่าอย่างนี้ “ผมรู้ตัวก่อนแต่งงานแล้วว่า ผมเลือกผู้หญิงผิด ผมปล่อยตัวให้ทำชั่วจนถอนตัวไม่ขึ้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องแต่งงานกันทั้ง ๆ ที่รู้ว่าควรแต่ง ผมต้องใช้ชีวิตอย่างไม่มีความสุข

ฉันดีใจมากที่ได้อ่านข้อความในจดหมายของเธอ ซึ่งแสดงว่า เธอมีความรักกันอย่างแท้จริงและเข้มแข็ง อยากรู้ถึงความรักบางทีอาจเป็นการล่อลวงก็ได้ ต้องใช้เวลานานสักหน่อยที่เธอจะตัดสินใจได้ว่า เธอรักจริง ๆ หรือเปล่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการสำรวจสถิติของกลุ่มสมรสได้รู้จักกันมา 2-3 ปี และได้หมั้นกันหลายเดือนก่อนแต่งงาน

ระหว่างการหมั้นกันนั้นเป็นเวลาพิสูจน์ความรัก การถอนหมั้นเป็นสิ่งไม่ดี แต่การถอนหมั้นก็ดีกว่าที่จะแต่งงานแล้วก็หย่ากัน

ฉันอยากใช้ภาพการเกิดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำให้เธอเข้าใจความหมายของการหมั้นคืออะไร ถ้าเปรียบเทียบการสมรสเท่ากับทารกเกิดใหม่แล้ว การหมั้นก็คือเท่ากับเด็กยังอยู่ในครรภ์ ฉะนั้นการถอนหมั้นก็เปรียบเหมือนการแท้งบุตร ซึ่งเด็กเกิดมาก็อยู่เป็นคนไม่ได้

หากเธอได้ร่วมรสกันก่อนแต่งงาน การแยกจากกันก็ย่อมทำได้ยาก หรือเหลือวิสัยที่จะทำได้ การแยกกันก็อุปมาเหมือนการฆ่าทารก

ดังนั้นเธอจึงสูญเสียอิสราภาพของเธอ และความชื่นชมยินดีระหว่างการหมั้น

มีหญิงคนหนึ่งที่ได้แต่งงานแล้ว ได้พูดถึงเรื่องประสบการณ์ที่นางได้พบก่อนแต่งงานว่า “ทุกอย่างดำเนินไปโดยเรียบร้อยชั่วระยะหนึ่ง แล้วก็เกิดตั้งครกกระทักโดยไม่คาดฝัน แผนการที่วางไว้ต้องเปลี่ยนไปโดยเร็ว แล้วมีข้อแก้ตัวนานาประการเกิดขึ้น ต้องรีบแต่งงาน ชีวิตสมรสของเราเริ่มต้นโดยปราศจากการเกี่ยวพาราสีแบบหนุ่มสาวควรมีต่อกัน และการสมรสก็จืดชืดและไม่มีรสชาติอะไรเลย นี่มันคุ้มค่ากันไหมกับที่ได้ทำไปแล้ว?”

การคลอดก่อนกำหนดเป็นอันตรายแก่ชีวิตเด็กมาก ถูกแล้วเด็กหลายคนไม่ตายเพราะเกิดก่อนกำหนด แต่ทุกรายจะต้องมีเรื่องเดือดร้อนและประสบกับความลำบาก

เมื่อเซซิลผละวังหนีไปจากอ้อมกอดของเธออย่างทันทีทันใดนั้น เขาได้ทำไปอย่างปกติที่หญิงควรจะทำและไม่ต้องใคร่ตรงอะไรนานเลย สัญชาติญาณอันถูกต้องทำให้ปลอดภัย เขารู้ว่าไม่ควรกอดกัน แม้จะไม่พอใจเธอและความสัมพันธ์อันสนิทสนมซึ่งมีอยู่ต่อกันก็ต้องเย็นชาลง แลทำให้เธอทั้งสองไม่พูดกันอีกเลยในวันนั้น

ฉันไม่เชื่อเลยว่าเซซิลจะสงสัยความรักของเธอในการที่เธอแสดงความอดกลั้นความใคร่ของเธอต่อเขา อาจเป็นไปได้ที่เขาจะรักและนับถือมากขึ้นด้วยซ้ำไป การที่เธอทั้งสองอยู่ด้วยกันขณะที่ยังอยู่ในระยะที่ต้องปิดซ่อนเร้น เธอยังไม่ได้สำแดงหรือยังไม่ได้เปิดเผยตัวเองให้กันและกันเห็นแม้ในวันทำพิธีสมรสของเธอก็ยังมิจะโรบางอย่างที่ยังไม่เปิดเผยออกให้เธอเห็นทั้งหมด

ถูกแล้ว เรื่องเพศกับการสมรสนี้เกี่ยวข้องกับกันอย่างสำคัญมาก เธอก็รู้ตัวเธอเองแล้วว่า เธอไม่ใช่คนไร้ความสามารถในทางเพศ และเซซิลก็ทราบด้วย ถ้าหากสงสัยแล้วนายแพทย์ก็คงจะช่วยบอกเธอไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่จะให้เซซิลรู้สึกเสียใจ

ความสัมพันธ์ทางเพศไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะทดลองได้ แม้ว่าคู่มั่นที่มั่นใจว่าจะแต่งงานกันจริง ก็ไม่ควรจงใจทำการทดลองกันก่อนสมรส มีสภาพที่จำเป็นอยู่สองประการ และทั้งสองคนจะพบสภาพนี้หลังจากการแต่งงานแล้วเท่านั้น ซึ่งไม่จำกัดเวลาและไร้ความกลัวแม้แต่ประการใดเลย

ถ้าหากเซซิลจะบอกแก้ตัวของเขาว่า “วันนี้เวลาระหว่าง 17-18 น. ฉันจะไปพบแฟรนซิส แล้วเหตุการณ์นั้นจะต้องเกิดขึ้น แล้วฉันจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม แล้วจะต้องทำการเรื่องนี้ให้สำเร็จ มิฉะนั้นเขาอาจทอดทิ้งฉันไปเสียก็ได้” ฉันจะบอกเธอได้อย่างแน่นอนว่า ความคิดชนิดนี้จะมารบกวนใจของเซซิลและทำให้เขาหมดความรู้สึกแล้วทั้งสองคนจะต้องเสียใจในภายหลังแน่นอน

สมมุติว่า เธอลองทำการทดลองจนสำเร็จ และปรากฏผลไม่เป็นที่พึงพอใจ แล้วเธอจะว่าอย่างไร สมมุติว่า มันไม่เกิดผลคืออย่างที่เธอคิดไว้ เธอจะจัดการอย่างไรต่อไป? เธอจะบอกว่าเราควรถอนหมั้นกันเช่นนั้นหรือไม่หรือ? เธอก็ไม่อาจทำเช่นนั้นได้มีใช้หรือไม่? เพราะความรักของเธอลึกซึ้ง ทำไม่ยอมทดลอง?

ไม่มีใครที่จะคิดว่าเธอจะเป็นคู่สมรสที่ไม่มีอะไรกำหนดได้เพราะไม่มีคู่ไหนเลยในโลก แต่ว่ายิ่งนานวันเข้าความเข้าใจก็ยิ่งมีมากขึ้น และมักต้องการเวลาเป็นปี ๆ กว่าที่คู่สมรสจะปรับตัวเองให้เข้าระดับกันได้ทั้งสองฝ่าย และการที่จะเพิ่มพูนความเข้าใจกันได้นั้นต้องกินเวลานานหลังจากแต่งงานแล้ว โดยกำหนดเวลาไม่ได้เลยว่า เมื่อไรจึงจะเข้าใจกันได้ ฉะนั้นก่อนการสมรสเธอจะต้องรู้จักบังคับตัวเอง เคล็ดลับและความสวยของเวลาหมั้นอยู่ที่เธอจะต้องเว้นระยะไว้ว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นในวันสมรสข้างหน้า

สมมุติว่า คุณพ่อของเธออยากจะให้รถจักรยานเป็นของขวัญในวันคริสตมาส คุณพ่อก็ช้อนรถนั้นไว้ แต่เธอแอบหยิบเอามาจากที่ซ่อนแล้วล่องซี้ดู พอถึงวันคริสตมาสเธอทำเหมือนกับว่าเธอประหลาดใจและยินดี แต่เธอไม่มีความสุขอันแท้จริง

ในวันสมรสและคืนแรกที่เธอมีโอกาสดได้อยู่กับคู่รักของเธอ เธอจะพบความสวยสดงดงามและน่าตื่นเต้นมาก หากเธอถนอมคู่รักของเธอไว้จนถึงวันนั้น และเธอจะเข้าใจคู่รักของเธอมากขึ้น ทั้งจะพบว่าการสมรสไม่ใช่แค่เพียงวันทำพิธีเท่านั้น หากประกาศให้พระเจ้าและมนุษย์ทั่วไปทราบว่า เธอเพิ่งเป็นของกันและกันจริงในวันสมรส เธอทั้งสองจะรู้สึกเบิกบานและชื่นใจในชีวิตสมรสจริง ๆ เพราะเธอไม่มีอะไรฟ้องใจว่าเธอไม่ได้ซิงสุกก่อนห้าม

มีนิทานเรื่องหนึ่งเล่าว่า พระราชาธิบดีของกษัตริย์องค์หนึ่งถูกแม่มดสาปให้นอนหลับอยู่ 100 ปี จนกว่าจะมีเจ้าชายมาจูบ จึงจะทำให้เจ้าหญิงตื่นขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายต่อเจ้าหญิง รอบพระราชวังนั้นได้มีรั้วซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีหนาม เจ้าชายทั้งหลายที่พยายามจะเข้าไปในพระราชวัง นั้นก่อนถึงเวลา 100 ปี ต่างก็เสียชีวิตเพราะรั้วหนามนั้น แต่เจ้าชายที่คอยอยู่จนถึงเวลารั้วหนามนั้นก็ยอมให้ผ่านไป

ฉันขอมอบเธอไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และพระองค์จะประทานสิ่งที่สวยงามให้แก่เธอในอนาคต ฉันขอข้าย้ำอีกทีเพื่อกันลืมว่า “คริสเตียนคือคนที่รู้จักคอย”

ฉันมีธุระต้องไปนอกประเทศ หวังใจว่าจะกลับมาก่อนวันคริสตมาส เสียใจที่ฉันไม่สามารถรับจดหมายของเธอได้

รักเธอเสมอ

โทรบิช

เมือง ว.....

12 พฤศจิกายน ค.ศ.....

เรียนหม่อมที่เคารพอย่างสูง

ดิฉันตื่นเต้นมาก เมื่อคุณแฟรนซิสได้แนะนำให้ดิฉันรู้จักกับหม่อม หลังจากเวลาเลิกนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์เมื่อวานนี้แล้วดิฉันตื่นเต้นจนพูดไม่ออกคะ ดิฉันเสียใจมากที่หม่อมต้องรีบไปและท่านอาจารย์ก็ไม่ได้อยู่ด้วย ดิฉันอยากจะรู้จักคุ้นเคยกับท่านอาจารย์ด้วยคะ

ดิฉันอยากจะเขียนถึงหม่อมก่อนหน้านี้นานแล้ว เดียวนี้เราได้พบกันแล้วก็เป็นการง่ายที่จะเขียนจดหมาย แต่ก็แปลกนะคะว่า ดิฉันยังไม่กล้าเขียนจดหมายเรียนคุณพ่อของดิฉันเอง ดิฉันร่างไว้แล้วเป็นหัวข้อหลายข้อ ดิฉันตั้งต้นเขียนหลายหนแล้ว แต่ต้องหยุดเพราะเขียนไม่สำเร็จ เขียนไม่ออก และไม่ทราบว่าจะพูดอะไรดี

แต่ถึงกระนั้นดิฉันก็ยังรู้สึกที่หม่อมเข้าใจหัวใจของดิฉันดี หม่อมคงคิดว่าดิฉันมีความสุขมากจริงคะ ดิฉันมีความสุขแต่ในเวลาเดียวกันดิฉันก็หนักใจ มีความสงสัยและกลัว

สิ่งที่ดิฉันหวั่นเกรงมากที่สุดก็คือสงสัยว่า แฟรนซิสจะรักดิฉันจริง ๆ แน่หรือ? แฟรนซิสไม่เคยบอกดิฉันเลยว่าเขารักดิฉัน แต่เขาถามดิฉันบ่อย ๆ ว่า ดิฉันรักเขาหรือเปล่า ทำให้ดิฉันสงสัยว่าเขาจะรักดิฉันจริงหรือไม่ เพราะเขาไม่เคยบอกเลย และดิฉันควรจะรักคนที่รักดิฉันเท่านั้น แต่ดูเหมือนเขาจะรู้สึกว่าไม่จำเป็นที่จะบอกดิฉันว่า เขารักดิฉัน และเขารักดิฉันทำไม ดิฉันจะตอบรับรักเขาได้อย่างไรในเมื่อเขาไม่เคยบอกดิฉันเลยว่า เขารักดิฉัน เขาทำให้ดิฉันสงสัยตัวเขา หม่อมมีวิธีพิสูจน์ความรักได้อย่างไรคะ?

ท่านอาจารย์ได้เขียนจดหมายถึงแฟรนซิสและพูดเรื่องเจ้าหญิงองค์หนึ่ง ดิฉันยังสงสัยว่าเมื่อเจ้าชายทำให้เจ้าหญิงตื่นแล้ว เจ้าชายของคั่นนั้นได้ทำอะไรแต่เจ้าหญิงบ้าง? เจ้าชายของคั่นคงสุภาพมาก เจ้าหญิงจึงไม่กลัว เจ้าชายไม่ได้บอกเจ้าหญิงดอกหรือว่า เจ้าชายรักเจ้าหญิงมาก เหตุไรจึงเป็นเช่นนั้น

เมื่อเร็ว ๆ นี้แฟรนซิสและดิฉันได้เกิดหมางใจกัน เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไร้อารยะและน่าขันมากกว่าจะโกรธกัน คือรถจักรยานของดิฉันยางแตก ขณะที่เราขี่จักรยานไปเที่ยวกันตามปกติทุก ๆ วัน แฟรนซิสรับหน้าที่ปะยาง แต่เขาเป็นคนเจ้าโทโสสักหน่อย และเขาพาลโกรธดิฉันด้วย เนื่องจากไม่มีเวลาคุยกันอย่างเคยเพราะต้องใช้เวลาปะยาง เมื่อปะยางเสร็จก็ปรากฏว่าดิฉันไม่ได้เอาสูบมาด้วย เพราะต้องเอาสูบออกเก็บไว้ที่บ้านเสมอกันขโมยลัก เขาเริ่มติเตียนดิฉันเป็นการใหญ่ หาวว่าผู้หญิงไม่มีความคิด เขาว่าดิฉันเจ็บแสบมาก และเขาแสดงกิริยาหยาบคายออกมา และแสดงความตึงด้วย ดิฉันไม่ได้พูดอะไรสักคำเดียวขณะที่เราจูงจักรยานกลับบ้าน เรื่องก็ไม่รุนแรงอะไรเลย และเราก็ขี่จักรยานไปคุยกันอีกในวันรุ่งขึ้นเหมือนอย่างที่เคยทำ แต่ดิฉันถามตัวเองว่า ถ้าเราทะเลาะกันในเรื่องเล็กน้อยอย่างนี้จะเป็นอย่างไร เมื่อเราแต่งงานกันแล้ว

และดิฉันเริ่มหวาดกลัวขึ้นมาใหม่อีกเรื่องหนึ่งคือ ดิฉันสามารถมีบุตรได้หรือไม่? ดิฉันเกรงว่าแฟนซิสจะหย่าดิฉัน หากดิฉันเป็นหมัน หรือมิฉะนั้นเขาก็จะต้องมีภรรยาคนที่สองตามทำนองเดียวกับคุณพ่อของดิฉัน ถ้าผู้หญิงเป็นหมันควรจะเป็นภรรยาต่อไปไหม?

และยังมีปัญหาอีกข้อหนึ่ง ดิฉันได้สอดคล้องหมายซึ่งดิฉันได้รับจากชายคนหนึ่งชื่อนายเฮนรี เขาเป็นน้องชายของลุงของเบอร์ธาซึ่งเป็นเพื่อนของดิฉัน ลุงของเบอร์ธาเป็นคนช่วยให้แฟนซิสได้งานเป็นครูประจำบาล นายเฮนรีทำงานอยู่กระทรวงการคลังและมีตำแหน่งสูง เขาอยากให้ดิฉันขึ้นรถไปกับเขาด้วย

แต่ดิฉันได้ปฏิเสธไม่ไปกับเขา ดิฉันทำอะไรถ้าเขาเชิญอีกที ดิฉันไม่อยากเป็นคนไร้ความสุภาพ

ขอความกรุณาหม่อมช่วยตอบปัญหาให้ดิฉันด้วย

ด้วยความเคารพ

เซซิล

เมือง ว.....

9 พฤศจิกายน ค.ศ.....

คุณเซซิลที่รัก

เพื่อนของคุณคือ เบอร์ธาได้เล่าเรื่องของคุณให้ผมทราบถ้าหากคุณไม่รังเกียจ ผมก็อยากจะ
คุ้นเคยด้วย ผมจะเอารถยนต์มารับคุณที่ประตูโรงเรียนเวลาเลิกเรียน 17 น. นะครับ

เฮนรี

เมือง บ.....

18 พฤศจิกายน ค.ศ.....

เซซิลที่รักในพระคริสต์

ฉันเข้าใจเธอตลอดแล้ว ฉันก็อยากจะอวดจดหมายของฉันสมัยระหว่างหมั้นกับอาจารย์นั่นก็มีความหวาดสงสัยและระแวงใจเหมือนกับเธอนั่นแหละ

เซซิล บางทีผู้ชายไม่แสดงความรักเพราะท่าทีของเรา ใจหนึ่งเราอยากได้ผู้ชายที่แข็งแกร่งและฉลาด อีกใจหนึ่งก็อยากได้ผู้ชายที่เต็มไปด้วยความสุภาพ และรู้สึกว่าเขาจำเป็นต้องมีตัวเรา เราจะหาคุณสมบัติเหล่านี้ในตัวของผู้ชายคนเดียวกันนั้นได้อย่างไร

ฉันพยายามเขียนจดหมายถึงเฟรนซิสโดยตรง เธออย่าขอร้ออ่านจดหมายนั้น เว้นแต่เฟรนซิสจะ让她อ่าน สำหรับปัญหาของเรามีทางเดียวคือเธอจะต้องบอกเขาตรง ๆ เมื่อมีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้นและเมื่อเธอได้รับความเข้าใจ トラバไตที่เธอสามารถบอกอะไร ๆ แก่เขาได้ตรง ๆ แล้ว トラบนั้นก็ยังไม่มีอันตรายเกิดขึ้นแก่การสมรส

อีกประการหนึ่ง เธอไม่สามารถพิสูจน์หรือชั่งวัดดวงคุณภาพของความรักก่อนการสมรสได้เลย บางทีความรักที่วิเศษขึ้นหลังจากการแต่งงาน คุณตัวอย่างในเรื่องของนางริบะคาและอิสอัคในพระคัมภีร์เดิม บอกว่าอย่างนี้ “อิสอัคจึงพานางเข้ามา ในทับอาศัย...และรับนางริบะคาเป็นภรรยา มีความรักใคร่แนบมาก” (ปฐมกาล 24:67) ริบะคาและอิสอัคแต่งงานกันโดยไม่เคยเห็นตัวกันมาก่อนเลย แต่เกิดมีความรักใคร่กันภายหลัง

การสมรสที่เธอเห็นอยู่รอบ ๆ ตัวเธอนั้นโดยมากมักไม่มีความรักกันมาก่อนเลย บางทีผู้ปกครองไม่ได้ปรึกษากันกับผู้หญิงเธอรู้ว่าหลายคู่มีความสุขแท้

ชาวอินเดียคนหนึ่งบอกแก่ชาวยุโรปว่า “คุณแต่งงานกับหญิงที่คุณรัก แต่เรารักหญิงที่เราได้แต่งงาน” แล้วยังมีชาวอินเดียอีกคนหนึ่งพูดว่า “เราเอาแกงเย็นทำให้ค่อย ๆ ร้อน แต่ฝ่ายคุณเอาแกงร้อน ๆ เทใส่ขามที่เย็น ประเดี๋ยวแกงก็ค่อย ๆ เย็นลง” ข้อนี้เธอจะต้องตัดสินใจเอาเองว่า เธอจะอยู่ในประเภทไหน?

การที่ฉันเขียนเรื่องนี้ถึงเธอก็เพื่อจะไม่ให้เธอวอดมโนภาพถึงประสบการณ์เรื่องความรักให้เลอเลิศจนเกินไป ถูกแล้วความรักเป็นเรื่องสำคัญอยู่ไม่น้อย แต่ความรักจะเจริญสมบูรณ์เมื่อแต่งงานแล้ว

การมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่บ้าง เป็นของดี และเป็นของจำเป็นต้องมี สามิของฉันไม่อยากจะทำพิธีสมรสให้แก่คู่บ่าวสาวคู่ใดง่าย ๆ จนกว่าเขาจะขัดใจกันเสียบ้าง เพื่อเป็นการเตรียมการผจญศึกในอนาคต เมื่อเธอทั้งสองมีปากเสียงกันบ้างแล้วก็คืนดีกันได้ภายหลัง นั่นเป็นศิลปะของการแต่งงาน

และทำให้รสชีวิตครอบครัวย่อมขึ้น トラบใดที่เธอมีน้ำใจให้อภัยต่อกันได้ เธอก็ไม่ต้องกังวลเรื่อง
บาดหมางใจกัน ลื่นกับฟันยังกระทบกัน ในบางครั้งซึ่งต้องเจ็บแน่ แต่ก็ปรองดองกันได้อีกมิใช่หรือ?

ผู้ที่ไม่พร้อมที่จะขอโทษหลังจากทะเลาะกันแล้ว คนนั้นก็ไม่ต้องแต่งงาน และผู้ที่ไม่มีอารมณ์
ขบขันเสียดเสียดก็ไม่ต้องแต่งงานด้วย หากเธอสามารถหัวเราะให้ตัวเองได้ หลังจากทะเลาะกันแล้วจะดี
มาก

เมื่อเธอวิ่งหนีจากแฟนซิสไปในวันนั้น ก็เพราะเธอมีท่าที่เหมือนหนามในนิทาน หญิงหลาย
คนยอมทอดกายให้แก่ชายเร็วเกินไป หญิงนั้นจะไม่รู้จักโตเป็นผู้ใหญ่เลย ในพระคัมภีร์เดิมได้สอนไว้
ถึงสามครั้งว่า “เธอทั้งหลายจะไม่เร้า หรือไม่ปลุกความรักให้ตื่นกะตือรือร้น จนกว่าเธอจะจูใจแล้ว”

(เพลงซาโลมอน 8:4) นี่เป็นคำเตือนที่ดีที่สุด

ฉันรู้หัวอกหญิงด้วยกันว่า หญิงทุกคนต้องการความสุขแห่งการเป็นมารดา แต่การที่หญิง
จะต้องเป็นหมั้นนั้นก็เนื่องมาจากกามโรคโดยมาก โดยเหตุนี้เองหญิงสาวพรหมจารีย่อมมีโอกาสเกิด
บุตรได้เสมอ แต่เธอก็จะทราบพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ได้จนกว่าเธอจะได้แต่งงานแล้ว และการที่
เธอเป็นมารดาได้นั้นก็เป็นของพระราชทานมาจากพระเจ้า ไม่มีทางอื่น

แต่เธออย่าเข้าใจผิดว่า การที่เธอสามารถตั้งครรภ์ได้ก่อนการสมรสนั้นจะทำให้เธอมีความสุข
ขึ้นบานกับการเป็นมารดาถูกแล้ว เธอแก้ปัญหาการมีบุตรได้สำเร็จ แต่จะต้องเผชิญกับปัญหาอื่น ๆ คือ
ทารกที่เกิดมาไม่มีบ้าน ไม่มีบิดาที่จะอุ้มเด็กนั้นคนอาจสงสัยว่าใครเป็นพ่อของเด็ก โดยไม่มีใครเสียเงิน
ค่าสินสอด เธอจะต้องลาออกจากโรงเรียนแน่หากเธอจะตั้งครรภ์ พวกครูและนักเรียนจะพากันเยาะเย้ย
เธอให้เจ็บใจอีกด้วย เมื่อเธอรู้ว่ามิครรภ์ เธอจะต้องรับความอับอายและรู้สึกตัวว่าทำผิด เมื่อเป็นเช่นนี้
แล้วเธอจะกล้าเสี่ยงหรือ?

หรือว่าเธอมีแผนการลับเฉพาะ ถ้ามิครรภ์เธอจะบังคับคุณพ่อของเธอให้ยอมแต่งงาน แต่ฉัน
ขอร้องเธอด้วยหัวใจลูกผู้หญิงด้วยกันว่า เธออย่าทำเช่นนั้นดีกว่า อย่าดูถูกหรือตีราคาเด็กในครรภ์ต่ำ
เกินไปที่จะใช้ทารกในครรภ์เป็นเครื่องมือบีบบังคับฉันคิดว่าพระเจ้าทรงมีแผนการอย่างอื่นสำหรับเธอ
ในเรื่องนี้

จงมอบความกระวนกระวายแห่งการอยากเป็นมารดานั้นไว้แก่พระเจ้า แม้ว่าเธอจะไม่มีบุตรก็
ไม่มีเหตุผลพอที่จะฟ้องหย่าได้ สามียของเธอก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะมีภรรยาคนที่สองได้ ถ้าได้จดทะเบียนที่
อำเภอแล้ว

การสมรสของคริสเตียนมีจุดประสงค์และมีความหมายถึงแม้ว่าพระเจ้าไม่ประทานบุตรให้
เกิดขึ้นแก่คู่สมรส ในพระคัมภีร์ไม่ได้สอนมากเกี่ยวกับการสมรส แต่เป็นสิ่งแปลกที่ข้อนี้ “เหตุนี้ชาย

จึงละบิตามารดาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเลือดเนื้ออันเดียวกัน จะเป็นสองต่อไปไม่ได้” (ปฐมกาล 2:4; มัทธิว 19:15; มาระโก 10:7; เอเฟซัส 5:31) เราอ่านข้อนี้ถึงสี่ครั้งในพระคัมภีร์

สังเกตดูว่าข้อความสำคัญนั้นไม่พูดถึงเรื่องทารกที่จะเกิดเลย ตามหลักพระคัมภีร์เราเห็นได้ว่า บุตรเป็นพระพรที่พระเจ้าทรงเพิ่มเติมให้แก่คู่สมรสภายหลัง แต่นี่ไม่ใช่เหตุผลในการสมรสเท่านั้น แต่เนื้อแท้ของคู่สมรสคือความสัมพันธ์ทั้งสองฝ่าย กล่าวคือเขาทั้งสองจะเป็นบุคคลคนเดียวกันในฐานะ เป็นสามีและภรรยาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ทำให้การสมรสครบบริบูรณ์

เรื่องของนายเฮนรีเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญที่สุด ฉันไม่ชอบจดหมายของเขา จงแน่ใจว่าเธอได้ปรึกษาเรื่องนี้กับเพื่อนซิสให้เข้าใจแจ่มแจ้ง ถ้ามีละนั้นแล้วจะเกิดการเข้าใจผิดกันอย่างใหญ่โตแน่นอน อย่ารับคำเชิญของนายเฮนรีไม่ว่าในกรณีใด ๆ

จากผู้หวังดีต่อเธอ

อินกริด โทรบิช

เมือง บ.....

19 พฤศจิกายน ค.ศ.....

แฟรนซิสที่รัก

อาจารย์ไปนอกประเทศฉันจึงทำหน้าที่แทน และเขียนจดหมายมาให้เธอทราบเรื่องบางประการ ฉันอยากเขียนเหมือนฉันเป็นพี่สาวพูดกับน้องชาย

พระเจ้าได้ประทานขุมทรัพย์ประเสริฐมหาศาลลงในมือของเธอแล้ว ขุมทรัพย์นั้นคือความรักของเซซิล ฉันอยากจะช่วยเธอให้ประทับใจประทับใจและพิทักษ์รักษาทรัพย์นี้ไว้ในทางสมควร

ความรักไม่ใช่ทรัพย์ที่เธอจะเก็บไว้เป็นสมบัติของเธอเองในกระเป๋า แต่ความรักเป็นสิ่งที่ต้องสะสมให้ได้มาเป็นของใหม่เสมอครั้งแล้วครั้งเล่า ครั้งหนึ่งสมัยเมื่ออาจารย์และฉันหมั่นกันอยู่นั้น อาจารย์ได้เขียนข้อความถึงฉันว่าดังนี้

“คนที่มีความรักไม่ใช่อยู่ตัวคนเดียวตามลำพัง เพราะผู้ที่เขารักนั้นจะมาลอยอยู่ตรงหน้าประจําใจเขาอยู่เสมอ เขาไม่สนใจตัวเองอีกต่อไป แต่เขายอมให้คู่รักมาอยู่แทนจุดศูนย์กลางแห่งชีวิตของเขา และเขารู้สึกว่าผู้ที่มาอยู่ในดวงใจของเขาใหม่นี้เป็นยอดความสุขและเป็นกำไรชีวิตของเขา เขาสละตัวเองอุทิศให้คู่รัก คนที่กำลังอยู่ในความรักมีความกล้าหาญที่จะแสดงว่าเขาต้องการความช่วยเหลือจากคู่รัก

สิ่งที่เซซิลต้องการเวลานี้ เหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดก็คือเซซิลต้องการรู้อย่างแน่ใจว่าเธอต้องการความช่วยเหลือของเธอจะให้ความแน่ใจนี้แก่เขาได้อย่างไร? ก็มีทางเดียวเท่านั้นที่เธอจะต้องบอกครั้งแล้วครั้งเล่า บอกจนไม่รู้จักเบื่อว่า “ฉันรักเธอ ฉันต้องการเธอ” เซซิลไม่เชื่อที่จะฟังคำพูดนี้ เธอจงกล้าที่จะแสดงว่าเธอต้องการเขา

ผู้หญิงเริ่มหวั่นเกรง ถ้าชายหนุ่มจะรับเอาความรักจากฝ่ายหญิงถ่ายเดียว และตัวเองไม่เคยบอกแก่หญิงที่ตนรักเลยว่า “ฉันรักเธอ”

ความรักของหญิงสาวนั้นผิดจากความรักของมารดาหรือพี่สาว ความรักของเซซิลจะเบิกบานต้อนรับความรักของแฟรนซิสอย่างเต็มที่ ถ้าหากเธอจะบอกคนรักด้วยใจจริงว่า “ฉันรักเธอ”

อัครสาวกเปาโลได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรที่เอเฟซัสว่า “สามีจงรักภรรยาของตนเหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร” เรายกพระเยซูเพราะว่าพระเยซูคริสต์ทรงรักเราก่อน ความรักของเราเป็นเสมือนเสียงสะท้อนแห่งความรักของพระคริสต์ ก็แปลออกอยู่มากที่เปาโลไม่เคยดักเตือนหญิงให้รักสามีของนาง

เดี๋ยวนี้อันไม่ได้พูดถึงความรักเกี่ยวกับร่างกาย การกอดรัดร่างกายและการจูบไม่เป็นข้อพิสูจน์ให้เซซิลเห็นว่า เธอรักเขา หญิงต้องการทราบว่าเธอกำลังจูบเขาด้วยดวงใจไม่ใช่ด้วยจมูก ไม่ใช่เพียงต้องการเรือนร่างที่สวยงามของเขาเท่านั้น

ชายหนุ่มก็คือเรือนร่างแข็งแรงของเขา ร่างกายของเธอก็คือตัวเธอ แต่หญิงรู้สึกซึ่งยิ่งกว่าผู้ชายรู้สึก เซซิลรู้สึกว่าตัวจริงของเขายังไม่ได้ปรากฏออกมา เขาต้องการให้ชายรักตัวที่อยู่ภายในเรือนร่างนั้น ไม่ใช่รักแต่ร่างกายที่สวยงามภายนอกเท่านั้น

ดังนั้น การกอดจูบของเธอ จึงมีความหมายและมีความสำคัญน้อยกว่าอากัปกริยาที่เธอแสดงต่อเขาทั้งหมด ถ้าหากเธอจะแสดงกิริยาสุภาพต่อเขา เช่นพาผู้หญิงไปถึงที่นั่งในโบสถ์และช่วยเหลือให้ขึ้นรถจักรยานเป็นต้น สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้แหละมีความสำคัญสำหรับเขามากกว่าการกอดจูบร่างกายมีหญิงคนหนึ่งซึ่งแต่งงานมาหลายปีแล้ว นางต้องระบายคำพูดออกมาว่า “หากสามีของฉันจะพูดว่า ‘ขอบใจมาก’ เมื่อฉันได้เตรียมอาหารที่เขาชอบ ฉันคงจะหายเหนื่อย”

มีสิ่งที่ทำให้คนรักซึ้งใจมากที่สุดก็คือ เธอแสดงความสุขภาพต่อหญิงอื่นมากกว่าเขา ดังนั้นคนรักจะต้องสังเกตได้ว่าเธอสนใจตัวเขาเหมือนสมบัติชิ้นหนึ่งเท่านั้น

เมื่อเราพบกันที่โบสถ์เร็ว ๆ นี้ เธอจะแสดงกิริยาสุภาพต่อฉันจริง ๆ เธอยังได้แนะนำเซซิลให้รู้จักกับฉันด้วย แต่ระหว่างการสนทนากันอยู่นั้น เธอไม่ได้ให้โอกาสสักครั้งเดียวที่จะให้คนรักของเธอพูดกับฉัน ฉันได้อ่านหนังสือห่อหนึ่งให้เซซิลอ่านเพื่อเตรียมตัวจะแต่งงาน แทนที่เธอจะถือให้เขา เซซิลกลับต้องถือหนังสือห่อนั้นเอง

เธอคงหัวเราะเยาะเป็นแต่เรื่องไม่สำคัญแต่สำหรับหัวใจของหญิงนั้นเรื่องสำคัญมาก

เธอไม่ควรตระหนักรู้คำพูดที่ไพเราะ จงหนุนใจคนรักของเธอด้วยถ้อยคำอ่อนหวานซึ่งออกมาจากใจจริง ให้เขากล้าที่จะตักเตือนเธอ จงฟังเขาด้วยหัวใจรักไม่ใช่เพียงอดทนฟังเท่านั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ใช่เธอเองมีความสุข แต่เธอทำให้เขามีความสุขด้วย ไม่ใช่เพราะเขาเข้าใจเธอ แต่เธอเข้าใจเขาด้วย

อินกริด โทรบิช

เมือง ว.....

30 พฤศจิกายน ค.ศ.....

เรียนแหม่มที่เคารพอย่างสูง

จดหมายของแหม่มช่วยเล่าโลมจิตใจของดิฉันมาก เพราะบอกว่าแหม่มเคยวิตกเคียดร้อใจกังวล เป็นทุกข์และสงสัยด้วยบรรดามิซันนารีพยายามที่จะทำให้เราเข้าใจว่า การสมรสของผู้เป็นมิซันนารีนั้นมีความปกติสุขอย่างดีเลิศ และไม่มีปัญหาเคียดร้อใด ๆ เลย แล้วเราก็อ่านพบในหนังสือรายวันบอกว่าชาวยุโรปและอเมริกันมีการหย่าร้างกันอย่างมากมาย เราไม่ทราบว่าจะสองอย่างนี้เดินไปด้วยกันได้หรือไม่

โดยเหตุนี้เองจดหมายของแหม่มจึงมีความหมายมาก ดิฉันรู้สึกว่าคุณอาจพูดเรื่องความลับกับอกให้แหม่มฟังได้ทุก ๆ อย่าง นอกจากนั้นจดหมายของดิฉันที่กำลังเขียนถึงคุณพ่อของดิฉันเองก็เกือบเสร็จแล้ว ดิฉันจดหัวข้อที่ต้องการจะพูดกับคุณพ่อลงเป็นข้อ ๆ ในกระดาษหลายแผ่น นั้นเป็นความคิดทั้งหมดที่ดิฉันมีอยู่ และอยากจะเรียนความคิดนั้นให้คุณพ่อของดิฉันทราบแต่ดิฉันก็ยังเขียนไม่เสร็จและหากเขียนเสร็จก็นึกสงสัยอยู่เหมือนกันว่า จะมีใจกล้าหาญพอที่จะส่งให้คุณพ่อหรือไม่

เรื่องของนายเฮนรีทำให้ดิฉันไม่สบายใจเลย นี่เป็นจดหมายอีกฉบับหนึ่งที่ดิฉันสอดมาด้วยแล้ว ดิฉันได้รับจดหมายอย่างนี้แทบทุกวัน และมีข้อความไม่เป็นสาระ อ่านดูข้อความเหล่านั้นแล้ว ดูเหมือนเขาจะคัดลอกสำนวนมาจากหนังสืออ่านเล่นราคาถูก ๆ ไม่ก็สตางค์

ขอบพระคุณสำหรับคำแนะนำที่แจ่มแจ้งของแหม่ม ดิฉันได้ตอบปฏิเสธนายเฮนรีไปโดยบอกผ่านทางเบอร์ธาเพื่อนหญิง คนนั้นของดิฉัน ดิฉันไม่อยากให้เขาเห็นลายมือของดิฉัน

เซซิล

เมือง ว.....

19 พฤศจิกายน ค.ศ.....

คุณเซซิลที่นับถือ

ผมเสียใจมากครับที่คุณไม่มีเวลาสำหรับผมเลย แต่ความรักของผมที่มีต่อคุณก็ยิ่งทวีมากขึ้นทุกวัน คุณเป็นเสมือนดาวประจำชีพของผม ร่างของคุณช่างสวยสดงดงาม ไม่ผิดอะไรกับจันทร์เพ็ญ

ผมได้ขอให้พี่ชายของผมช่วยไปเรียนคุณพ่อของคุณ คุณพ่อของคุณก็ตกลงเห็นชอบด้วย ผมจะส่งเงิน 4,500 บาทไปให้คุณพ่อของคุณในไม่ช้า นั่นเป็นจำนวนที่เล็กน้อยสำหรับผม หวังว่าคงไม่มีอะไรที่จะกีดขวางความสุขของเราในอนาคตสักปาด้าหน้าจะมีการเลี้ยงใหญ่สำหรับข้าราชการชั้นสูง ผมอยากเชิญคุณไปในงานนั้นด้วย และคุณลุงของคุณก็จะไปในงานเลี้ยงนั้นด้วยเหมือนกัน

คุณคงจะมีความสุขเมื่อเราแต่งงานกันแล้ว คุณจะมีคนใช้และถ้าอยากทำงานเป็นครูหารายได้ก็ทำได้ คุณจะมีชีวิตหรูหราสะดวกสบายเท่า ๆ กับชาวต่างประเทศเหมือนกัน คนที่มาในสังคมของเราล้วนแล้วไปด้วยคนที่มีความรู้สูง ๆ ทั้งสิ้น

แต่ความรักเป็นสิ่งที่น่าปรารถนาที่สุดในเวลากลางคืน

เฮนรี

เมือง ว.....

15 ธันวาคม ค.ศ.....

เรียนแฮมมัทที่นับถือ

สองสัปดาห์เต็ม ๆ ที่ดิฉันต้องอยู่ในห้วงความทรมานดิฉันคอยทุก ๆ วันเพื่อจะรับจดหมายจากแฮมมัท ดิฉันก็ทราบว่าแฮมมัทต้องอยู่บ้านลำพังกับลูก ๆ เท่านั้น และไม่มีเวลาว่างก่อนคริสตมาส

นายเฮนรี่เอารถยนต์ของเขาไปที่โรงเรียนทุกวัน และมารออยู่ที่ประตูโรงเรียน ถ้าเราจะขี่รถจักรยานไปทางไหนเขาก็พยายามตามเราไปทุกแห่ง เขาจะสอดส่องดูว่าเราไปไหนและทำอะไร

เมื่อเร็ว ๆ นี้ดิฉันพบนายเฮนรี่ที่บ้านคุณลุง เมื่อดิฉันกลับมาถึงบ้าน ลุงของเบอร์ธาอยู่ที่นั่นด้วย ผู้ซึ่งช่วยให้แฟรนซิสได้เข้าทำงาน และนั่นเองดิฉันจึงทราบว่าแผนการทั้งหลายได้วางขึ้นจากคนเหล่านี้ เราถูกเชิญให้ไปในงานเลี้ยง “ค็อกเทล” มีเจ้าหน้าที่สถานทูตหลายคนได้รับเชิญมา และมีแขกผู้มีเกียรติหลายคนซึ่งเขาเรียกกันว่า “ผู้เจริญแล้ว” มาในสังคมนี้และลุงซึ่งดิฉันอาศัยอยู่ด้วยก็ไปในงานนี้ ประเพณีของเรา ๆ ไม่อาจขัดขึ้นได้ ในเมื่อผู้ปกครองสั่งให้เราทำอะไร เราต้องทำตามจะขัดขึ้นมิได้

ดิฉันไม่ได้เดินรำ แต่ดิฉันหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่นายเฮนรี่ไปส่งดิฉันตามลำพังในรถยนต์ของเขา เขาว่าเขาคัดสินใจจะแต่งงานกับดิฉัน เขาพูดอย่างผู้มีอำนาจว่า เขาจะทำอย่างนั้น เขาไม่ถามดิฉันเลยว่า ดิฉันตกลงยินยอมจะแต่งงานกับเขาหรือไม่

เขาอยากจะจับดิฉันทันทีคล้าย ๆ กับเห็นกล้วยก็ปอกใส่ปากกัดกินโดยไม่ต้องรอ ลมหายใจของเขาเหม็นเหล้าคูลิ่งไปหมด ช่างน่าสะอิดสะเอียนยิ่งนัก

เขามีอายุแก่กว่าดิฉันยี่สิบปี และมีภรรยาแล้วหนึ่งคนและมีลูกสองคน เขาบอกว่าภรรยาของเขาเป็นคนไร้การศึกษาอ่านหนังสือไม่ออกและไม่ยอมเข้ามาอยู่ในเมือง ตั้งแต่เขามีตำแหน่งสูง เขาต้องการภรรยาที่อยู่เมืองเพื่อไปในงานสังคมต่าง ๆ และรับรองแขกที่บ้าน เขาบอกว่าเขาไม่เห็นใครดีเท่าดิฉัน

เขาบอกตรง ๆ ว่า เขาจะจ่ายเงินค่าสินสอดให้เต็มราคาตามที่คุณพ่อของดิฉันต้องการ เงินเดือนของเขานั้นอาจจะมากกว่าเงินเดือนของแฟรนซิสถึงยี่สิบเท่า

เขาบอกว่าเขาจะไปหาคุณพ่อของดิฉัน จะขนเอาเหล่าและเบียร์หลายหีบไปให้ เขาได้ซื้อวิทยุให้คุณพ่อและจักรเย็บผ้าให้คุณแม่ของดิฉัน เขาถามดิฉันว่าน้องชายอยากได้อะไรเป็นของขวัญ ดิฉันไม่ตอบเขาเลยจนคำเดียว ดิฉันปลื้มใจที่สุดที่ลงมาจากรถยนต์ของเขาได้โดยไม่ถูกทำร้ายล่วงเกินแต่ประการใด แต่ดิฉันนอนร้องไห้ตลอดคืน

เงินคือ ทุนก้อนใหญ่ที่ลงทุนซื้อผู้หญิง คนมีเงินก็ซื้อผู้หญิงได้ แต่คนจน ๆ บางทีก็เช่าผู้หญิงได้ เป็นคิน ๆ แต่เป็นหญิงประเภทที่ใคร ๆ ไม่ต้องการทำอะไร

ดิฉันพูดผิดถนัด เงินไม่ทำให้ผู้หญิงมีราคา แต่เงินทำให้ค่าตัวเรต่ำลง เงินทำให้เราเสมือนหนึ่งเป็นสินค้าเงินจะให้เราเป็น โสเภณีหรือเป็นภรรยาน้อยเศรษฐี นั้นไม่ใช่เกียรติของหญิงเลยที่จะปล่อยให้ผู้ชายซื้อขายนั่น และไม่เป็นการขอบุญอะไรกับบิดามารดาเลย เขาซื้อขายนี่ผิดอะไรกับทาสในตลาดค้าทาส

หากคุณพ่อของดิฉันรับเงินจากนายเฮนรี่ก็แปลว่าดิฉันต้องสูญเสียทุกอย่าง ดิฉันจำเป็นต้องแต่งงานกับเขา ดิฉันก็ต้องเป็นสินค้าชนิดหนึ่งของนายเฮนรี่ จุดประสงค์ของการสมรสกับเขาก็คือผู้เป็นภรรยากลายเป็นคนขายสินค้าให้สามี

ดิฉันได้บอกเรื่องนี้ทั้งหมดให้แฟรนซิสทราบแล้ว ถ้าอาจารย์ไม่ไปนอกประเทศ แฟรนซิสคงเขียนจดหมายถึงอาจารย์แน่ ๆ แฟรนซิสมีความตั้งใจจนหมดเรี่ยวแรง แต่ดิฉันยังรักเขามากขึ้น

แต่จะมีทางอะไรแก้ไขเล่า? แฟรนซิสคิดว่าคุณพ่อของดิฉันรับเงินและสิ่งของต่าง ๆ จากนายเฮนรี่ก็มีวิธีแก้ไขอยู่วิธีเดียวคือพากันหนี

แหม่มคิดอย่างไรคะที่หาทางออกด้วยวิธีนี้ ดิฉันต้องการคำตอบโดยเร็วที่สุดคะ

“คนที่เชื่อพระเจ้าเขาไม่หนี” นั้นถูกแล้วคะ แต่ถ้าถูกบังคับให้แต่งงาน แล้วให้เลิกรักจากความรักที่บริสุทธิ์ ถูกต้องไหมคะ?

เซซิล

เรียนท่านอาจารย์และແหม່มที่เคารพอย่างสูง

จดหมายฉบับนี้เขียนถึงท่านอาจารย์และແหม່มด้วยและเราเขียนจดหมายนี้ด้วยกัน

เราได้พากันหนีมาแล้วเซซิลไม่ได้รับคำตอบจดหมายที่เขาเขียนเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม เพราะเราออกจากบ้านมาเสียก่อน เราคิดว่าอย่างไรเสียอาจารย์และແหม່มคงแนะนำไม่ให้พากันหนี แต่การที่เรานี้เราหวังว่าท่านทั้งสองคงเข้าใจเราดีเป็นแน่ เราไม่เห็นทางอื่นใดนอกจากพากันหนีจากอันตรายนี้

เราได้ทราบว่าคุณพ่อของเซซิลได้รับเงินจำนวน 4,500 บาท จากนายเฮนรี่แล้ว ท่านอาจารย์และແหม່มคงทราบดีนะครั้นว่านั่นหมายความว่าอะไร จากวาระนี้เป็นต้นไปเขามีสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายเหนือร่างกายของเซซิล ฉะนั้นการพากันหนีจึงเป็นอาวุธชิ้นสุดท้ายที่เราใช้

เราทั้งสองคนตัดสินใจว่าต้องทำเช่นนี้และยอมรับผลตอบแทนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิอะไรเกิดขึ้นทั้งผลดีและผลร้าย โรงเรียนปิดภาคเรียนพอดี ฉะนั้นการหนีของเราก็ไม่ก่อให้เกิดข่าวอีกทีก็ครึกโครมมากนัก

ท่านอาจารย์เคยเขียนบอกเราครั้งหนึ่งว่า วันทำพิธีก็เปรียบเสมือนวันแต่งงานได้เกิดแล้ว และยังได้เขียนต่อไปอีกว่า “การคลอดก่อนกำหนดนั้นมีอันตรายมาก”

แต่การคลอดบางรายนั้นก็ช้ากว่ากำหนดเคยมีมิใช่หรือ? การคลอดช้าก็น่ากลัวอันตรายยิ่งกว่าคลอดเร็วมิใช่หรือ? บางทีหมดต้องผ่าออกทางหน้าท้องแทนที่จะให้คลอดอย่างปกติ บางทีก็ต้องตัดเด็กออกมาเพื่อจะกู้ชีวิตมารดาของเด็กไว้ การพากันหนีของเราครั้งนี้ก็ไม่ผิดอะไรกับการผ่าเอาเด็กออกทางหน้าท้อง

เราไม่ทราบว่าจะอยู่ที่ไหนหรือจะไปทำอะไร และจะมีอะไรเกิดขึ้นแก่เรา แต่เรารู้อย่างเดียวเดี๋ยวนี้ว่า เราทั้งสองเป็นสามีและภรรยา

เราได้ละทิ้งบิดามารดาของเราและมาผูกพันกันอยู่เป็นบุคคลคนเดียวกัน เราเป็นเลือดเนื้ออันเดียวกัน เราได้ทำให้พระธรรมปฐมกาล 2:24 สำเร็จแล้ว เราไม่ต้องการเงินสินสอดพิธีแต่งงานหรือศิษยาภิบาล เราไม่ต้องการระเบียบประเพณีหรือกฎหมาย หรือคริสตจักร เราไม่ต้องการเลี้ยงฉลองกัน ไม่มีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ไม่มีพยานหลักฐาน และไม่มีการร้องเพลงอวยพร

แต่เราต้องการพระเจ้าแต่พระองค์เดียว เราเชื่อว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา ซึ่งทุก ๆ คนอาจทอดทิ้งเราเสีย

ประเพณีเงินสินสอดไม่ป้องกันการแต่งงาน ประเพณีได้เหยียบย่ำการสมรสลงได้ฝ่าเท้า เจ้าสาวถูกขื้อแย่งเอาไปต่อหน้าต่อตาด้วยการจ่ายเงิน ใครอยากจะแต่งงานก็ต้องท้องแห้งหรือไปมือเปล่า

คริสตจักรสั่งให้เราคอย แต่คริสตจักรไม่ได้ช่วยเหลือเราเมื่อเรายังคอยอยู่และก็ไม่ได้ช่วยเราเมื่อเราพากันหนีไม่มีศิษยาภิบาลคนใดกล้าที่จะรับเราไว้ในบ้าน

ท่านอาจารย์ยังไม่ได้ตอบจดหมายฉบับสุดท้ายของเรา เราไม่ได้ตำหนิต่านอาจารย์เลย แต่เราเพียงขอร้องมิให้ตำหนิเราหรือพิพากษาลงโทษเราแต่ประการใด เราอยากจะเป็นบุตรที่รักของท่านอาจารย์และແหม່ມໃນອນาคດ້ວຍ

เวลานี้เซซิลกำลังป่วยและนอนชม เพราะเป็นไข้หวัดอย่างหนักในคืนที่เราพากันหนี เราต้องเดินด้วยเท้าเป็นระยะทางไกลมาก และโดยเฉพาะเราทั้งสองขอฝากความรักและคิดถึงลูก ๆ ของท่านอาจารย์เป็นพิเศษ

เราไม่ได้บอกใครว่าเราอยู่ที่ไหนแม้แต่ท่านอาจารย์จะเขียนตอบเราไม่ได้เดี๋ยวนี้ มีสิ่งเดียวที่ท่านอาจารย์ทำได้ ขออริษฐานเพื่อเราทั้งสองด้วย เราแน่ใจว่าท่านอาจารย์และແหม່ມจะอริษฐานเพื่อเรา

แฟรนซิสและเซซิล

ข้อความสุดท้าย

ท่านผู้อ่านที่เคารพ

เมื่อข้าพเจ้าได้เดินทางกลับจากนอกประเทศก็ได้อ่านจดหมายฉบับที่ท่านได้อ่านมาแล้ว ตอนแรก ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังเหมือนกับที่ท่านผิดหวังมาแล้ว ข้าพเจ้าเองอยากให้เหตุการณ์เรื่องนี้ลงเอยด้วยความสุข แต่เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องแต่งที่เราจะให้จบลงด้วยความสบายใจอย่างเรื่องละครที่เขียนขึ้นตามใจผู้แต่ง แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงของชีวิต เซซิลและแฟรนซิสเป็นมนุษย์ที่มีเลือดเนื้อมีความคิดอย่างคนทั่ว ๆ ไป ข้าพเจ้าจะเป็นคนไม่สัจย์ซื่อ ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เขียนเรื่องนี้ตามลำดับ

การจบเรื่องละครทำให้เราอนหลับสบายดี แต่เรื่องจริงก็เขย่าขวัญเราให้ตื่นขึ้น

เมื่อเรามาเผชิญกับความจริงเราก็ต้องเผชิญกับปัญหายุ่งยาก เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าหรือที่เซซิลและแฟรนซิสพากันหนี ทั้งสองคนนั้นยอมปฏิบัติพระเจ้าหรือ โดยการไปอยู่เป็นสามีภรรยากันเฉย ๆ โดยไม่ทำพิธีแต่งงาน เป็นความจริงหรือที่แฟรนซิสอ้างว่าเดี๋ยวนี้เขาได้แต่งงานโดยสมบูรณ์ เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ได้เลย

พูดตามสายตามนุษย์แล้วเราก็ต้องลงความเห็นด้วยว่าการที่แฟรนซิสและเซซิลทำไปนั้นชอบแล้ว ดีแล้ว ถูกแล้ว ข้าพเจ้าเองก็อยากจะพูดว่าการที่แฟรนซิสทำเช่นนั้นได้ทำอย่างห้าวหาญมากทีเดียว เราจะทราบได้อย่างไรว่าเซซิลจะมีวิธีอื่นใดที่จะหนีจากการถูกบังคับให้แต่งงานกับเฮนรีนอกจากวิธีพากันหนีแน่นอนพระเจ้าไม่มีพระประสงค์ที่จะให้เซซิลแต่งงานกับเฮนรี หากเซซิลตกลงเห็นดีเห็นชอบในการสมรสกับนายเฮนรี เซซิลต้องทำผิดอย่างแน่นอน

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม จดหมายฉบับสุดท้ายก็แสดงให้เห็นว่า จิตใจอันแท้ของคนสองคนนั้นไม่สู้สบายใจนัก มีบางตอนแสดงว่าผู้เขียนพยายามที่จะไม่ฟังเสียงเรียกร้องภายในใจของตน คือเตือนให้รู้ว่าการอยู่เป็นสามีภรรยาแบบนี้ ไม่ใช่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยแต่ประการใดเลยเขาทั้งสองไม่พร้อมที่จะยอมรับว่าทำผิดทันที แต่ในที่สุดเขาก็รู้ว่าการที่เขาเลือกทำเช่นนั้นเขาได้ทำเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

ความสำนึกเช่นนี้ได้ทวีมากขึ้นทุก ๆ วัน จนทำให้ร่างกายของเซซิลทรุดโทรม แล้วไข้หวัดก็กลายเป็นโรคปอดบวมเขาเจ็บหนักจนกระทั่งได้ขอร้องให้พากลับไปยังหมู่บ้านเดิมเขา แฟรนซิสได้ออกมารับข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เฝ้าพยาบาลอยู่หนึ่งสัปดาห์ซึ่งข้าพเจ้าจะไม่ลืมเลย

เป็นเวลาหลายวันเราไม่รู้ว่าเซซิลจะรอดหรือจะตาย ทั้งสองคนต่างสำนึกว่าการป่วยครั้งนั้นเป็นการลงโทษจากพระเจ้านั้น ไม่ใช่เพราะเขาพากันหนี แต่เพราะเขาทั้งสองรีบร้อนในการอยู่ด้วยกันฉันสามีภรรยา เขาทั้งสองยอมอ่อนรับการลงโทษของโทษของพระเจ้า ตลอดเวลาที่สองคนต้องระทมขมขื่นกับชีวิตความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งทรงพลีพระชนม์ตายแทนความผิดบาปของเขา เป็นการ

เล่าโลมจิตใจของเขาทั้งสอง เมื่อเซซิลหายป่วยโดยฤทธิ์มหัศจรรย์ของพระเจ้า เขาทั้งสองเรียนรู้จักทางชีวิตใหม่ คือเขาทั้งสองจะมีชีวิตอยู่โดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น

แต่ไม่มีทางแก้ปัญหานั้นหรือ เหตุไรจึงไม่มีสถานที่ซึ่งเขาทั้งสองจะหนีไปอาศัยเพื่อหลบภัย เหตุไรจึงไม่มีใครที่เขาจะไว้วางใจได้

ท่านจะยินดีต้อนรับเขาทั้งสองหรือ หากทั้งคู่หนีมาพึ่งท่าน ท่านจะยอมให้ใคร ๆ คำหนัดต่อหน้าคนอื่นว่า ท่านสนับสนุนให้ที่พักแก่หนุ่มสาวคู่นี้หรือ ท่านจะยอมทนต่อการคุกคามจากครอบครัวของหนุ่มสาวคู่นี้หรือ บางทีอาจกระเทือนถึงอาชีพของท่านด้วยก็อาจเป็นไปได้ ท่านจะยอมเสี่ยงหรือ?

ท่านจะยอมทนลำบากเพื่อต่อสู้กับสิ่งที่ท่านเห็นว่าถูกต้องและดี เรายอมแพ้แทนที่จะต่อสู้ประเพณีที่เราเห็นว่าไม่ใช่ออย่างนั้นหรือ

1. ในการที่เซซิลและแฟรนซิสพากันหนีไป เป็นการต่อสู้ความขี้ลาดของเราทั้งหลาย เป็นความผิดของเราด้วยที่ทั้งสองคนได้กระทำผิด

2. สำหรับตัวข้าพเจ้าอยากสารภาพความผิดเช่นนี้โดยซื่อสัตย์ และยอมรับว่าได้ทำงานล้มเหลวอย่างไม่เป็นท่า ข้าพเจ้าขอร้องให้เซซิลและแฟรนซิสยกโทษให้ข้าพเจ้าเพราะว่าข้าพเจ้าไม่ได้ต่อสู้เพียงพอสำหรับคนสองคนนี้ หรือไม่ได้ทูลขอพระเจ้าเพื่อให้ทรงนำด้วยเรื่องของหนุ่มสาวอย่างไร ข้าพเจ้าเสียใจมากเพราะไม่ได้คอยอยู่ชั่วครว ก่อมนอกประเทศ เสียใจข้าพเจ้าไม่ได้ไปหาเซซิลหรือไปเยี่ยมบิดาของเซซิลเพื่อพูดเรื่องนี้กันให้เด็ดขาดเป็นส่วนตัว

3. ภรรยาของข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำผิดด้วยเพราะทอดทิ้งไม่ตอบจดหมายของเซซิลเป็นเวลานาน แทนที่เราจะจับมือแฟรนซิสและเซซิลเดินคุยไปด้วยกัน แต่ข้าพเจ้ากับภรรยากลับปล่อยปละละเลยโดยหวังดีบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ คล้าย ๆ กับว่าสั่งสอนแต่ห่าง ๆ เหมือนกับส่งข่าวมาให้เขาทราบทางวิทยุจากเครื่องบิน

4. เราไม่ตำหนิสองคนนี้ ในฐานะเราเป็นคริสเตียนเราทำได้เพียงสองอย่างเท่านั้นหรือ ช่วยอธิษฐานเพื่อเขาด้วย และช่วยทางปฏิบัติ

5. บิดาของเซซิลมีความเศร้าโศกเสียใจมาก เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น การที่บุตรสาวของเขาป่วยหนักอย่างกระหน่ำจนแทบเสียชีวิต ได้ทำให้เขาเปลี่ยนจิตใจใหม่ ก่อนอื่นข้าพเจ้าอยากให้ท่านได้อ่านจดหมายของเซซิลซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นแก่บิดา ซึ่งชี้ถึงอนาคต มิใช่เพียงแต่เซซิลและแฟรนซิสเท่านั้น แต่กับหนุ่มสาวทั้งหลายซึ่งต้องเผชิญกับสถานการณ์อย่างนี้

มีจดหมายซึ่งเราพูดถึงบ่อย ๆ ก็จดหมายที่เซซิลกำลังจะเขียนถึงคุณพ่อของเขา จดหมายนั้นเขียนไว้บ้างแล้วแต่ยังไม่สำเร็จครบสมบูรณ์ จนกระทั่งเซซิลเจ็บหนัก แฟรนซิสไปค้นพบเศษกระดาษที่เซซิลได้จดข้อความซึ่งตั้งใจจะเขียนไว้ บางตอนก็เขียนไว้กระท่อนกระแท่นแต่จับใจความสำคัญได้

บางตอนก็ยาว บางตอนก็สั้น และมีรอยขีดฆ่าหลายแห่ง ซึ่งแสดงว่าจดหมายฉบับนั้น ได้ก่อความยุ่งยากใจและปวดร้าวใจแก่ผู้เขียนอย่างมากมาย เพราะเป็นจดหมายที่แสดงถึงความรักและเคารพที่เซซิลมีต่อบิดาบังเกิดเกล้าของเขา

ข้าพเจ้าได้เอาส่วนต่าง ๆ ของจดหมายฉบับนั้นมาประติดประต่อกันเข้าเป็นเรื่องราวตามลำดับ ข้าพเจ้าทำเสร็จแล้วก็ส่งไปให้คุณพ่อของเซซิล การเขียนจดหมายนี้ทำให้เกิดประโยชน์อย่างใหญ่หลวงแก่ทุกคนที่อ่านหนังสือเรื่องนี้

กราบเท้าคุณพ่อที่รักและเคารพอย่างสูงของคุณ

ลูกไม่เคยเขียนจดหมายถึงคุณพ่อมาก่อนเลย และลูกรู้สึกยากและหนักใจมากที่จะระบายความในใจให้คุณพ่อทราบถึงหัวใจของลูก ฉะนั้นขณะที่คุณพ่ออ่านข้อความต่อไปนี้ก็ขอให้คิดว่า ลูกกำลังมาราบเท้าคุณพ่อ และกำลังพูดอยู่กับคุณพ่อด้วยตนเอง

ลูกอยากเหลือเกินค่ะ คืออยากให้คุณหญิงทุก ๆ คน ไปกราบลงที่ตักของคุณพ่อ แล้วเปิดหัวใจออกระบายความทุกข์ความอัดอั้นตันใจทั้งหมดให้คุณพ่อทราบ ลูกรู้สึกว่า ถ้าลูกหญิงทั้งหลายจะมีคำพูด เขาจะพูดอย่างเดียวกับที่ลูกกำลังเขียนอยู่เดี๋ยวนี้

ลูกขอกราบเท้าคุณพ่อให้ทราบว่า เหตุใดลูกจึงรักแฟรนซิสมาก ก็เพราะแฟรนซิสคนนี้ลูกไว้ใจเขาได้ค่ะ มือที่เขายื่นออกมาเป็นมือที่ให้ความอบอุ่นแก่ลูก ลูกมีความรู้สึกเสมือนว่า เมื่อแฟรนซิสเดินออกหน้าแล้วเขาจะหยุด แล้วหันหน้ามาและยื่นมือจับมือลูกให้ข้ามที่ลำบาก ลูกเข้ามาใกล้เขาและเขาโอบลูกไว้เขาสนใจลูกเป็นอย่างดี ลูกจับมือเขาเพราะว่าไม่กลัว เขาไม่ใช่กำลังของเขาที่จะเหยียดหยามลูก แต่เขามีความเข้มแข็งที่จะพิทักษ์รักษาลูกเมื่อลูกอยู่กับเขา แม้ลูกจะเป็นคนอ่อนแอก็จริง แต่เขาไม่เคยล้อเลียนหัวเราะเยาะความอ่อนแอของลูกเลย

แต่ถึงกระนั้นแฟรนซิสก็ต้องการความช่วยเหลือจากลูก เขาไม่อายเลยที่จะร้องขอความช่วยเหลือจากลูก แม้ว่าเขาเป็นคนแข็งแรงเยี่ยงชาติชายก็จริง แต่บางครั้งเขาก็ขี้แยไม่ผิดอะไรกับเด็ก ๆ บางครั้งมือที่เข้มแข็งของเขาก็ว่างเปล่าไม่มีอะไรติดตัวเลย และลูกก็ยินดีและชื่นใจที่จะทำให้มือของเขาเต็มด้วยความรัก

นี่แหละค่ะที่ลูกบอกว่า ลูกรักแฟรนซิสเพราะเหตุนี้ คุณพ่อคงนึกไม่พอใจที่ลูกบังอาจเขียนจดหมายถึงคุณพ่อเช่นนี้ คุณพ่ออาจนึกตำหนิว่า ทำไมลูกอยากแต่งงานกับชายหนุ่มยากจนที่ลูกรักและไม่อยากแต่งงานกับชายที่จะเสียเงินค่าสินสอดนั้นได้ แต่ลูกไม่รัก

ประเพณีให้เงินค่าสินสอดนั้นมีไม่เฉพาะแต่ประเทศของเราเท่านั้นหรอกค่ะ ประเทศอื่น ๆ หลายประเทศเขาก็ทำกัน แต่เมื่อคนที่เป็นคริสเตียนแล้วจริง ๆ เขาก็เลิกธรรมเนียมขายลูกสาวด้วยเงิน

สินสอดแพง ๆ ลูกไม่ได้พยายามจะทำลายธรรมเนียมและประเพณีที่ค้ำจุนของบรรพบุรุษของเราจะ
แต่ลูกขอเรียนให้ทราบ

เพราะลูกเป็นคริสเตียนและเชื่อว่า พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างลูก ลูกเป็นหนี้ชีวิตแก่พระเจ้าองค์
เดียว มนุษย์ผู้เป็นบิดาของโลกนี้ไม่เคยเสียเงินทองให้แก่พระเจ้าเพื่อลูกสาว ดังนั้นมนุษย์ผู้เป็นบิดาก็ไม่
ควรเรียกร้องค่าสินสอดสำหรับลูกสาว

เพราะเป็นคริสเตียนลูกเชื่อว่า พระเยซูทรงพลีพระชนม์ไถ่บาปเพื่อลูกแล้ว พระเยซูทรงชำระ
หนี้บาปแทนตัวลูกแล้วด้วยพระโลหิตของพระองค์ ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใด ๆ ที่คนอื่นจะต้องเสีย
เงินเพื่อลูก

เพราะลูกเป็นคริสเตียน ลูกเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้ากำลังนำวิถีชีวิตของลูก แต่
ลูกจะเดินตามการทรงนำของพระองค์ไม่ได้ เว้นแต่ลูกมีสิทธิที่จะเลือกสิ่งใดก็ได้โดยอิสระ

โดยเหตุนี้ลูกจึงได้เลือกเฟรนชิพเป็นคู่ชีวิตของลูก ด้วยความสมัครใจของลูกเองค่ะ และลูกจะ
จงรักภักดีต่อเขาตลอดไป คุณพ่อคิดว่าเงินสินสอดจะป้องกันมิให้หญิงหนีสามีของนางไปได้หรือ

ลูกมีเพื่อนหญิงคนหนึ่งที่ตั้งงานแล้ว โดยชายคนนั้นนำเงินค่าสินสอดมาให้บิดาเจ้าสาวสาม
หมื่นบาท หญิงคนนั้นรู้สึกว่าการร่างกายของเขามีค่าสูงอย่างนั้น เขาควรจะได้ทำอะไรเป็นส่วนตัว ดังนั้น
หญิงนั้นจึงขายตัวแก่ชายอื่น ๆ ตามที่มีโอกาส ถ้ายอมรับว่าการให้เงินสินสอดนั้นถูกต้องแล้ว เหตุใด
การเป็นหญิงโสเภณีจึงไม่รับว่าถูกต้องด้วย

คุณพ่อคิดว่าเฟรนชิพจะเลี้ยงลูกดีกว่านี้ หากว่าเขาได้เสียเงินค่าสินสอด ถ้าเขาจะเลี้ยงลูกดีกว่า
เพราะได้เสียเงินค่าสินสอด ลูกไม่ยอมแต่งงานกับเขา ลูกเกรงว่าลูกจะเป็นวัตถุหรือสมบัติชิ้นหนึ่ง
เท่านั้น แต่ลูกเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตจิตใจ

ไม่จริงเลยที่เงินจะทำให้ภรรยาเชื่อฟังสามี และจะให้สามีสัตย์ซื่อต่อภรรยา อย่างมากเงินก็เป็น
เสมือนโซ่มัดคอผู้หญิงให้เป็นทาสของผู้ชายแทนความรัก แต่จะหักโซ่ได้ จะเสียเงินได้แต่ความรักแท้
นั้นจะหักไม่ได้

คุณพ่อที่รัก อย่าคิดว่าเราไม่กตัญญู ทั้งเฟรนชิพและลูกยังรักและเคารพคุณพ่อมาก ลูกทั้งสอง
ซาบซึ้งในพระคุณซึ่งคุณพ่อได้ยอมเสียสละเพื่อลูกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่คุณพ่อต้องสละเงิน
ก้อนใหญ่เพื่อลูกจะได้ศึกษาในโรงเรียน ลูกทั้งสองทราบถึงฐานะการเงินในครอบครัวของคุณพ่อ แล้ว
เป็นอย่างดี และลูกทั้งสองยินดีจะสมนาคุณอย่างสุดความสามารถ

สิ่งที่ลูกกราบเท้าขอมีสิ่งเดียวคือ ขออย่าให้ลูกเริ่มต้นชีวิตครอบครัวด้วยการเป็นหนี้สินใด
ๆ ทั้งสิ้น และขออนุญาตให้ลูกแยกออกไปตั้งบ้านอยู่ตามลำพัง เพื่อลูกจะได้มีโอกาสช่วยคุณพ่อด้วย
น้ำพักน้ำแรงของลูกจริง ๆ

เฟรนซีสแนะนำว่าลูกทั้งสองขอรับเอน้องชายทั้งสามคนมาอุปการะในบ้านของเรา และส่งน้อง ๆ ไปโรงเรียนด้วยทั้งนี้เพื่อจะแบ่งเบาภาระของคุณพ่อ การสนองพระคุณเช่นนี้เป็นข้อพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีว่า เฟรนซีสรักลูกมากกว่าที่จะให้เงินค่าสินสอดแก่คุณพ่อ

คุณพ่อที่รัก ลูกขอวิงวอนคุณพ่อ ขอได้โปรดให้โอกาสแก่ลูกเพื่อแสดงความรักและกตัญญู

ด้วยความเคารพอย่างสูง

เซซิล

ข้อความเพิ่มเติม

ก่อนที่จะพิมพ์เล่มที่สอง เราได้รับจดหมายจากอาจารย์โทรบิช เขียนมาว่า แฟรสนิสและเซซิล ได้จดทะเบียนสมรสแล้วที่อำเภอ และได้มีพิธีแต่งงานในคริสตจักร แต่มีเรื่องยุ่ง ๆ เกิดขึ้น เขารู้สึกเสียใจมากที่เขาได้ทำผิดในการที่หนีไป และคิดว่าความทุกข์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการลงโทษจากพระเจ้า และเราทราบว่าเขาทั้งสองยังไม่มีบุตร

อธิษฐานเพื่อเขาทั้งสอง และหนุ่มสาวทุกคน ทุกประเทศทั่วโลก

พิมพ์ที่โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์ 47 ถนนเฟื่องนคร พระนคร
น.ส. ส่องศรี รุ่งเรืองธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 09 โทร. 21746
